

കിന്റാണിനാഥ്

Acc. No : 786

Q1: 38

Eswari

திருவண்ணாமலை

வெ. நாராயணசுவாமி

மணிவாசகர் பதிப்பகம்

55, லிங்கித்தெரு, சென்னை-600001.

மறுபதிப்பு: பிப்ரவரி 1994.

விலை ரூ. 6-00

பேராசிரியர் முனைவர் ச. மெய்யப்பனார்
மணிவிழா ஆண்டு வெளியீடு

பதிப்புச் செம்மல்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன்

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர்; திருக்குறள் இயக்கம், திருமுறை இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம், தமிழ்வழிக்கல்வி இயக்கம் முதலிய தமிழியக்கங்களில் முழுமூச்சுடன் ஈடுபட்டு உழைப்பவர்; தமிழகப் புலவர் குழு உறுப்பினர்; பல்கலைக் கழகங்களின் பதிப்புக்குழு உறுப்பினராகச் சிறப்பாகச் செயலாற்றி வருபவர். இவர், தமிழ் நாட்டில் பல பல்கலைக் கழகங்களில் அறக்கட்டளைகள் நிறுவியுள்ளார்; பன்னிரண்டு நூல்களின் ஆசிரியர். இவர் எழுதிய 'தாகூர்' நூல் தமிழக அரசின் முதற் பரிசு பெற்றது. தமிழ் நூல் வெளியீட்டுத் துறையில் சாதனைகள் பல புரிந்த செம்மலாகிய இவர் துறைதோறும் தமிழுக்கு ஆக்கம் தரும் நல்ல நூல்களைச் செம்பதிப்பாக வெளியிடுவதைத் தம் வாழ்வின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளார். இவருடைய தமிழ்ப் பணியைப் பாராட்டிக் குன்றக்குடி அடிகளார், 'தமிழவேள்' என்னும் விருதினை வழங்கியுள்ளார். குளித்தலை கா.சு. பிள்ளை தமிழ்மன்றம், 'தமிழ்நெறிக் காவலர்' என்னும் விருதினை அளித்து இவரைச் சிறப்பித் துள்ளது. பதிப்புச் செம்மல் என அறிஞர்கள் இவரைப் பாராட்டுவர்.

கிடைக்குமிடம்:

மணிவாசகர் நூலகம்

12-B, மேல சன்னதி, சிதம்பரம் - 608 001.

55, லிங்கித் தெரு, சென்னை - 600 001.

28-A, வடக்கு ஆவணி மூல வீதி, மதுரை - 625 001.

15, ராஜ வீதி, கோயமுத்தூர் - 641 001.

28, கிளைவ்ஸ் கட்டிடம் திருச்சி - 620 002.

தொலைபேசி : சிதம்பரம் 23069 - சென்னை 513707

கோவை 37155 - மதுரை 36853

பாரி ஆப்செட் பிரிண்டர்ஸ், சென்னை - 600 013.

தீப ஒளி

டாக்டர் ச. மெய்யப்பன்

தமிழ்நாடு தெய்வநலம் சிறந்த நாடு. ஊர்தோறும் கோயில்கள்; திங்கள்தோறும் விழாக்கள்; வானளாவிய கோபுரங்கள்; அழகுமிகு தேர்கள். இந்த ஞானபூமியின் சிறப்பினை இவை எடுத்துக் காட்டுகின்றன. தமிழர் வாழ்வும் வரலாறும் கோயில் பண்பாட்டை மையமாகக் கொண்டுள்ளன. கோயில் நாகரிகத்தில் சிறந்த தமிழர் சிறப்பினைத் 'திருக்கோயில் வரிசை'யில் மிகச்சிறப்பாக மணிவாசகர் பதிப்பகம் வெளியிட்டுள்ளது. பேராசிரியர் அறிவொளி அவர்களின் 'காஞ்சி காமாட்சி' அறிஞர்களால் பாராட்டப்பெறும் சிறப்பினை உடையது. 'தில்லைத் திருக்கோயில்', 'மதுரை மீனாட்சி' மக்களால் பெரிதும் விரும்பி வரவேற்கப்பெறுகின்றன. இந்த நூல் வரிசை மிகச் சிறந்த திட்டத்தில் புதிய அமைப்பில் திருக்கோயில்களின் மிக முக்கியமான அமைப்புகளையும் செய்திகளையும் உயிரோவிய மாக்குகின்றன. நூல் கருத்தும் அச்சம் அமைப்பும் காண்போர் கருத்தினைக் கவரும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இவ்வரிசையில் 'திருவண்ணாமலை' என்னும் இந்நூல் வெளிவருகின்றது. பஞ்சபூதத் தலங்களுள் ஒளித்தலமாகிய திருவண்ணாமலை ஒளி இந்நூலில் யாண்டும் ஒளி வீசச்செய்யும் என்பது என் நம்பிக்கை. மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் அண்ணாமலையாரை அகங்குளிரப் போற்றுகிறார். சிவத்தலங்களுள் தலைமையும் பெருமையுமிக்க இத்தலம் பற்றிப் பல இலக்கியங்கள் எழுந்துள்ளன. காலந்தோறும் திருவண்ணாமலையின் புகழைப் பாடாத நூல்களே இல்.

ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் கார்த்திகைத் தீபம் உலகை ஒளிமயமாக்குகிறது. உலகத்தாரை ஒன்றுசேர இணைக்கிறது. மலை விளக்கைப்பற்றி முத்தொள்ளாயிரம் பேசுகின்றது. கார்த்திகையில் வரிசையாக விளக்கிடும் வழக்கம் சங்க காலத்திலேயே உண்டு. தொல் பழங்காலந்தொட்டு வழி வழிவரும் ஒளி வழிபாட்டினை இன்றும் அண்ணாமலை தீபம் அகிலத்திற்கு அறிவிக்கிறது.

இச்சிறந்த நூலை எழுதிய திரு. வெ. நாராயணசுவாமி அவர்கள் தமிழகத் திருக்கோயில்களைப் பற்றிப் பல நூல்களைப் படைத்துள்ளார்கள். ஒரு நூலைப் படைப்பதற்குச் செவ்விய முறையில் திட்டமிடுதலும் செய்தி திரட்டலும் வகுத்தளித்தலும் இவருக்குக் கைவந்த கலை. இவர் நூலை எழுதுந்திறத்தால், அமைத்துள்ள உத்திகளால், திருவண்ணாமலைத் தலத்தில் இருப்பது போன்ற உணர்வினைத் தோற்றுவித்திருப்பது பாராட்டுக்குரியது.

கோயில்கள் மிகப் பழையன. அவை பற்றிப் பழைய நூல்களும் பல உள. மணிவாசகர் பதிப்பகத் திருக்கோயில் வரிசை, திருக்கோயில் பற்றிய நூல் வரிசையில் புதிய ஒளி வீசுவன. கோயில்களைப் பண்பாட்டுச் சின்னங்களாக, பழந்தமிழர் வாழ்வு மையங்களாக, கலைக் கருவுலங்களாக அவை விளக்குந் திறத்தினை இந்நூல் வரிசை விளக்குகிறது. எதைச் செய்தாலும் கலையழகோடு செய்யும் மணிவாசகர் பதிப்பகம், இதனையும் கலையழகோடு செய்துள்ளதை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

திருவாசகம்

செங்க ணெடுமாலுஞ் சென்றிடந்துங் காண்பரிய
பொங்கு மலர்ப்பாதம் பூதலத்தே போந்தருளி
யெங்கள் பிறப்பறுத்திட் டெந்தரமு மாட்கொண்டு
தெங்கு திரள்சோலைத் தென்னன் பெருந்துறையா
னங்கண னந்தணனா யறைகூவி வீட்டுருந்
மங்கருணை வார்கழலே பாடுதுங்கா ணம்மானாய்

விண்ணாளுந் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை
மண்ணாளு மன்னவர்க்கு மாண்பாகி நின்றானைத்
தண்ணார் தமிழளிக்குந் தண்பாண்டி நாட்டானைப்
பெண்ணாளும் பாகனைப் பேணு பெருந்துறையிற்
கண்ணார் கழல்காட்டி நாயேனை யாட்கொண்ட
வண்ணா மலையானைப் பாடுதுங்கா ணம்மானாய்

முன்னுரை

நம் நாட்டுச் சிவாலயங்களை வலம் வரும் போது, அவற்றின் கருவறையின் பின்புறம் சுவரில் உள்ள கோட்டத்தில் பரிவார தெய்வமாக திருமால் இடம் பெற்றிருப்பார். இத்தகைய சிலைகள் காலத்தால் பிற்பட்டவை. ஆனால் பல்லவர், முதற் சோழர் காலத்தில் திருமாலுக்குப் பதிலாகச் சந்திரசேகர மூர்த்தியின் வடிவத்தைக் காணலாம். ஆயினும் இது ஒரு முழு சந்திரசேகர வடிவமாக இருக்காது. ஒரு லிங்கம், அதன் இடையில் பாதங்கள் காணப்படாத சந்திரசேகரர். லிங்கத்தின் மேலே ஒரு அன்னப் பறவையும், கீழே வராகமும் இருக்கும்.

இது எதைக் குறிப்பிடுகிறது?

"ஏகம் சத் விப்ரா பஹுதா வதந்தி"

என்கிறது வேதம்.

'இறைவன் ஒருவனே. அவன் திருநாமங்களோ எண்ணற்றவை' என்பதே இதன் பொருள்.

வேதங்கள் இறைவனைத் தியானத்துக்குரிய உருவம் உடைய வனாகவும், எங்கும் நிறைந்தவனாகவும், உருவம் அற்றவனாகவும், ஆதியும் அந்தமும் நடுவும் இல்லாதவனாகவும் அகண்டனாக வருணிக்கின்றன.

இத்தகைய ஒரு நாமம், 'ஓர் உருவமும் இல்லாத இறைவனுக்கு ஆயிரம் திருநாமங்கள் சொல்வதுண்டு,' என்கிறது திருவாசகம்.

இதனால் இறைவனை ஆகமங்கள் செயல் வடிவத்திலும், புராணங்கள் கதை வடிவத்திலும் விளக்குகின்றன.

இந்தக் கதைகளையே சிற்பங்களாகவும் வடித்து நமக்கு இறையறிவைப் புகட்டி இருக்கின்றனர் நம் முன்னோர்கள்.

உருவம் அற்ற இறைவனுக்கு, உருவம் வடிக்கும் முயற்சியில், முதலில் எழுந்தது "லிங்கோத்பவா", என்ற சிற்பமாகும். கண்ணால் காண முடியாத இறைவனுக்கு உருவம் அமைத்துக்

காட்டினால், அதன்மூலம் இறைவனை உணர்ந்து கொள்ள முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் அமைக்கப்பட்டதுதான் லிங்கோத்பவர்.

இதைத்தான் -

"அஞ்ஞானம் பாவனார்த்தாய ப்ரதிமா பரிகல்பிதா", என்ற சுலோகம் உணர்த்துகிறது.

அடியார்களுக்கு அருள் புரிவதற்காகவே அறுபத்து நான்கு உருவங்களாகச் சிவ பராக்கிரமம் என்ற பெயரில் விளங்குகிறார். அவற்றில் இரண்டாவது திருவிளையாடலே லிங்கோத்பவர்.

உலகைப் படைப்பவன் பிரமன். அவனுக்குப் படைப்புக் கடவுள் என்ற பட்டப்பெயர் உண்டு. இதனால் அவனுக்கு ஆணவம் ஏற்பட்டு விட்டது. திருமாலுடன் மோதலில் இது முடிந்தது. "உலகத்தையே படைத்தவன் நான்தான். ஆகையால் நானே பெரியவன்", என்று பிரமன் பெருமை அடித்துக் கொண்டான்.

"என் உந்தியில் உதித்தவன் நீ, ஆகையால் நானே உனக்குத் தந்தை", என மார்தட்டினார் திருமால்.

இடையில் நாரதர் வேறு புகுந்து பேதத்தை அதிகப்படுத்தி விட்டார். "நீங்கள் இருவருமே முதல்வர்கள் அல்லர், பிறவா யாக்கைப் பெரியோனாகிய சிவபெருமானே முதல்வர்", என்று ஒரு புதிய சிக்கலை அவர்களிடம் கிளப்பிவிட்டுச் சென்று விட்டார்.

இவர்களுடைய பேதமையை நீக்கச் சிவபெருமான் உருத்திர அக்கினி வடிவமாக இருவருக்குமிடையே தோன்றினார்.

"உங்களில் யார் என் அடியையும் நுனியையும் முதலில் கண்டு வருகிறாரோ அவரே முதன்மையானவர்" என்று அசரீரியாய் ஒலிக்க, அடி முடி தேடும் படலம் ஆரம்பமாயிற்று.

திருமால் வராக உருவெடுத்து, பாதாளம் நோக்கிக் குடைந்து சென்றதுதான் மிச்சம். சிவனின் சோதி சொரூபம் சென்று கொண்டே இருந்தது. வராகம் வலு இழந்து, தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டது. ஆனால் பிரமனோ அன்னப்பறவை உருவம் எடுத்து, சோதியின் சிகரம் நோக்கிப் பறந்தது. பலன் என்ன?

சோதியின் வெப்பம் தாங்க முடியாமல் சிறகு எரிந்து மூர்ச்சையாகிக் கீழே விழுந்தது. விழும் வழியில் சிவன் சிரசில் இருந்து உதிர்ந்த ஒரு தாழம்பூ இதழைக் கண்டதும் ஒரு குதர்க்க புத்தி ஏற்பட்டது. தான் சிவன் முடியைக் கண்டுவிட்டதாகக் கூறி, சாட்சியாகத் தாழம்பூவைக் காண்பித்தது. பொய் கூறியதால் பிரமனுக்கு ஆலயங்களே இல்லாமல் போகச் சாபம் ஏற்பட்டது. மறுக்காமல், பொய் சாட்சிக்குத் துணை நின்றதால் தாழம்பூ சிவபெருமானின் அர்ச்சனை மலர்களிலிருந்து விடுபட்டது. இக்காரணத்தால் தான் பிரமாவுக்கு எங்கும் தனிக்கோயில்கள் கிடையாது. சிவனை அர்ச்சிப்பதற்கும் தாழம்பூவைச் சேர்ப்ப தில்லை.

தங்களுடைய அறியாமையை உணர்ந்து பிரமனும் திருமாலும் சிவனை வணங்கி நிற்க, இறைவன் லிங்கோத்பவராய்க் காட்சி அருளினார்.

'ஆணவத்தால் அடைய முடியாத இறைவன் அருளைப் பக்தியால் அடைய முடியும்' என்பதை விளக்குவதுதான் இதன் கருத்து.

மகாபாரதத்தில் ஒரு நிகழ்ச்சி:

அசுவத்தாமன் இருட்டும் வேளையில் பாண்டவர்கள் பாசறைக்குள் நுழைகிறான், அவர்களைக் கொன்றுவிட்டதான்.

வாயிற்புறத்தில் ஒரு பயங்கர உருவம் இவனை அச்சுறுத்து கிறது. அசுவத்தாமன் சிவத்தைச் சரணடைகிறான்.

சுவர்ண சோதித் தம்பமாய், சோதி சொரூபமாய்ச் சிவனே காட்சி அளிக்கிறார் என்ற விவரம் மகாபாரத காலத்திலேயே லிங்கோத்பவ வழிபாடு இருந்ததைத் தெரிவிக்கிறது.

தமிழகத்தில் லிங்கோத்பவரைச் சிற்பமாய் வடித்ததில் மிகப் புராதனமானது பல்லவர்கள் படைப்பே. காஞ்சி மேலக்கோடியில் இராசசிம்ம பல்லவன் எடுப்பித்த கயிலாயநாதர் ஆலயத்தில் இருக்கும் லிங்கோத்பவர் ஒரு கலைச்சிகரம். லிங்கோத்பவருக்கு ஆயிரம் கைகளும், தூரியன், சந்திரன், அக்னி என்ற மூன்று கண்களும் உண்டு. ஒரு கையில் பினாகம், மற்றொரு கையில்

மூவிலை வேல், யானைத்தோலாடை, பூணூல் என்ற ஆகம வருணனைகளுக்கேற்ப, எட்டுக் கைகள், பரசு, துலம், உருத்ராட்ச மாஸையுடன் ஒரு கை அபய முத்திரை காட்டி, மற்றொரு கை கட்டிய விளம்பிதமாய் தொடையில் ஊன்றிய கோலம் அமைந்துள்ளது.

இதே காஞ்சி மாநகரில் நந்திவர்ம பல்லவனுடைய ராணி தர்ம மகாதேவி எடுப்பித்த தர்ம மகாதேவீச்சுரத்து (முக்தீச்வரம்) கோயிலின் பின்புறச் சுவரிலும் லிங்கோத்பவரைக் காணலாம்.

காஞ்சியில் திருநெறிக்காரைக்காடு என்ற ஒரு தளி இருக்கிறது. முதலாம் இராசராச சோழன் காலத்திய இக்கோயிலில் வராகம் நான்கு கைகளுடன், சங்கு சக்ரபாணியடிய விளங்குகின்றது.

வாலாசாபாத் அருகில் பாலாற்றங்கரையில் குடிமல்லூர் என்னும் தலக் கோயிலில் இருக்கும் லிங்கோத்பவர் வடிவம் அதிசயமானது. சிற்பத்தில் அன்னம் - வராக உரு தவிர, பிரமனும் திருமாலும் கைகட்டிய வண்ணம் இறைவனை வணங்கி நிற்பதைக் காணலாம்.

பிரமாவுக்கும், திருமாலுக்கும் லிங்கோத்பவராய்க் காட்சி காட்டிய தலம் திருவண்ணாமலை. சிவன் சோதிப்பிழம்பாய் ஆதி அந்த மில்லாமல் வியாபித்த உருவத்தைத் தேவர்கள் தாங்க மாட்டாமல் அலற, கருணையால் மலையாகி நின்றுவிட்டதாகப் புராணங்கள் புகல்கின்றன. அம்மலையே திருவண்ணாமலையிலுள்ள அண்ணாமலை. இந்த ஐதீகத்தைத் திருவண்ணாமலை சிவாலயத்தின் உள்ளேயே மேலக் கோபுரத்தை ஒட்டித் தென்புறம் உள்ள ஒரு சன்னதியில் காணலாம். ஒரு பெரிய லிங்கத்தின் மேலே பிரமா அன்னமாகவும், கீழே திருமால் ஏனமாகவும் உள்ளனர். இடையே சிவன் உமையுடன் காளை வாகனத்தில் காட்சியளிப்பது அதிசயமே. பின்னால் அண்ணாமலைச் சிகரங்களும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்தச் சன்னதிக்கு என்ன பெயர் தெரியுமா? - தூல தூட்சம லிங்கம்!

புராணங்கள், சிற்பங்கள் இருக்கட்டும். விஞ்ஞானம் என்ன கூறுகிறது? கல்லால் விளங்கும் இப்புவி முன்பு நெருப்புக் கோளமாய் இருந்து குளிர்ந்ததின் காரணம்தான் என்கிறது.

இந்தியாவில், ஏன் உலகிலேயே மிகப்புராதனமான பாகம் தட்சண பீடபூமிதான் என்பதை விஞ்ஞானிகள் கூறியுள்ளனர். இந்த அண்ணாமலை ஒரு காலத்தில் அடிமுடி தெரியாத அனல் பிழம்பாய் விளங்கிக் கருணையால் குளிர்ந்து மலையானதில் விந்தை என்ன?

சோதி வழிபாடு என்பது இன்று ஏற்பட்டதன்று. அருணகிரி நாதர் திருப்புகழில் 'தீப மங்கள சோதி, நமோ நமோ', என்று தானே பாடினார். வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகள் சோதி வணக்கத்தைத்தானே நிறுவினார். ஆத்மாவை ஆத்மசோதி என்று கூறுவதில்லையா! தவச்சீலர்களின் உடலில் அனல் சோதி பொங்கிக் கொண்டுதானிருக்கும்.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண்ணில் அனல் உண்டு. அது மன்மதனைப் பொசுக்கியது என்பதைப் படிக்கிறோம். சிவனுக்கு மட்டுமல்ல, ஒவ்வொருவருக்கும் நெற்றிக்கண் உண்டு. ஆனால் உபயோகிக்கத் தெரியாததால் அது பயனற்றுப் போய்விட்டது. நெற்றியில் சந்தனம் குங்குமம் பொட்டாக வைத்துக் கொள்கிறோமே அது அழகிற்கா? இல்லை. நெற்றிக்கண்ணின் வெப்பத்தைக் குறைக்க ஏற்பட்ட குளிர் சாதனமே.

இவ்வளவு தத்துவங்கள் அடங்கிய சோதி வழிபாட்டை விளக்கி நிற்கிறது அண்ணாமலை. கார்த்திகை மாதத்தில் மலையின்மேல் தீபத்திருவிழா நடத்துவதும் இக்கருத்தினால்தான்.

இவ்வளவு தத்துவங்களைத் தன்னுள் அடக்கி, சுமார் 2700 அடி வளர்ந்து, பஞ்ச பூதங்களைக் காட்ட ஐந்து முகங்களாய் நிமிர்ந்து, தபோதனர்கள் வாழப் பல குகைகளை அடக்கி, சதாகாலமும் தவச்சீலர்களுக்குப் புகலிடமாகி, அடிவாரத்தில் ஒரு பெரிய ஆலயத்தைத் தாங்கி நிற்கும் இந்த அண்ணாமலையையும், கோயிலையும் பற்றி, விவரமாகப் பக்தர்கள் அறிய வேண்டும் என்ற எண்ணத்தில் எழுந்ததுதான் இந்நூல்.

சாதாரணமாக ஒரு தலத்தைப் பற்றிய நூல் என்றால் அது பெரும்பாலும் புராணமாகத்தான் இருக்கும். அக்கோயிலைப் பற்றிய சரித்திரம், கலை நுட்பங்கள், பல பாகங்களின் விளக்கம், சுற்றுப்புற ஊர்கள், சாசனங்கள் முதலியன கொண்ட நூல்கள்

வெகு சொற்பமே. அக் குறையைப் போக்க இந்நூல் பெரிதும் உதவும்.

மேற்கண்ட பல விவரங்களைச் சேகரிக்க மிகவும் உதவிய மறைமலை அடிகள் நூல் நிலையத்தாருக்கு என் உளம் கனிந்த நன்றி.

தமிழகத்தே தெய்வீகம் குடிகொண்ட ஆலயங்களைப் பற்றிய செய்திகளை மக்களுக்குப் பயன்படுமாறு புதிய கோணத்தில் மிகக் குறைந்த விலையில் நூலாக அளிக்க வேண்டும் என்று பேரவா கொண்டு நற்பணி புரிந்து வரும் மணிவாசகர் பதிப்பகத்தார், இத்திருவண்ணாமலைத் தலத்தைப் பற்றிய நூலையும், மிக நேர்த்தியான முறையில் பதிப்பித்துள்ளனர். பதிப்பகத்தாருக்கும் பதிப்பகத்தின் உரிமையாளர் டாக்டர் ச. மெய்யப்பன் அவர்களுக்கும் என் நன்றி.

பொருளடக்கம்

1. அண்ணாமலை	...	1
2. அருணாசல புராணம்	...	9
3. இலக்கியத்தில் அண்ணாமலை	...	12
4. சரித்திர வரலாறு	...	16
5. சமூக நலன்	...	20
6. ஆபரணங்கள்	...	21
7. ஆலய அமைப்பு	...	22
8. செப்புப் படிமங்கள்	...	47
9. திருவிழாக்கள்	...	49
10. கார்த்திகைப் பெருவிழா	...	51
11. ஓவியங்கள்	...	59
12. கல்வெட்டுகள்	...	62
13. திருப்பணி விவரங்கள்	...	67
14. நகரத்தார் திருப்பணி	...	70
15. திருவண்ணாமலையைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டிய இடங்கள்	...	75
16. வழிபட்ட பெரியோர்கள்	...	81
17. செய்யுள் சாசனங்கள்	...	97

திருவண்ணாமலை கோயில் தோற்றம்

T.166.

1. அண்ணாமலை

தலச்சிறப்பு

சுதாரணமாக நம் தமிழகத்தில் ஒரு ஊரில் விளங்கும் இறைவன் பெயரால் ஊருக்குப் பெயர் தட்டுவார்கள். ஆனால் ஒரே ஒரு ஊர் மட்டும் அவ்வூரில் விளங்கும் மலையின் பெயரால் திருநாமம் கொண்டுள்ளது என்றால் அந்த ஊர்தான் திருவண்ணாமலை. ஊரில் நடுநாயகமாக ஓங்கி வளர்ந்த மலையின் பெயர் அண்ணாமலை. அவ்வூர் இறைவனின் பெயரும் அம்மலையின் பெயரைத் தழுவி அண்ணாமலை நாதர் என்று தான் விளங்குகிறது. இவ்வளவு சிறப்புகள் இத்தலத்திற்கு ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் இந்த மலைதான். அப்படிப் பெருமை கொண்டுள்ளது இம்மலை என்றால் அது ஏன்?

இந்தியாவின் வடக்கே அரணாக விளங்குகிறதே மிக நீண்டும் உயர்ந்தும் உள்ள இமாலயம், அதைவிட மிகப் பழமையானது இம்மலை. அது மட்டுமா? உலகிலேயே மிகப் பழமையான மலை இந்த அண்ணாமலை என்பதை விஞ்ஞானிகள் ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

1949 ஆம் ஆண்டு, சனவரி மாதம் நிகழ்ந்த இந்திய விஞ்ஞானக் குழுவில் டாக்டர் பீர்பால் சகானி என்ற அறிஞர் இக்கருத்தை ஆமோதித்துப் பேசினார். பிற பிரதேசங்கள் நில நடுக்கங்களால் பாதிக்கப்படுவது போல் தட்சணப் பீடபூமி அவதிப்படுவதில்லை என்பதற்கு இதன் பழமையே சான்றாகும். புராணங்கள் இந்த அண்ணாமலையைப் பூமியின் மத்திய பாகம் என்று வருணிக்கின்றன. பஞ்சபூதத் தலங்களில் இதைத் தேயு (நெருப்பு) எனக் கூறுவார்கள். இப்புவி மண்டலம் படைப்பின் ஆரம்பத்தில் நெருப்புக் கோளமாய் இருந்து, குளிர்ந்தவுடன் இறுகிக் கல், மண் இப்படி ஆகியது என்கிறது பூகோள சாத்திரம். இதற்கு ஒரு அற்புதமான புராணக்கதை உள்ளது.

பிரமாவுக்கு தான் படைப்புக் கடவுள் என்ற இறுமாப்பு வந்து, திருமாலிடம் சென்று "நானே பெரியவன்" என்று பெருமை பேச, திருமாலோ, "நீ, என் உந்தியில் உதித்தாய், ஆகையால் நானே பெரியவன்" என வாதிட, இருவரும் சிவனிடம் முறையிட்டனர். இவர்களுக்குப் பாடம் புகட்ட, சிவன் தன் அடி-முடி கண்டவர்தான்

பெரியவர் என்று கூறித் தீப்பிழம்பாக உயர்ந்தார். திருமால் வராக உருக்கொண்டு பாதாளம் வரை சென்றார்; உடல் ஒடிந்ததுதான் மிச்சம். தோல்வியை ஒப்புக்கொண்டார். பிரமனோ அன்ன உருக்கொண்டு முடி தேடிப் பறந்து, சிறகுகள் எரிந்து சாம்பலாகிக் கீழே விழுந்தார். பின் இருவரும் அகந்தை நீங்கி, சிவனை வணங்கச் சிவபெருமான் ஒரு மலையாய்த் தன் சோதியை ஒடுக்கிக் கொண்டார். அம்மலையே அண்ணாமலை. அந்த சோதி தரிசனத்தைத் தான் கார்த்திகை மாதம் தீபமிட்டுப் பல மைல் தெரியும் வண்ணம் விழா எடுக்கின்றனர். விஞ்ஞானம் புராணத்தோடு ஒத்துப் போகிறதல்லவா?

இப் புனித மலை எவ்வளவோ தபோதனர்களுக்குப் புகலிடம் அளித்திருக்கிறது. கௌதம முனிவர் தவம் புரிந்த இடத்தில் புனிதம் கூடுதலாக அமைந்துள்ளது போலும்.

அருணாசல புராணம் இம்மலையின் மகத்துவத்தை விரிவாக வருணிக்கிறது. இம்மலைச் சிகரத்தில் ஒரு சித்தர் தட்சணா மூர்த்தி போல் மௌனமாய் அமர்ந்து தவமியற்றிப் பேருண்மையைப் பலருக்குப் போதித்ததாகக் கூறுகிறது. அவர் பெயர் அருணகிரி யோகி என்றும், அவர் ஒரு பிறும்மாண்ட ஆலமரத்தடியில் தவம் இருந்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. இக்கதையை மகான் ரமணரும் ஆமோதித்திருக்கிறார். அவர் இம்மலைமேல் அடிக்கடி உலாவுவது வழக்கம். ஒரு தடவை இப்படி உலவுப்போது ஒரு பெரிய ஆல இலை காலடியில் பறந்து வந்து விழுந்தது. ரமண மகானுக்கு உடனே இப்புராணக்கதை நினைவில் வர, அவ் விடத்தைப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆவல் தூண்டியது. அம்மலையின் புதர், பாறைகளைத் தாண்டித் தேடிச் செல்லும் பொழுது குளவிக் கூடு ஒன்று கலைந்து, ரமணரைக் கொட்டிவிட்டன. அந்த இடத்தை தான் பார்க்கக் கூடாது என்பது பகவத் சங்கல்பம் போலும் என்று திரும்பி விட்டார்.

இம்மலையில் நமசிவாயர் என்ற ஒரு சைவத் துறவி சில காலத்திற்கு முன் வாழ்ந்து வந்தார். இவருக்கு ஒரு சீடர். அவர் பெயரும் நமசிவாயம் தான். இவருக்கு அட்டமா சித்திகள் கைவந்த கலை. இவருடைய சக்தியைக் கண்ட குரு இவரை "நீ என்னிடம் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது ஒன்றுமில்லை", எனக் கூறி

விடுதலை அளித்து விட்டார். சீடரும் சிதம்பரம் அடைந்து அங்குப் பலருக்குப் பேருண்மையைப் போதித்து வந்தார். அதனால் இவருக்குக் குரு நமசிவாயர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. இவர் சில நூல்களும் எழுதி இருக்கிறார். அவற்றுள் சிறந்தது அண்ணாமலை வெண்பா. இவருடைய சீடர்கள் திருவண்ணாமலையில் சில மடங்களை நிறுவினார்கள். இச்சீடர் திருவண்ணாமலையில் காலமானார். இவருடைய சமாதி மலையின் கிழக்குச் சரிவில் முலைப்பால் தீர்த்தத்தின் தெற்கே உள்ளது.

விருபாட்ச தேவர் என்பவரும் இங்கிருந்த தவ முனிவர்களில் ஒருவர். இவரும் நமசிவாயர் காலத்தவர். சற்று உயரமான மலைப்பகுதியில் மேலக் கோடியிலிருந்த ஒரு குகையே இவர் வாசத்தலம்.

'திருப்புகழ்' என்று முருகன் புகழைப் பரப்பிய அருணகிரி நாதரும் ஒரு சித்தரே. கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டில் பிரௌட தேவராயன் காலத்தில் வாழ்ந்தவர்.

கொண்டப்ப தேசிகர் என்பவரும் இந்தத் திருவண்ணாமலையில் வாழ்ந்த ஒரு மகான். இவர் வேலூரில் பிறந்து, சிதம்பரம் மௌன சுவாமிகளால் உபதேசிக்கப்பட்டு அவர் ஆணைப்படி திருவண்ணாமலை சேர்ந்து கி.பி. 1531இல் காலமானார்.

சேஷாத்ரி சுவாமிகள், ரமண மகான் என்ற இரு உலகப் புகழ் பெற்ற தபோதனர்களைப் பற்றி அறியாதவர்கள் யார்? இவர்களும் வேறிடத்தில் பிறந்து, ஒரு உள்ளுணர்வால் உந்தப்பட்டு, திருவண்ணாமலை சேர்ந்து பேருண்மையை அறிந்தவர்கள்.

இம்மலையின் கீர்த்தியைப் பற்றி ரமணரின் வாக்கு ஒன்றினாலேயே உணரலாம். ஒரு தடவை ஒரு பக்தர் ரமண மகானைப் பார்த்துத் "தங்களுக்குக் குரு என்று யாருமே இல்லையே, எப்படி முன்னேற முடிந்தது?" என்று கேட்டார். அதற்கு ரமணர் 'யார் எனக்குக் குருவே இல்லை எனக் கூறியது? குரு என்றால் மனித உருவில்தானா இருக்க வேண்டும்? இந்த அருணாசல மலையே எனக்குக் குரு', எனப் பதிலளித்தார். ரமணரின் தவப்பாதைக்கு வழிகாட்டியாய் விளங்கியது இம்மலை

என்றால், இதைவிட அதன் பெருமையைக் காட்ட வேறு என்ன வேண்டும்?

இம்மலையில் தவமியற்றியவர்கள் ஆண்கள் மட்டும்தானா? இல்லை. பெண்பாலர்களும் உண்டு! ஐடினி ஷண்முக யோகினி அம்மாள், அம்மணி அம்மாள் என்ற இருவருமே! கி.பி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அம்மணி அம்மாள் பணம் யாசித்து அண்ணாமலையாரின் வடக்குக் கோபுரத்தைக் கட்டினார். அதனால் இதற்கு அம்மணி அம்மாள் கோபுரம் என்ற பெயர் நிலைத்தது. இந்த அம்மணியிடம் சில அதிசய சித்திகள் இருந்தன. கோபுரம் கட்டப் பணம் யாசித்தார் என்றோமல்லவா? அதில் ஒரு விசித்திரம். யாரும் அவரிடம் பணம் இல்லையே என்று கைவிரித்து விடமுடியாது. உள்ளே எந்த மூலையில், எந்தப் பெட்டியில், எவ்வளவு பணம் இருக்கிறது, என்பதை இந்த அம்மையார் சொல்லி விடுவாராம்! போதாதா, கோபுரத்திற்குப் பணம் குவிய!

சேஷாத்ரி சுவாமிகள் என்பவர் இந்த ஊரில் தம் சித்திகளால் யாவரையும் பிரமிக்க வைத்தவர். இவர் சமாதி ரமண மகான் ஆசிரமத்திற்கு வடக்கே உள்ளது. "செத்தும் கொடுத்தான் சீதக்காதி" என்றது போல் அவர் மறைந்தும் அவர் சித்து வேலைகள் தொடர்ந்து கொண்டுதான் இருக்கின்றன.

இவ்வூரிலுள்ள பல ஆசிரமங்களுள் மிகப் பெரியது ரமணாசிரமம். அண்ணாமலையின் தென் சரிவில் ஒரு பரந்த இடத்தைச் சோலையாக்கி அதனுள் இரு சமாதிகளை அடக்கிக் கொண்டு மிளிக்கிறது. ஒன்று மாத்ருபூதேசுவரர் என்ற தாயாரின் சமாதி, மற்றொன்று ரமணருடையது.

இவர் சிலகாலம் வசித்த சுந்தராசிரமம், கோயிலுக்கு நேர் பின்புறம், மேற்குக் கோபுரத்திற்கு எதிரே மலைச்சரிவில் கொஞ்சம் உயரமான இடத்தில், ஒரு நீர்ச்சுனையுடன் திகழ்கிறது. அதற் ற் செல்லச் செப்பனிடப்பட்ட பாதை ஒன்று ரமணாசிரமத்திலிருந்தும், மேல ரத வீதியிலிருந்தும் உள்ளன.

சிவ சொருபமான இம்மலையை அடியார்கள் வலம் வருவதை ஒரு பெரும் பேறர்க்க் கருதுவார்கள். ஒரு தரம் வலம் வந்தால் எட்டு மைல் ஆகும். நடந்து வருவதற்கு ஏற்ற சாலை இருக்கிறது. போகும்

வழியில் எல்லாம் புனித தீர்த்தங்கள், மண்டபங்கள், ஆலயங்கள் நிரம்பி உள்ளன. அவைகளில் மிகச் சிறப்பானவைகளைப் பார்ப்போம்.

முதலாவது அக்கினி தீர்த்தம். அதன் கரையில் அக்கினி மண்டபம். ஒவ்வொரு புனித தீர்த்தத்திற்கும் கரையில் ஒரு மண்டபத்தை நிறுவி யுள்ளனர். அடுத்தது சிம்ம தீர்த்தம். இது ஒரு இயற்கைச் சுணை. நீர் பூமியிலிருந்து பெருகி ஒரு குளத்தை நிரப்புகிறது, அக்கினி தீர்த்தத்தையும் சீராக்கி ஒரு மண்டபத்தையும் கட்டினவன் வல்லாள மகாராசன். வேணு உடையான் கட்டிய மண்டபத்துக்கு அருகில் பாலி தீர்த்தம். இதற்கு நிச்சல்லமங்கன் குளம் என்ற பெயருமுண்டு.

அடுத்து சோழ மன்னன் ஒருவன் நிறுவிய யம தீர்த்தம்.

எல்லா மண்டபங்களிலும் சிறந்தது எழுத்து மண்டபம். இதன் விதானம் முழுமையும் புராணக் காட்சிகளை வண்ண ஓவியங்களாகத் தீட்டியுள்ளனர். இராமாயணக் கதையில் சில பாசங்கள், சிவலீலை முதலியவைகளைக் காணலாம். விளிம்பில் அக்காட்சிகளை விவரிக்க எழுத்துகளும் தெரிகின்றன. 'வள்ளி' என்ற சொல் பளிச்சிடுகிறது. இந்த ஓவிய மண்டபத்தில் ஒரு வினோதம். தமிழ்ச் சங்க காலத்தில் மதுரையில் 'எழுத்து மண்டபம்' என்ற ஓவிய மண்டபம் இருந்ததாக நூல்கள் வாயிலாக அறிகிறோம். இங்கும் அதே போல் ஒரு எழுத்து மண்டபம் இன்று இருப்பது ஒரு அதிசயம் தானே. இம்மண்டபமும் வேணு உடையானின் திருப்பணியே. வேணு உடையான் மகத நாட்டை ஆண்ட கீர்த்தி வாய்ந்த பெருஞ்சிங்களின் உறவினன். இவன் திருவண்ணாமலையில் செய்த தானங்கள் மிகவாகும்.

மேலும் நகர்ந்தால் பச்சை அம்மன் கோயில். அடுத்தது துர்க்கை ஆலயம். அதனருகில் கடக தீர்த்தம். அங்கு ஒரு பாறையில் ஸ்ரீசக்கரம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது.

இம்மலையைச் சுற்றி வரும் சாலை ஒரே சீராக இருப்பதால் வலம் வருவது அவ்வளவு சிரமமான காரியம் அல்ல.

சாதாரணமாகப் புனித மலைகளில் இறைவன் உறைவதாகக் கூறுவார்கள். ஆனால் இத்தலத்தே மலையே இறைவனின்

சொருபம். சிவபெருமான் உருவங்கள் எங்கெங்கு அமைந்துள்ளனவோ அங்கு எல்லாம் நந்திகேசுவரரைக் காணலாம். அதே மாதிரி இறைவனாகிய இம்மலையைச் சுற்றி ஏராளமான நந்தி உருவங்கள் இருப்பதைக் காணலாம். இத்தலம் லிங்க. உற்பத்தித் தானமாகிய லிங்கோத்பவர் தலமல்லவா? வழி நெடுக லிங்கங்களுக்குக் குறைவில்லை.

இம்மலையைச் சுற்றிவருவது, தரிசிப்பது எல்லாமே முக்தி அளிக்கும் சாதனம் என்று ரமண மகான் அருளி இருக்கிறார். பக்தர்கள் அதையொட்டி இக்கிரியைப் பிரதட்சணம் செய்து பெரும் பயனடைவதுண்டு.

மலையைச் சுற்றிவருவது என்றால், ஏதோ கூட்டமாய், கேளிக்கையாய்ச் சுற்றுவது என்றல்ல. நம் முன்னோர்கள் ஆலயத்தை நிர்மாணித்து, அதை மக்கள் தரிசிக்க வேண்டும் என்று ஏற்படுத்தியதே ஒரு தத்துவ காரணத்தால் தான். அந்த அறிவுரை இம்மலைக்குப் பெரிதும் பொருந்தும். மலைப் பிரதட்சணம் செய்யச் சில குறிப்பிட்ட மாதங்களைப் புனிதமாகக் கருதுவதுண்டு. சித்திரை முதல் நாள், மாசி மாதத்துச் சிவராத்திரி, ஒவ்வொரு மாத கார்த்திகை, பெளர்ணமி நாட்கள் மிக உகந்தன.

அதே போன்று கிழமைகளிலும் உண்டு. ஒவ்வொரு கிழமைக்கும் ஒரு பலனைப் புராணங்கள் புகலுகின்றன.

பொதுவாகக் கோயில் பிராகாரத்தில் அங்கப்பிரதட்சணம் செய்வதை யாவரும் கண்டதுண்டு. இங்கு மலையையே அங்கப் பிரதட்சணம் செய்யும் தீவிர பக்தர்களுமுண்டு. முதலில் ஒரு தேங்காயை உருட்டிவிடுவார்கள். அது நின்ற இடத்திலிருந்து அங்கப்பிரதட்சணம் தொடங்குவார்கள். அங்கப் பிரதட்சணம் என்பது சகல அங்கங்களும் பூமியில் தோயும் வண்ணம் படுத்து உருண்டு, வலம் வருவது.

மலையைச் சுற்றி வரும் வழியில் மண்டபங்கள், தீர்த்தங்கள் தவிர, பிரமன் பூசை புரிந்த ஆதி அண்ணாமலைக் கோயிலைக் காணலாம். இதை நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் செப்பனிட்டிருக்கிறார்கள்.

ரமணாசிரமம் தாண்டியவுடனே மேற்குச் சரிவு ஓரமாகப் பல மேல்நாட்டவர் இல்லம் அமைத்து வாழ்வதையும் காணலாம். வாழ்வில் உயர்நிலை அடைய ரமணர் பாதங்களைச் சதா தரிசிக்கவும், அண்ணாமலை காட்சி மனத்தை விட்டு நீங்காமல் இருக்கவும் தம் நாடு விட்டு, கடல் கடந்து, வெகு தூரம் பிரயாணம் செய்து திருவண்ணாமலை சேர்ந்து, இங்கேயே மலை அடியில் வாசம் செய்கின்றனர். இப்படி வசித்தவர்களில் பால் பிரண்டன் என்பவர் பிரசித்தியானவர். இவர், பேருண்மையை அறியப் பல முனிவர்களைப் பல நாடுகளில் கண்டு விவாதித்தும், உண்மையை அறியமாட்டாமல், காஞ்சிபுரம் பரமாச்சாரிய சுவாமிகள் உபதேசப்படி, திருவண்ணாமலை அடைந்து, பல ஆண்டுகள் ரமணர் ஆசிரமத்திலேயே தங்கி, ரமணரிடம் கேள்விகள் கேட்டுத், தெளிவு பெற்றவர். இவர் ஏராளமான வேதாந்த நூல்கள் எழுதியிருக்கிறார். ரமணரைப் பற்றி அறிந்து, புரிந்து கொள்ள இவர் நூல்கள் மிக உபயோகமானவை. அவ்வளவு ஏன்? ரமணரைப் பற்றி உலகம் அறிய இவர் நூல்களே காரணம்.

கோகன் என்பவர் ஒருவர். இவர் நாட்குறிப்பிலிருந்து ரமணரின் இறுதி நாட்களைப் படம் பிடித்தால் போல் அறிந்து கொள்ளலாம். வெகு உருக்கமானது.

ஆஸ்போரன் என்பவர் 'மலைப்பாதை' என்ற ஒரு சஞ்சிகையை வெளியிட்டார். அதில் பல தத்துவ விஷயங்கள் ஆராயப்பட்டிருக்கின்றன.

இம்மலையைச் சுற்றி வரும்போது, செங்கம் செல்லும் பாதைக்கருகில் வைரக்குன்று என்று ஓர் இடம் உள்ளது. இங்குக் கிடைக்கும் கற்கள் தெய்வத்திருமேனிகளைச் சிலைகளாக வடிக்க ஏற்றவை. மகா உறுதி வாய்ந்தவை என்பதால் வைரக்குன்று என்ற பெயர் பெற்றது.

புராதன நாட்களில் சாலைகளில் தூரத்தைக் காட்ட 'சாலைக்கல்' என்று நடுவது வழக்கம். அதில் பழைய தமிழ் எழுத்துகள் பொறிக்கப்பட்டிருக்கும். அத்தகைய கற்களை இன்றும் இங்குக் காணலாம்.

இம்மலையைப் பிரதட்சணம் வரும்போது வடகிழக்கு மூலைக்கு வந்தால் ஒரு வித்தியாசமான தோற்றம் தென்படும். தூரப்பார்வைக்கு இம்மலை ஒரு குன்று போல் அடி பெருத்து, நுனி குவிந்து காணப்படினும், இயற்கையில் அப்படி இல்லை. ஐந்து தனித்தனிச் சிகரங்கள் கொண்ட ஒரு பெரு மலை இது என்பதைக் காணலாம். பஞ்சபூதத் தலங்களில் இது ஒன்று என்பது மட்டுமல்ல; பஞ்ச பூதங்களையும் தன்னுள்ளே அடக்கியது என்பதைக் காட்டுகிறது போலும்.

இம்மலையைச் சுற்ற சில நியதிகள் உண்டு. காலில் செருப்பு அணிவது, நிழலுக்குக் குடை பிடிப்பது, முழுகாமல் அசுத்த உடலுடன் வருவது, வீண் பேச்சுப் பேசுவது, இத்தகைய தூர்க் குணங்களை அறவே விலக்கி, இறைவனின் நாமத்தை ஒதிக்கொண்டு, தூயமனத்தால் அவனை நினைத்துக் கொண்டு, வாழ்வின் குறிக்கோளான பேருண்மையை உணரவேண்டும் என்ற சிந்தனையுடன் சுற்றி வர வேண்டும்.

2. அருணாசல புராணம்

விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியிலேயே இப்புவி மண்டலத்தை ஐந்து பெரும் பிரிவுகளாகத்தான் பிரித்திருக்கிறார்கள். இந்த உண்மையை நம் நாட்டு மூதாதையர் முன்பே கண்டு பிடித்துப் பஞ்ச பூதங்கள் எனப் பிரித்தனர்.

அவை பிருதிவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்பனவாம். தூய தமிழ் மொழியில் இதை மண், நீர், தீ, வளி, வான் என்பார்கள். ஒவ்வொரு நிலைக்கும் ஒரு புனிதத் தலம் என்று நியமித்தார்கள். பிருதிவித் தலமாகக் காஞ்சிபுரம், திருவாரூர் களையும், அப்புத் தலமாகத் திருவாணைக்காவையும், தேயுத் தலமாகத் திருவண்ணாமலையையும், வாயுத் தலமாகத் திருக்காளத்தியையும், ஆகாயத் தலமாகச் சிதம்பரத்தையும் கொண்டு வழிபட்டனர். இவைகளுள் 'தீ' என்ற சோதியை உணர்த்தவே திருவண்ணாமலைத் தலம் ஏற்பட்டது.

இவ்வளவு புனிதம் வாய்ந்த தலம் இது என்றால், இத்தலத்தை எவ்வளவு பெரியோர்கள் தரிசித்து இருப்பார்கள். அவர்களுள் கவி இயற்றும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர்களும் பலர் இருப்பார்கள் அல்லவா? இவர்கள் யாவரும் இங்கு இறைவனைத் தரிசித்து மனம் மகிழ்ந்து, களிப்பால் ஆடிப் பாடியவைகள் அனந்தம்.

இத்திருவண்ணாமலைத் தலத்தைப் பற்றிப் பேசும் இலக்கியங்களில் மிகப் பழமையானது பாரதம். அர்ச்சுனன் தீர்த்தயாத்திரை புரிகின்றான். அப்பொழுது அவன் இப்பதி வந்து வணங்கியதாக உள்ளது. வில்லிப்புத்தூரார் தாம் இயற்றிய பாரதத்தில் தீர்த்தயாத்திரைச் சருக்கம் என்ற படலத்தில் இதைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்:

"பெற்றாள்சகத் தண்டங்கள்

னைத்தும் அவைபெற்றும்

முற்றாமுகிழ் முலையாளொடு

முக்கண்ணர் விரும்பும்

பற்றாமென மிக்கோரிகழ்

பற்றொன்றினும் உண்மை

கற்றார்தொழும் அருணாசலம்

அன்போடுகை தொழுதான்."

இந்தப் பாட்டினால் இத்தலத்தின் மகிமைகள் வெளியாவதோடு மிகப் புராதன காலத்திலேயே இதை உணர்ந்திருந்தனர் என்பதும் வெளியாகிறது.

சக்தி இன்றி உலகம் ஏது? படைப்புச் செயலுக்குச் சக்தியின் உதவி தேவை என்பதை, 'சிவபெருமான் பராசக்தியின் உதவி கொண்டு இப்பிரபஞ்சத்தைப் படைத்தான்' என்ற கூற்று தெரியப்படுத்துகிறது. 'பராசக்தி இவ்வுலகத்தை ஈன்றாள். எனினும் சற்றும் இளமை குன்றா மேனியாள்' என்கிறார் கவி. இந்த அற்புதக் கருத்து எவ்வளவு பக்தர்கள் நெஞ்சில் எதிரொலித்திருக்கிறது. சிதம்பரத்தில் அண்ணை சிவகாமியின் உறைவிடத்தைச் சீர்படுத்தினான் நரலோக வீரன் என்ற படைத்தலைவன். அவன் ஒரு கல்வெட்டில் "எவ்வுலகும் ஈன்றும் எழிலழியாள்", என்று பொறித்திருக்கிறான்.

ஒரு பாவை. மாதமோ மார்கழி. கடும் குளிர். பஞ்சணையில் படுத்து உறங்குகிறாள். பொழுது புலர்கிறது. நாயகியோ எழுந்திருப்பதாகக் காணோம். வாள் வீச்சை மிஞ்சும் அவள் கண்கள் திறக்கவில்லை. தெருவில் சில பெண்கள் இறைவன் புகழைப் பாடிக்கொண்டு செல்கிறார்கள். அதில் ஒரு பெண் துயிலில் ஆழ்ந்து கிடக்கும் அணங்கை எழுப்புகிறாள். எப்படி? "ஆதியும் அந்தமும் இல்லா அரும்பெருஞ் சோதியை, அவன் புகழைப் பாடிக்கொண்டு செல்வது உன் காதில் விழவில்லையா? இன்னும் உறக்கமா?" என்று கேட்கிறாள்.

இது மாணிக்கவாசகரின் திருவெம்பாவையில் முதற் பாடல். 'திருவாசகத்திற்கு உருகாதார் எதற்கும் உருகார்', என்பது வாக்கு. அத்திருவாசகம் பாடிய மாணிக்கவாசகர் ஒரு பாவை கூறுவது போல் நமக்கு அறிவுரைக்கிறார். மாணிக்கவாசகர் காலம் கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு என்பார் சிலர். ஆனால் மறைமலை அடிகள், அவர் காலத்தைக் கி.பி. மூன்றாம் நூற்றாண்டு என்று ஆராய்ந்திருக்கிறார். அதாவது பல்லவ அரசர்கள் ஆட்சிக்கு முற்பட்ட காலத்திலேயே திருவண்ணாமலை புகழுடன் விளங்கியதை அறிகிறோம்.

நாவுக்கரசரும், ஞானசம்பந்தரும் கி.பி. 7 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தவர்கள். தேவனுக்கு ஆரமாக தேவாரத்தைச் சூட்டியவர்கள்.

ஒருவர் நாவுக்கு அரசர். மற்றவர் ஞானத்தின் திருவுருவம். இருவருமே இந்த அண்ணாமலையானை உருகிப் பாடி உள்ளனர். இப்படிப் பாடிய பலர் பாடல்களிலும் ஒரு கருத்து இழையோடு வதைக் காணலாம். இங்கு உறையும் இறைவனை 'அழல்' என்று குறிப்பிடுவது தான். 'அழல் சிவந்த வாறே', என்பது மணிவாசகர் வாக்கு.

இத்தலத்தின் பெருமை மற்றொரு திருவிளையாடலால் மேலும் பிரகாசிக்கிறது. சிவனின் 64 பராக்கிரமங்களுள் 'அர்த்த நாரீசுவரன்', என்பது ஒன்று. அதைத் தமிழில், மாதொரு பாகன்; மங்கை பாகன் என்பார்கள். சக்தி இன்றிச் சிவம் இல்லை என்பதைக் காட்ட எழுந்த புராணக்கதை இது.

விளையாட்டாக உமை சிவனின் கண்களை மூட, அவர் நெற்றிக்கண் திறந்ததும், பலன் உலகெலாம் இருள் போர்த்தது. பிராயச்சித்தமாகப் பார்வதி தவம் ஏற்றாள். காஞ்சி மாநகரில் கம்பா நதிக்கரையில் தவம் புரிந்து ஈசனை மணம் செய்த கதையாவார்க்கும் தெரியும். ஆனால் அத்தேவி திருவண்ணாமலையிலும் தவம் இயற்றி இறைவனின் உடலில் ஒரு பாதியான கதை பலருக்குத் தெரியாது. திருவண்ணாமலையில் ஈசுவரன் காட்சி அளித்து உமையை இடப்பாகத்தில் இடமளித்து மங்கை பாகன் ஆன இடமே இன்று அடி அண்ணாமலை என வழங்குகிறது. இக்காட்சியைக் கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழாவில் கோலாகலமாக நடத்துகிறார்கள்.

சிவபெருமான் இரு பெரும் திருவிளையாடல்களைப் புரிந்த தலம் என்பதால் இதை 'அல்லல் தீர்க்கும் அண்ணாமலை', எனச் சிறப்பித்துக் கூறுவார்கள்.

ஒரு நூல். இதை 'மந்திரம்' என்றே சொல்வார்கள். திருமூலர் இயற்றிய திருமந்திரம் தான் இது. இதில் அடி முடி தேடிய படலம் என்று 9 பாடல்கள் வருகின்றன.

பரஞ்சோதி முனிவர் தாம் இயற்றிய திருவிளையாடற் புராணத்தில் இத்தல மகிமையை ஒரு பாடலில் விளக்குகிறார்.

தவிர சேக்கிழார், குரு நமசிவாயர், சைவ எல்லப்ப நாவலர், காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார், புராணிகர் சோணாசல முதலியார், சிவப்பிரகாச சுவாமிகள், இராமலிங்க சுவாமிகள் இப்படிப் பலர் இத்தலப் புகழைப் பாடியுள்ளனர்.

3. இலக்கியத்தில் அண்ணாமலை

ஒரு தலம் பிரபலமாயிற்று என்றால், கூடவே அதைப் பற்றிய இலக்கியங்கள் கூடும். புராண நூல்கள், பிள்ளைத் தமிழ், கலம்பகம், தூது, அந்தாதி என்று பலவிதமாக அத்தல பக்தியை வெளிப்படுத்த நூல்கள் மலரும். திருவண்ணாமலை மிகப் புராதன காலத்திலிருந்தே பக்தி சொட்டும் தலமாய் விளங்கியதல்லவா? இதைப் பற்றி எழுந்துள்ள இலக்கியங்கள் அளவற்றன.

தமிழ் நாட்டில் மிகப்புராதன இலக்கியம் சங்க நூல்கள். அச்சங்க நூல்களிலேயே திருவண்ணாமலையில் நிகழும் கார்த்திகைத் தீபத் திருவிழாவைப் பற்றிக் காணலாம்.

அகநானூறு என்ற தொகுப்பில் நக்கீரர்,

"மழைகால் நீங்கிய மாக விசும்பில்
குறுமுயல் மறுநிறம் கிளர்மதி நிறைந்து
அறுமீன் சேரும் அகவிருள் நடுநாள்
மறுகுவிளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்
பழவிறல் மூதார்ப் பலருடன் துவன்றிய
விழவுடன் அயர வருகதில் அம்ம!"

(அகம் 141)

எனக் குறித்துள்ளார்.

அதே காலத்தைச் சேர்ந்த நற்றிணையில் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோ பாடுகிறார்:

"அறுமீன் பயந்த அறஞ்செய் திங்கள்
செல்கூடர்நெடுங்கொடி."

(நற்றிணை 202)

தலம் தோன்றியது, அதன் பெருமை, வழிபட்டவர்கள் கதை, பேறு பெற்ற நிலை இப்படிப் பல வருணனைகளைக் கொண்டு விளங்குவது புராணம். இத்தலத்தைப் பற்றி எழுந்துள்ள புராணங்களில் சில பெயர்களைப் பார்ப்போம்:

1. அருணகிரி புராணம் - மறைஞான தேசிகர்.
2. அருணாசல புராணம் - சைவ எல்லப்ப நாவலர்.
3. பெரிய புராணம் - சேக்கிழார்.

4. கந்த புராணம்.
5. திருவிளையாடல் புராணம் - பரஞ்சோதியார்.
6. அருணாசல மகாத்மியம்.

அந்தாதிகள்

1. திருவருணை அந்தாதி - சைவ எல்லப்ப நாவலர்
2. அருண்கிரி அந்தாதி - குகை நமசிவாயர்
3. திருவருணை பதிற்றுப்பத்தந்தாதி - சோணாசல பாரதி
4. அருணை யமக அந்தாதி - திம்மப்ப அந்தணனார்.

வெண்பா

1. அருணைத் தனி வெண்பா மாலை - குகை நமசிவாயர்
2. கார்த்திகை தீப வெண்பா - சோணாசல பாரதி
3. சோணாசல வெண்பா - சோணாசல பாரதி
4. திருவருணைக் கலிவெண்பா - சோணாசல பாரதி.

பிரபந்தம்

1. சாரப் பிரபந்தம் - தபோமயம் நமசிவாயர்.

பதிகம்

1. திருவண்ணாமலை திருவருட் பதிகம் - இராமலிங்க அடிகள்.
2. அருணாசலேசர் வருகைப் பதிகம் - சரவணப் பெருமாள் பிள்ளை.
3. உண்ணாமுலை அம்மன் பதிகம் - சரவணப்பெருமாள் பிள்ளை.

4. உண்ணாமுலை அம்மன் வருகைப் பதிகம் - சரவணப் பெருமாள் பிள்ளை.

5. அருணாசலேசர் பதிகம் - அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்.

6. சோணாசல பதிகம் - சோணாசல பாரதி.

7. திருவண்ணாமலைப் பதிகங்கள் - ஞானசித்த சுவாமி.

8. திருவருணைக் கலியாணசுந்தரர் பதிகம் - சோணாசல பாரதி.

9. அருணாசலேசர் பதிகம் - இராமசாமி செட்டியார்

10. அருணாசலேசர் வருகைப் பதிகம் - வேலாயுதப் புலவர்.

வண்ணம்

1. திருவண்ணாமலையார் வண்ணம் - சேறை கவிராச பிள்ளை.

2. அண்ணாமலையார் வண்ணம் - தியாகராச பிள்ளை.

சதகம்

1. அண்ணாமலைச் சதகம் - திருச்சிற்றம்பல நாவலர். (மாம்பாக்கம்)

2. உண்ணாமுலை அம்மன் சதகம் - சின்னக் கவுண்டர்.

3. அருணாசல சதகம் - மகாவித்வான் காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார்.

பிற

1. திருவண்ணாமலைக் கோவை - சைவ எல்லப்ப நாவலர்.

2. அருணாசலேசர் விருத்தம்

3. அருணாசலேசர் நவகாரிகை மாலை

4. அருணாசல அட்சர மாலை

5. திருவருணைக் கலிவெண்பா

6. அருணாசலேசர் விருத்தம்

7. அருணாசல அட்சர மாலை

8. அண்ணாமலை பஞ்சரத்தினம்
9. அண்ணாமலை நான்மணிமாலை
10. உண்ணாமுலை அம்மை பிள்ளைத் தமிழ்
11. திருவருணை உச்சி விநாயகர் பஞ்சரத்தினம்.
12. அண்ணாமலை நாமாவளி
13. அருணைத் தியான பஞ்சகம்
14. அருணைப் பிட்சாடனர் அற்புத மாலை
15. திருவண்ணாமலை வழிநடைப் பதம்.
16. அட்சரப் பாமாலை
17. அருணாசலேசர் உயிர் வருக்கம் படைத்தற் பாமாலை
18. அருணாசல அட்டகம்

இத்தகைய நூல்கள் தவிர, கீர்த்தனை, கும்மி, நாடகம் என்று நாட்டுப் பாடல்கள் பலவுமுண்டு.

1. அருணாசல புராணக் கீதனைகள்
2. வல்லாள மகாராசன் கும்மி.
3. வல்லாள மகாராசன் நாடகம்

தென்மொழியில் மட்டுமல்லாமல் வடமொழி நூல்களும் பலவுண்டு.

1. கேனோபநிஷத்தில் சிறு பாகங்கள்.
2. அருணாசல தோத்திரங்கள் பல
3. அருணாசலாஷ்டகம்.

அருணகிரிநாதர் இயற்றிய திருப்புகழில் இத்தலம் புகழப்பட்டுள்ளது.

இத்தலத்தில் விதேக முக்தி அடைந்த ரமண மகானும் சில நூல்கள் இயற்றியுள்ளார்.

4. சரித்திர வரலாறு

இத்தலத்தைப் பற்றிப் புகழும் பல புராண இலக்கியங்களைப் பார்த்தோம். சரித்திர வரலாறு என்ன என்பதையும் காண்போம். இக்கோயிலில் உள்ள எல்லாக் கல்வெட்டுகளையும் ஆராய்ந்தால் இதன் வரலாறு சற்றுத் தெரியவரும். பொதுவாக இவ்வாலய சாசனங்கள் கி.பி. 849லிருந்து கி.பி.1582 வரை உள்ளவைகளைப் படி எடுத்திருக்கிறார்கள். இவைகளில் பெரும்பான்மை தானம், பொன் நகைகள், வெள்ளிச் சாமான்கள் கொடையளித்ததைக் காட்டுகின்றன. தவிர விழாக்கள் நடத்துவது பற்றியும் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. உத்சவ மூர்த்திக்கு நடத்தப்படும் பூசை, ஆலயத்தில் விளக்குகள் எரிவிப்பது, ஊழியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சம்பளம், வழிபடுபவர்களுக்கு அன்னம் அளித்தல் பற்றிய விவரங்கள் வெளியாகிறதிலிருந்து அக்காலங்களில் கோயில் நிர்வாகம் எப்படி நடந்தது என்பது தெரிகிறது.

அது மட்டுமா? ஊரில் நியாயபரிபாலனம் எப்படிச் செயல்பட்டது என்பதும் சில கல்வெட்டுகளால் வெளியாகிறது. ஒருவன் தவறுதலாக மற்றொருவன் உயிரைப் போக்கி விடுகிறான். அதற்கு என்ன தண்டனை? விதித்த பணத்தைக் கோயிலுக்குச் செலுத்தி விடுவது தான்.

கோயில் மிகவும் புராதனமானது தான். இருந்தும் பல்லவர் காலச் சாசனங்கள் இல்லை! பிற்காலத்தில் சீரமைப்புகள் ஏற்பட்ட போது இச் சாசனங்கள் அழிந்திருக்கலாம். இங்குக் காணப்படும் கல்வெட்டுகளுள் மிகப் பழமையானது கி.பி.849 ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது. அதாவது முதற் சோழர் காலம். கோயிலின் கருவறைப் பகுதிதான் முதன் முதல் எழும்பியது. அதன் சுவரில் இரண்டு சாசனங்கள் விஜயாலய சோழனுடையது. இம்மன்னன்தான் சரித்திர ரீதியாகத் தமிழகத்தை ஆண்ட முதற் சோழன் (கி.பி 846 - 880). விஜயாலய சோழன் ஆட்சி நிறுவியதும் பல்லவர்களுடன் போரிட்டு நாட்டு உரிமையை நிலைக்கச் செய்ய வேண்டியிருந்தது. அப்படி நடந்த போரில் தான், பல சாசனங்கள் அழிந்து விட்டன.

கருவறை தென் சுவரில் இரு சாசனங்கள். இரண்டாம் ஆதித்யனின் வீரச்செய்கையான் பாண்டியனை முறியடித்தது அடங்கி இருப்பதால் இந்த அரசன் காலம் என்று ஊகிக்கலாம்.

மேற்கண்ட சாசனங்களிலிருந்து ஒன்று உறுதியாகிறது. கருவறையான புராதனத் தளி பல்லவர் காலத்திலே கட்டப்பட்டு, முதற் சோழர் காலத்தில் விரிவடைந்தது.

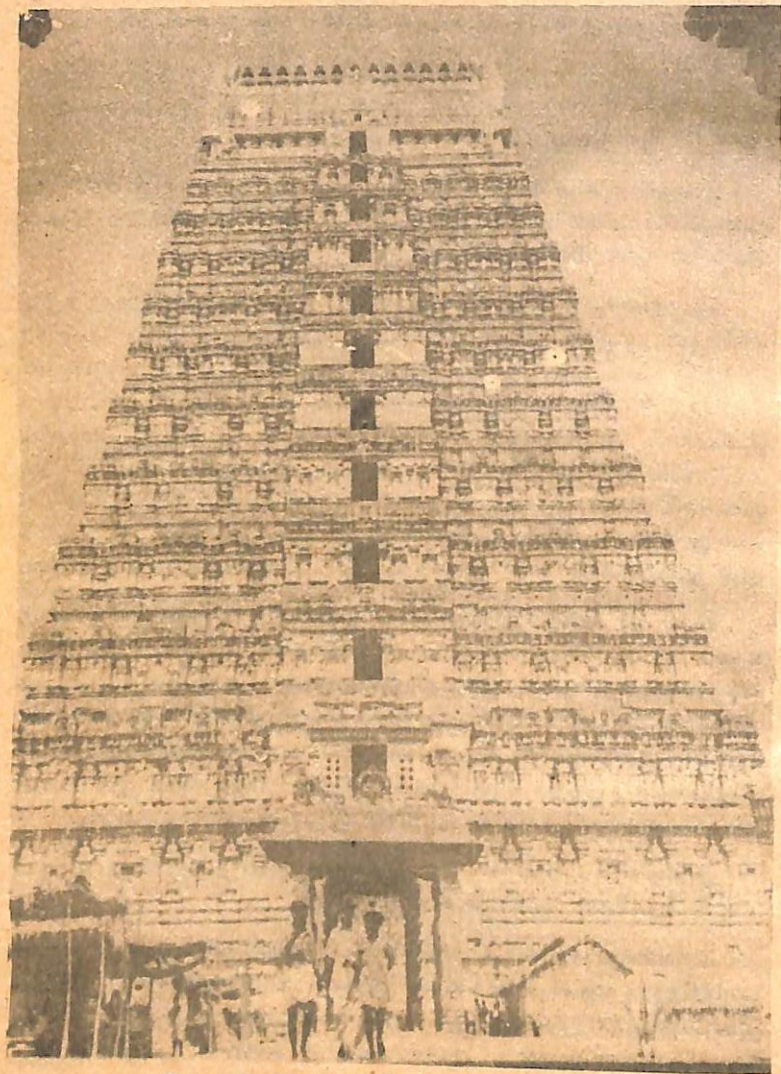
இங்குள்ள சாசனங்கள் தமிழ், வடமொழி, கன்னடம் என்னும் மூன்று மொழிகளில் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. சில கல்வெட்டுகள் செய்யுள் நடையில் கூட உள்ளன.

பொதுவாக இங்கு அருணாசலேசர் கருவறை, முதற் சுற்று மதில்கள், முருகன் சன்னதி, ஏகாம்பரேசுவரர் - சிதம்பரேசுவரர் சன்னதி சுவர்கள்; கிளி கோபுரத்தின் இருபுறம்; வல்லாள கோபுரம்; கிழக்கு மேற்குக் கோபுரங்கள்; ஆயிரக்கால் மண்டபம் - இவ்வளவு இடங்களில் பல சாசனங்கள், ஆலயக் கதையை மட்டுமல்ல, தமிழகத்தின் ஒரு பகுதி சரித்திரத்தையே வெளியிட்டுத் துலங்குகின்றன. இச்சாசனங்களில் பெரும்பாலானவை கி.பி. 8 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து - சுமார் 400 ஆண்டுகளுக்கு - கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டு வரை ஆண்ட சோழப் பேரரசில் தோன்றியவை.

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டு வரை, காடவர்கோன் கோப்பெருஞ்சிங்கன், போசளர் மன்னன் வீர வல்லாளன்; விசயநகர மன்னர்கள்; தஞ்சாவூர் நாயக்க அரசர்கள் இப்படி வரிசையாக இடம் பெற்றுள்ளனர். இவர்களுள் கோப்பெருஞ்சிங்கன், கிருஷ்ண தேவராயர், சேவப்ப நாயக்கன் இவர்களைப் பற்றிச் சிறப்பாகக் குறிப்பிட வேண்டும். இக் கோயிலில் பெரும்பான்மைக் கட்டடங்கள் இவர்களால் எழுந்தவை.

இவ்வளவு மன்னர்களின் கொடைகள் போதாதென்று, துளுவ நாட்டு அரசர்கள் பணியும் கூடி உள்ளது.

கருவறை பல்லவர் காலத்திலேயே எழும்பிவிட்டது என்பதைப் பார்த்தோம். மதில் சுவர்களில் (இரண்டாம் பிராகாரம்) முதலாம் இராசேந்திரன், மூன்றாம் குலோத்துங்கன், மூன்றாம் இராசராசன், கோப்பெருஞ்சிங்கன் சாசனங்கள் காணப்படுவதிலிருந்து,

திருவண்ணாமலை கிழக்குக் கோபுரம்

இப்பிராகாரம் சுவர்கள் உட்பட கி.பி. 10 ஆம் நூற்றாண்டில் கட்டப்பட்டு இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தெரிந்து கொள்கிறோம்.

கிளிக் கோபுரத்தில் 33 சாசனங்கள் இருக்கின்றன. இவற்றில் மிகப் பழமையானது கி.பி. 1063 ஆம் ஆண்டைச் சார்ந்தது. அதாவது வீரராசேந்திரன் காலம். இக்கோபுரம் அவன் ஆட்சிக்கு முன்பே எழுப்பப் பட்டிருக்க வேண்டும்.

உண்ணாமுலை அம்மன் திருக்காமக் கோட்டம் கி.பி. 12 ஆம் நூற்றாண்டில் எழுப்பியது.

வல்லாள கோபுரம், பெயருக்கேற்பப் போசள மன்னன் மூன்றாம் வீர வல்லாளனால் கி.பி. 1340இல் கட்டப்பட்டது. இதற்கு வீர வல்லாளன் திருவாசல் என்றே பெயர்.

நான்காம் ஐந்தாம் திருச்சுற்று மேற்குக் கோபுரத்தில் கி.பி. 1374, 1338 ஆம் ஆண்டுகளின் சாசனங்கள் காணப்படுகின்றன. இந்தக் காலத்திலிருந்து விசயநகர மன்னன் கிருஷ்ணதேவராயன் பணி என்பதை உணரலாம். அத்துடன் கிழக்கே 11 தள கோபுரத்தை ஆரம்பித்து வைத்தவனும் இவ்வரசனே. இவன் பணி ஆயிரங்கால் மண்டபம், சிவகங்கைக் குளம் என்பவையும் ஆகும். கிழக்குக் கோபுரம் கி.பி. 1512இல் தொடங்கப்பட்டு, கி.பி. 1590 இல் தஞ்சை நாயக்கர் மன்னன் சேவப்பனால் முடிக்கப்பட்டது.

இவ்வாலயத்தில் சன்னதிகளுக்கு மட்டுமல்ல, பிராகார மதில்களுக்கும் பெயருண்டு. வீரக்காரன் திருமதில், வசந்தராயன் திருமதில், திருவேகம்பமுடையான் திருமதில், இப்படி.

ஒரு பல்லவ அரசி. நங்கை அழவீசுவரி என்று பெயர். அவ்வம்மை கி.பி. 1269இல் அண்ணாமலைநாதர் கோயிலுக்கும், உண்ணாமுலை அம்மன் சன்னதிக்கும் நடுவில் 'நங்கை அழவீசுவரம்' என்ற ஒரு சிறிய தளியைக் கட்டினாள். இதற்காக அவள் கோயிலாரிடம் 10,000 பொற்காசுகளும் 13 1/2 குழி நிலமும் அளித்தாள். இது கல்வெட்டுச் செய்தி மட்டுமே. காட்சியில் தென்படாது, அழிந்து போய்விட்டது. கோயிலில் பணிபுரிந்த வர்கள் யார் யார்? ஸ்ரீகுத்ரர், ஸ்ரீ மகேசுவரர், கங்காணி, ஸ்தனத்தார், ஸ்தனபதி, மகேசுவரர், தேவகன்மிகள், கோயில் கணக்கர், ஸ்ரீ கார்யம், இப்படிப் பலர். ஆலயத்திற்கு ஆடற்கணிகைகளும்

இருந்தனர். கோயில் வீதிகளைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டாமா? அதற்காகத் திருவீதி ஆண்டார் என்ற கட்டளையே இருந்தது. அதில் மேலாளர் 'நாயகம்', எனப்பட்டார்.

கி.பி. 1336இல் ராஜநாராயண சம்புவராயன் என்பவன் இக்கோயிலில் ஒரு கோபுரம் அமைத்தான். அதன் கீழ் வாமதேவர் என்பவர் உட்கார்ந்து 'ஜீர்ணோர்த்தாரண சதகம்' என்ற நூலை இயற்றினார். அது ஆலய அமைப்பு, சீரமைப்புப் பற்றி விளக்குவது.

பாணர்கள் ஆதிக்கத்தில் இப்பகுதி இருந்தபோது, ஒரு பாணர் தலைவன் கருவறை கூறைக்குப் பொன் முலாம் பூசினான்.

தமிழ் நாட்டில் சைவ வழிபாடு ஷளர்ந்தது இரண்டு வழிகளால். ஒன்று தோத்திரம். நால்வர் பாடல்கள் இதில் அடங்கும். மற்றொன்று சாத்திரம். இச்சாத்திரம் என்ற முறையை வகைப் படுத்தியவர் மெய்கண்டார். இவர் போதனைக்கு மெய்கண்ட சாத்திரம் என்றே பெயர். சைவ சித்தாந்தம் என்றாலே மெய்கண்டார் பெயர் தான் நினைவில் எழும். சிவஞான போதம் என்ற அற்புத நூலை எழுதியவர் இவர். கி.பி. 22-5-1232 அன்று இவர் இக்கோயிலுக்குக் கொடை அளித்திருக்கிறார். மெய்கண்டார் காலம் என்ன, என்று மண்டையைக் குடைந்து கொண்டிருந்தவர் களுக்கு இச்செய்தி ஒரு வரப்பிரசாதம்.

கோயிலுக்கு எவ்வளவு நாட்டினர் கொடை அளித்தனர் என்பதைப் படித்தோம். அதில் ஆச்சரியமானது காலச் துரி மன்னன், கங்க அரசன் கைங்கர்யங்களே. வெகு தொலைவி லிருந்தவர்கள் கூட இவ்வாலயத்திற்குத் தானம் செய்தார்கள் என்றால், இதன் சக்திக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

5. சமூக நலன்

ஆலயக் கல்வெட்டுகளில் பெரும்பான்மை தானங்கள், சீரமைப்புகள் பற்றி இருந்தன என்பதைக் கண்டோம். சமுதாய வாழ்வு பற்றி மறந்து விட்டார்களா? இல்லை. தமிழகத்தில் சமயம் சமுதாய மேம்பாட்டிற்கு வழிகோலியதாய் தான் இருந்தது.

கி.பி. 13 ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில், இப்பிரதேசத்தில் ஒரு கடும் பஞ்சம் நேரிட்டது. உண்ண உணவின்றி, பயிர்களுக்கு நீரின்றித் தவித்த நிலை. இக்கொடுமை கண்டு மனம் தாளாமல் ஓர் அம்மையார் தம் நகைகள், சேமித்த செல்வம், தானியம், கால்நடை, நிலம் எல்லாவற்றையும் விற்று, ஒரு பெரிய ஏரி கட்டி, கிணறு தோண்டி, அணை அமைத்து நீர்ப்பாசனத்திற்கு வகை செய்தார். அந்த அம்மையின் பெயர் என்ன? அன்று ஞானசம்பந்தருக்கு மதுரையில் சைவ வித்திட உதவிய பாண்டிய அரசி மங்கையர்க்கரசியின் பெயரையே தாங்கியவர். கோயிலுக்கருகில் 'சமுத்திரம்', என்ற பெயருடன் அந்த ஏரி இன்றும் விளங்குவதைக் காணலாம்.

ஒரு நகரம் என்றிருந்தால் அதற்கு ஏற்ற வீதிகள் இருந்தாக வேண்டும். கோப்பெருஞ்சிங்கனுக்கு இரு புதல்வர்கள். அதில் இளையவனான வேணு உடையான் கொடையில் கர்ணன். கோயிலைச் சுற்றித் திருவீதிகள் அமைத்தான். ஆங்காங்குத் தங்கி இளைப்பாற மண்டபங்கள் கட்டினான். மலையைச் சுற்றி வரும் பாதையில் உள்ள எழுத்து மண்டபம் இவன் கட்டியதே. இதன் தளத்தில் பல ஓவியங்களை வரைந்தான். ரமணாசிரமத்திற்கு எதிரிலுள்ள அழகிய மண்டபம், அதனருகில் உள்ள பாலி தீர்த்தம் எல்லாமே அவன் பணிகளே.

9.3.

6. ஆபரணங்கள்

ஒரு நாத்திகன் ஆத்திகனை ஒரு கேள்வி கேட்டான். "ஒரு பொம்மையைச் செதுக்கி அதற்கு அளவிடமுடியாத செல்வத்தைக் கொண்டு ஆபரணங்கள் பூட்டி மகிழ்கிறீர்களே, இது மடமை அல்லவா" என்று. அதற்கு ஆத்திகன் பதிலளித்தான்: "கலை வளர இவைகள் தேவைப்படுகின்றன. தாம் அணிந்து கொண்டால் விரோதம், களவு பயம், பொறாமை ஏற்படும். பொதுவுடைமையான பிரதிமங்களுக்குச் சாத்திவிட்டால், எல்லோரும் தங்களுடையதாகவே பாவித்து மகிழ்வார்கள்" என்று. அண்ணாமலை ஆலயத்துப் பிரதிமங்களுக்கும் ஆபரணங்கள் குவிந்தன. அதில் பெரும்பங்கு கொண்டவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன்.

அருணாசலேசுவரருக்குக் காதணிகள், இரத்தின முடி, பிரபாவளி, கல்பவிருட்சம், முத்து விதானம், இரத்தினக் கட்டில், போதுமா? உண்ணாமுலை அம்மனுக்குக் கற்கள் பதித்த அங்கி; சுப்பிரமணியரின் மயிலுக்குத் தங்கக் கவசம் செய்துவைத்தான்.

7. ஆலய அமைப்பு

இதுவரை இத்தலத்தின் புராணப்பெருமை, இலக்கியம், தலப்பெருமை, கல்வெட்டுச் செய்திகள் போன்ற விவரங்களால் திருவண்ணாமலையைப் பற்றி ஒருவாறு தெரிந்து கொண்டோம். இனிக் கோயிலுக்குள் சென்று அண்ணாமலை நாதரையும் உண்ணாமுலை அம்மையையும் தரிசிப்போம்.

பூமியிலுள்ள எல்லா சிவத்தலங்களையும் விட சிறப்பு வாய்ந்தது இத்தலம் என்பதற்குக் காரணம், இதை நினைத்த வுடனே முக்தி அளிக்க வல்லது என்பதால் தான். தமிழகத்தில் உள்ள பெரிய திருக்கோயில்களில் இது ஒன்று. ஊருக்கு மேல் திண்கில் பிறும்மாண்டமான மலை சிவனின் உருவமற்ற தன்மையை விளக்க, கீழ்ப்பாகத்தில் சுமார் 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் சிற்ப விதிகளுக்கிணங்க ஒரு பெரிய ஆலயம் தன்னுள் சிவனின் உருவத்தைச் சிலாருபமாக அடக்கிக் கொண்டு விளங்குகிறது. இதன் பரப்பை உள்ளபடி உணர நாம் மலைமேல் கொஞ்ச தூரம் ஏறிப் பார்த்தால் புரியும்.

கிழக்கே உள்ளது விண்ணோக்கி வளர்ந்த ராசகோபுரம். இது தான் பிரதான வாயில். சோழ மன்னன் முதலாம் இராசராசன் சிவபாதசேகரனாயிற்றே. அவன் தஞ்சையில் இராசராசேச்சுரம் என்ற ஓர் அற்புதக் கோயிலைச் சிவனுக்குச் சமைத்தான். தட்சண மேரு என்று பெருமையாய்ப் பேசும்படி அதன் விமானத்தின் உயரத்தை 215 அடி அமைத்தான். வெகு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு விசயநகர மன்னன் கிருஷ்ண தேவராயன் தமிழகம் எங்கும் பல கோயில்களில் புதிய அமைப்புகளைக் கூட்டினான். அவனுக்குச் சோழ மன்னர்களைத் தோற்கடிக்க வேண்டும் என்ற ஓர் ஆசை. ஆனால் சோழர்களோ தாங்கள் எடுப்பித்த கோயில்களில் சிற்ப நுட்பங்களை அமோகமாகப் புகுத்தி இருந்தனர். என்ன செய்வது? கோபுரங்கள், கல்யாண மண்டபங்கள், ஆயிரக்கால் மண்டபம் என்று புதிய அமைப்புகளைக் கூட்டி, அதில் தங்கள் சிற்பிகளைக் கொண்டு நகாசு வேலை செய்தான் கிருஷ்ணதேவராயன். திரு வண்ணாமலை கிழக்குக் கோபுரத்தை, இராசராசேச்சுரத்தைவிட ஒரு அடி (216 அடி) உயரமாகக் கட்டினான்.

கோபுரங்கள்

இக்கோயிலில் மொத்தம் 9 கோபுரங்கள், 56 திருச்சுற்றுகள், இரண்டு பெரிய குளங்கள் உள்ளன.

தெற்கு கோபுரத்திற்குத் திருமஞ்சன கோபுரம் என்ற பெயர். வடக்குக் கோபுரம் அம்மணி அம்மாள் கட்டினதால் அம்மணி அம்மாள் கோபுரம் என்று பெயர். மேற்குக் கோபுரத்திற்குப் பேய்க் கோபுரம் என்று பெயர்! மேலக்கோபுரம், மேக்கோபுரமாகி பேய்க் கோபுரமாய்த் திரிந்து விட்டது!

கிழக்கு வாயிலின் வழி உட்புகுவோம். வலது பக்கம் காணப்படும் பெரிய மண்டபம் ஆயிரக்கால் மண்டபம். இதில் சரியாக 1000 தூண்கள் இருக்கின்றன. இம் மண்டபம் அமைந்திருப்பது ஆறாம் பிராகாரமாகும். சுற்றிலும் கருங்கல்லால் உயரமான மதில் அரணாய் அமைந்துள்ளது. இதன் தூண்கள் அனைத்திலும் சிற்பங்கள் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. விசயநகரத்தார் பாணி. முனிபுங்கவர், திருமாலின் அவதாரங்கள், சில நாயக்கர் உருவங்கள் காணப்படுகின்றன. பீட வரிசையில் அணங்குகள் கோலாட்டம், சில விளையாடல்கள் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. இதன் நடுவில் ஒரு சுரங்கம். கீழே சென்றால் ஒரு சிறு அறை. அதுதான் பாதாள லிங்க சன்னதி. இந்த இடத்தில் தான் சில நாட்கள் ரமணமகான் தவம் புரிந்தார். உள்ளே அன்ன ஆகாரமின்றி, கட்டையாய்க் கிடந்து, உடல் முழுவதும் புண் ஏற்பட்டு, பின் கண்டுபிடிக்கப்பட்டு வெளியில் கொணரப்பட்டார். முன்பு இந்த ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் நுழையவே முடியாது. இப்பொழுது சற்று சீராக்கப்பட்டு, பாதாள லிங்க சன்னதி திரு இராசகோபாலாச்சாரியாரால், கவர்னர் ஜெனரலாக இருந்த போது திறக்கப்பட்டது.

சிவகங்கை

இடது புறம் விளங்குவது சிவகங்கை திருக்குளம்; சுற்றிலும் கூறையிடப்பட்ட தாழ்வாரம். இறங்கிக் குளிக்க வசதியாகப் படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. மங்கையர்க்கரசி வெட்டிய நீர்த்தேக்கத்திலிருந்து கால்வாய் வழியாக இக்குளத்திற்கு நீர் வருகிறது. இக்கால்வாய்க்குத் திருமலை தேவி அம்மன் சமுத்திரம் என்று பெயர்.

கம்பத்து இளையனார்

சிவகங்கையில் இறங்கும் வாயிலில் உள்ளது கம்பத்து இளையனார் கோயில். பிரௌட தேவராயனுக்கு அருட்கவி அருணகிரிநாதர் வேண்டுதலால் முருகப் பெருமான் காட்சி அளித்த இடம். இதன் மண்டபத்து வடகிழக்குத் தூணில் இச் சன்னதியில் உள்ள முருகன் சிறிய உருவில் செதுக்கப் பட்டுள்ளது.

சர்வசித்தி வினாயகர்

சிவகங்கை திருக்குளத்திற்கு வடக்கே உள்ள சன்னதி இது. சிவகங்கைக் கரையில் இருப்பதால் இதற்குச் சிவகங்கை வினாயகர் என்ற பெயருமுள்ளது. இங்குக் கணபதி உட்கார்ந்திருக்கும் நிலையில் காட்சி அளிக்கிறார்.

இச்சன்னதி மண்டபத்து விதானத்தில் பல வண்ண ஓவியங்கள் தீட்டப்பட்டுள்ளன. இவை பிற்காலத்தவை.

நந்தி

சற்று மேலே நகர்ந்தால் ஒரு மண்டபத்தில் 6 அடி நீளம் கொண்ட பெரிய நந்தி உள்ளது.

எதிரே கிளி கோபுரம். இந்த நந்தி, வல்லாள மகாராசனாள் நிறுவப்பட்டது. இதன் மண்டபத்து வலது தூணில், இந்த அரசனின் உருவம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. இடதுபுறத் தூணில் போசளரின் சின்னமான கண்டபேரண்ட பறவையின் சிற்பம் உள்ளது.

கண்டபேரண்டம் என்றால் என்ன? எந்த மதத்தினருக்குமே தங்கள் தங்கள் தெய்வம்தான் உயர்ந்தது என்ற எண்ணம் இருப்பது இயற்கையே. மேலும் அது அவசியமும் கூடத்தான். மிக உயர்ந்தது என்ற நினைப்பு ஏற்பட்டால் தான், அப்பொருளின் மேல் ஏகாக்ர சிந்தனை உண்டாகும். அப்படிப்பட்ட சிந்தனை தான் உண்மையைக் கிட்ட சிறந்த சாதனமாகும். வைணவர்கள் சைவத்தை விட வைணவம் உயர்ந்தது என்பதைக் காட்ட, சிவபக்தனான இரணியனை வதைக்க ஒரு நரசிம்மத்தைப் படைத்

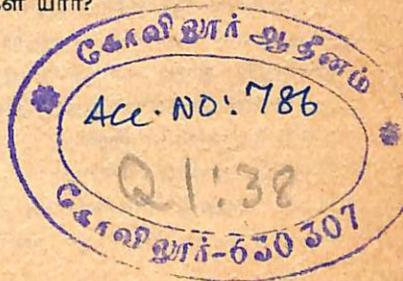
தனார். இதுகண்ட சைவர்கள் சும்மா இருப்பார்களா? அந்த நரசிம்மத்தை அழிக்க சரபம் என்ற பிராணியைக் கற்பித்தார்கள். போட்டி முடிந்தபாடில்லை. அது 'கண்டபேரண்டம்' என்ற பிராணியில் முடிந்தது. பறவை, மிருகம் எல்லாம் கலந்த ஒரு பிராணி. அதைத்தான் தங்கள் சின்னமாகப் போசள மன்னர்கள் ஏற்றார்கள். ஆந்திரப் பிரதேச லேபாட்சி ஆலயத்து பிரம்மாண்டமான நந்தியின் கழுத்திலும் இச்சின்னத்தைக் காணலாம்.

ஒவ்வொரு புகழ் பெற்ற தலத்திற்கும் ஒரு பக்தனின் உறவு கீர்த்தியை வெளிப்படுத்துவதாய் இருக்கும். சிதம்பரத்திற்கு நந்தனார் ஏற்பட்டது போல், திருவண்ணாமலைக்கு வல்லாள மகாராசன் கிடைத்தார். இவர் சிவபக்தி அளவிட முடியாதது. இவரைப் பற்றி எழும்பியுள்ள புராணக் கதைகள் அநேகம். போசளர்களுக்குரிய தலைநகரமான துவாரசமுத்திரத்தை விட்டு, திருவண்ணாமலையைத் தேர்ந்தெடுத்தார். தன் கடைசி பதினைந்து ஆண்டுகளை இங்கேதான் கழித்தார். இத்தலத்தின் பெயரையும் அருண சமுத்திரம் என்று மாற்றினார்.

இன்று கூட திருவண்ணாமலையில் ரயில் பாதை செல்லும் இடத்தில் வல்லாள ராசனின் அரண்மனை இடிபாடுகள் காணப்படுகின்றன.

கி.பி. 1328. திருவண்ணாமலை தலைநகரத்தில் போசள மன்னன் வல்லாளரின் கண்டபேரண்ட கொடி படபடக்கிறது. அரச அவையில் ஏழு மந்திரிகள் ஆலோசனை கூற, அரசன் ஆட்சி செலுத்துகிறான். இந்த அமைச்சர்கள் யார்?

1. பீமராயன்
2. கடோர கரன்
3. சிம்ம ரங்கனாதன்
4. காளமேகம்
5. வீர சாந்த தண்டநாயகன்
6. ததி சிங்க தண்டநாயகன்
7. பல்லப்ப தண்டநாயகன்

நந்தி மண்டபச் சிற்பத்தில் வீர வல்லாளன் தாடி மீசையுடன் காணப்படுகிறான். வல்லாள கோபுரத்து ஒரு கோட்டத்திலும்

அவன் முதுமை கொண்டவனாகச் செதுக்கப்பட்டுள்ளான். நந்தி பீடத்தில் மேற்கு நோக்கிய வண்ணம் எட்டு உருவங்கள் உள்ளன. அவை அரசனையும், ஏழு அமைச்சர்களையும் காட்டுகின்றன.

கிழக்குக் கோபுரத்திற்கு வெளியே கிழக்கில் ஒரு 16 கால் மண்டபம் உள்ளது. அதில் இப்பொழுது கடைகள் நிரம்பி யுள்ளன. தெற்கில் இரண்டாவது தூணில் வல்லாள அரசனின் ராணி உருவம் பார்க்கலாம். கூப்பிய கைகள். எதிர்த் தூணில் ராணியின் வழிபடு தெய்வமான சிவன் உமையுடன் காளை வாகனத்தில் காட்சி அளிக்கிறார்.

இவர்களின் சிவபக்தியைக் காட்ட ஒரு விழாவே கோயிலில் நிகழ்கிறது. அரசனுக்குப் புத்திரபாக்கியம் இல்லாததால் சிவபெருமானே அரசனின் திவசம் (சிரார்த்தம்) செய்வதாக நடத்துகிறார்கள். மாசி மாதத்தில், அரசன் இறந்த செய்தி மூர்த்தியின் முன் படிக்கப்பட்டு, விக்கிரகங்கள் பள்ளிகொண்டா பட்டுக்குத் திவசம் செய்ய எடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன. ஆனால் இதில் ஒரு குளறுபடி. அரசனுக்கு விருபாட்சன், திப்பராசா என்ற இரு புதல்வர்கள் இருந்தார்கள். புதல்வர்கள் இருந்தும் சிவபெருமான் தன் பக்தனுக்குக் கிரியைகள் நடத்தினார் எனக் கொள்ளலாம்.

இவ்வளவு அற்புதம் நிறைந்த இந்த நந்தி மண்டபத்திற்கு எதிரே உள்ளது கோபுரத்து இளையனார் கோயில்.

கோபுரத்து இளையனார் சன்னதி

இச்சன்னதி கோபுரத்தின் வடபுறத்து வெளிக்கோட்டத்துடன் ஒட்டியதாக உள்ளது. முருகப்பெருமான் அருட்கவி அருணகிரி நாதருக்கு அருள் புரிந்த இடம் இதுவே.

‘அடல் அருணைத் திருக்கோபுரத்தே

அந்த வாயிலுக்கு

வட அருகிற் சென்று

கண்டு கொண்டேன்’

என்ற அருணகிரியாரின் பாடலே இதை மெய்ப்பிக்கிறது.

இதனை விளக்கும் வண்ணம் முருகன், தன் மனைவியர் வள்ளி தெய்வானையுடன் விளங்க, அருணகிரிநாதரின் செப்புத் திருமேனியும் உள்ளது.

கல்யாண சுந்தரர்

கோபுரத்திற்குத் தென்பாரிசத்தில் விளங்குவது கல்யாண சுந்தரர் சன்னதி. ஒரு இலிங்கம், கல்யாண சுந்தரேசுவரர் என்ற நாமத்துடன் அம்மனுடன் உள்ளது. ஒரு நந்தி, உச்சிப்பிள்ளை யார், வன்னிமர வினாயகர், இவர்களையும் இங்கே தரிசிக்கலாம். இந்தக் கல்யாணசுந்தரர் சன்னதியும், கோபுரத்து இளையனார் சன்னதியும் கி.பி. 1421இல், இரண்டாம் தேவராயன் என்ற விசய நகர மன்னனால் கட்டப்பட்டன என்பதை, கோபுரத்தை ஒட்டிய சுவரில் விசயநகரத்தாரின் சின்னமான வராகமும், கத்தியும் காணப்படுவதிலிருந்து ஊகிக்கலாம். இம்மன்னனின் உருவம் சுந்தரேசுவரர் சன்னதி அடித்தளத்திலும் சுவரிலும் செதுக்கப் பட்டுள்ளது.

வல்லாள கோபுரத்தின் இடைவாயிலில், உயரே உள்ள ஒரு கோட்டத்தில் வல்லாள அரசன் சிலை உள்ளது. இதன் உயரம் 2 1/2 அடி. வயது முதிர்ந்தவன் தான். இருப்பினும் வலிவு குன்றாதவனாய்க் காட்சி அளிக்கிறான். இந்த வல்லாள கோபுரம், வல்லாள மகாராசனால் கி.பி. 1328இல் தொடங்கப்பட்டு, கி.பி.1331இல் முடிக்கப்பட்டது. இக்கோபுரம் சமைக்கப் பெருஞ் செலவு ஆயிற்று என்பது மன்னன் வாக்கினாலேயே புலப்படு கிறது. "இவ்வளவு பணமா, இதற்குப் பிடித்தது?" என்று அதிசயப்பட்டதாக ஒரு குறிப்பு உள்ளது.

இனி உட்புகுந்தால், திருச்சுற்று மதில் சுவரில் ஒரு சின்னம் காணலாம். ஒரு மச்சம். அதனருகில் ஒருவர் கிரீடத்துடன் அமர்ந்திருக்க, ஒருவன் சாமரம் வீசிக்கொண்டிருக்கிறான். இது பாண்டிய மன்னனைக் குறிக்கிறது. தவிர போசளர் சின்னமான கண்டபேரண்டம், சோழர், மேல சாளுக்கியர் சின்னங்களும் காணப்படுகின்றன. ஆகவே இத்திருச்சுற்றையும், மதிலையும், பாண்டியர், சோழர், மேல சாளுக்கியர் ஆகிய இவ்வளவு அரசர்களும் அவ்வப்பொழுது கட்டிச் செப்பணிட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை உணரலாம்.

கால பைரவர்

வல்லாள கோபுரத்தை ஒட்டித் தென்புறம் உட்பிராகாரத்தில் விளங்குவது கால பைரவர் கோயில்.

எட்டுக் கைகள்: உடுக்கை, கபாலம், சுத்தி, கேடயம், கிளி, மணி, துலம் இவைகளை ஏந்தி, தலையில் தீப்பிழம்பு, ஒளி வட்டம் துலங்கக் கோபக்கனல் கக்கும் பார்வை கொண்டு நின்ற நிலையில் காலபைரவர் உள்ளார். கோரைப் பற்கள், நெற்றிக்கண் இவை இவர் ஆவேசத்தை அதிகப்படுத்திக் காட்டுகின்றன.

பிரம தீர்த்தம்

காலபைரவர் சன்னதிக்குமுன் விளங்கும் குளம் பிரமதீர்த்தம். இத்தடாகம் கடாவ மன்னன் கோப்பெருஞ்சிங்கன் குமாரனான வேணு உடையான் என்பவனால் நிறுவப்பட்டது. இதற்கு முதலில் பெருமாள் தடாகம் என்ற பெயர்தான் இருந்தது. இக்கோயிலின் உட்பிராகாரத்திலுள்ள வேணுகோபாலன் தீர்த்தவாரிக்குக் கட்டப்பட்டது (கி.பி. 1230). அதைச் சுற்றி ஒரு பெரிய பூந்தோட்டமும் அமைக்கப்பட்டது. இதன் வடக்கே பெருமாள் மண்டபம் ஒன்றையும் கட்டினான். அதற்கு இப்பொழுது புரவி மண்டபம் என்று பெயர். நந்தவனத்திற்குத் தென்மேற்கே ஒரு தீர்த்தவாரி மண்டபத்தையும் நிறுவினான். புரவி மண்டபத்தின் ஒரு அங்கமாகிவிட்ட இம்மண்டபத்துத் தூணில், வடக்கு நோக்கிய வண்ணம் இரு உருவங்கள் உள்ளன. இவை வேணு உடையானையும், கோப்பெருஞ்சிங்கனையும் குறிக்கும். முழு அங்கி தரித்து நீண்ட குல்லாயுடன் இவர்கள் காணப்படுகின்றனர். அக்கால உடை பாணியைப் பற்றி அறிய உதவும் இச்சிலைகள் தீவினையால் சிதைந்து கிடக்கின்றன. இம்மண்டபத்து விதானத்தில் இராமாயணக் காட்சிகள், ஓவியமாகத் தீட்டப்பட்டுள்ளன.

இப்புரவி மண்டபம் ஒரு சிற்ப நுட்பம். இதன் பீடத்திலும் வேணு உடையானும், கோப்பெருஞ்சிங்கனும் சிலையாகி நிற்கின்றனர்.

புரவி மண்டபத்திற்கு எதிரே, குளத்தின் பக்கத்தில் மற்றொரு மண்டபம் காணப்படுகிறது. இதற்கு 'மணி மண்டபம்' என்று

பெயர். கி.பி. 1572இல் தாண்டவ வேணான் என்பவனால் இது அமைக்கப்பட்டது.

பிரம தீர்த்தத்தின் மேற்குப் புறத்தில் கச சம்காரர் சன்னதி, கணேசர் சன்னதி, வித்யாதரேசுவரர் கோயில், பிரம லிங்க சன்னதிகள் இருக்கின்றன.

பிரமலிங்கம் ஒரு அதிசயப் படைப்பு. இதில் நான்கு முகங்கள் நாற்புறத்திலும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை முறையே தீ, வாயு, புவி, நீர் இவைகளைக் குறிக்கும். சதுர்முக லிங்கம் என இதைக் குறிப்பிடுவார்கள். இதையே பஞ்சமுக லிங்கமாகவும் கொள்ளலாம். நான்கு முகங்கள் தவிர, மேலே கவிழ்ந்துள்ள பாகத்தை ஆகாசத்தைக் குறிக்கும் ஐந்தாவது முகமாகக் கொள்வார்கள்.

இதே திருச்சுற்றில் மேலக் கோடியில் விளங்குவது அமாவாசை மண்டபம், பாதுகைகளுக்கு ஒரு சிறு சன்னதி, ஒரு மண்டபத் துடன் பொருந்திய முருகன் சன்னதி, இவைகளை யார் நிறுவினார்கள் என்பது தெரியவில்லை.

கிளிக் கோபுரம்

நேர் எதிரே கம்பீரமாக 6 நிலைகள் கொண்டு விளங்குவது கிளிக் கோபுரம். இதில் நுட்பமான சுதைச் சிற்பங்கள் உள்ளன. இக்கோபுரத்தில் புகப் படிக்கட்டுகள் உள்ளன.

கிளிக் கோபுரத்துப் படிக்கட்டின் தெற்கில் காணப்படுவது திறை கொண்ட வினாயகர் சன்னதி. இக்கோயிலிலும் சிற்ப நுட்பங்கள் உள்ளன. இவ்வினாயகரைப் பற்றி ஒரு சுவையான கதை உண்டு.

ஒரு அரசன் கொடுமைகள் புரிவதையே கடமையாகக் கொண்டவன். தீமை தாங்காமல் மக்கள் இவ்வினாயகரை வணங்கி விக்கினங்களைப் போக்கி அருளத் துதித்தனர். அரசன் கனவில் வினாயகர் பயங்கர யானையாய்த் தோன்றி மிரட்ட, அரசன் பயந்து பல யானைகளை இவ்வினாயகருக்குத் திறையாகச் செலுத்தி, தீமை ஒழித்து நின்றான். அதனால் இவ்வினாயகருக்குத் திறை கொண்ட வினாயகர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

கோபுரத்தின் இடப்புறம் உள்ளது பிச்சை இளையனார் சன்னதி. கிளிக் கோபுரம் தாண்டியதும் எதிரே இருப்பது இரண்டாவது நந்தி. இந்த நந்தியும் வீர வல்லாளனால் நிறுவப்பட்டதே. இங்கு இந்த அரசரின் உருவமும், கண்ட பேரண்டச் சின்னமும் காணப்படுகின்றன.

இக்கோபுரத்தைப் பாஸ்கர மூர்த்தி என்பவன் கட்டினான். இவன் தன் மனைவியுடன் இங்குச் சிலைவடிவில் இருப்பதைக் காணலாம். இக்கோபுரம் தவிர இதே பிராகாரத்திற்கு நுழைய மேற்குத் திசையிலும் ஒரு வழி இருக்கிறது. இக் கோபுரத்தின் காலம் கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு.

மூன்றாம் திருச்சுற்று

கிளிக் கோபுரத்தைக் கடந்து சென்றதும் முதலில் எதிர்ப்படுவது ஒரு மண்டபம். இது கி.பி. 1202இல் மங்கையர்க் கரசி என்ற அம்மையாரால் கட்டப்பட்டது. கார்த்திகை விழாக் காலத்தில், இம்மண்டபத்தில் உத்சவ மூர்த்திகளை மலைமீது தீப தரிசனத்தைக் காண, எழுந்தருளப் பண்ணுகிறார்கள்.

அருணாசலேசுவரர் அர்த்தநாரீசுவரராகக் காட்சி அளிக்கும் இடமும் இதுதான்.

இம்மண்டபத்திற்கு எதிரே பலிபீடம், நந்தி, கொடிமரம் உள்ளன. தெற்கே மடைப்பள்ளி. வடக்கே கோயில் நிர்வாக அலுவலகமும், அதனருகில் கிழக்கிலும், மேற்கிலும் சிதம்பரேசுவரர், சம்புகேசுவரர், ஏகாம்பரேசுவரர், பிடாரி சன்னதிகளும் உள்ளன.

இவைகளுள் சிதம்பரேசுவரர் சன்னதி மிகப் புராதனமானது. அதன் பாணி கொண்டு கி.பி. 9 ஆம் நூற்றாண்டு எனத் துணியலாம்.

ஏகாம்பரேசுவரர் கோயில் பின் சுவரில் ஒரு அற்புத லிங்கோத்பவ மூர்த்தியைக் காணலாம்.

பிடாரி

வடக்குத் திசை பார்த்த பிடாரி கோயிலில் சப்தமாதாக்கள் உள்ளனர்.

இவர்கள் முறையே பிராமி, மகேசுவரி, கௌமாரி, வைணவி, வராகி, இந்திராணி, சாமுண்டி ஆவர். உள்ளே எட்டுக் கைகள் துலங்கும் அட்ட புய பிடாரி காட்சி அளிக்கின்றாள். ஒரு கல்லில் தலைமட்டுமே காணப்படுகிறது. சமதக்கினி முனிவரின் மனைவியும், பரசுராமரின் தாயுமான ரேணுகா தேவியின் திரு உருவம் இது. தந்தையின் கட்டளைப்படி, பரசுராமன் தன் தாயின் தலையை வெட்டின புராணம் யாவார்க்கும் தெரியும். அந்த நிகழ்ச்சியைக் காட்டும் நிலையே இது.

பிடாரி சன்னதிக்கு எதிரே கல்லாலான திரிதூலம் உள்ளது. இரண்டு பலிபீடங்களும் காணப்படுகின்றன.

பிடாரி கோயிலுக்கு மேற்கே உள்ளது கொலுமண்டபம். வேணு உடையானால் கட்டப்பட்ட இது, இன்று தேவத்தான அலுவலகமாய் பயன்படுகிறது.

பிராகாரத்தின் தென்புறம் சென்று மடப்பள்ளிக்கு எதிரே நோக்கினால் இருப்பது தலவிருட்சம். இத்தலத்திற்கு மகிழமரம் தலமரம். இவைகள் மூன்று உள்ளன. அதில் ஒன்று நிச்சயம் பல நூற்றாண்டுகளாய் வளர்ந்திருக்க வேண்டும்.

இத்தல மரத்திற்கும் பிராகார மதிலுக்கும் இடையே சில கல்வெட்டுகளும் விசயநகர மன்னர்களின் சின்னமான வராகம், கத்திகளும் உள்ளன. அதில் ஒரு சாசனம் ஆதித்திய சோழனுடையது.

இந்த மதிலிலேயே, உயரே ஒரு பிம்பம் செதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு யோகியார் சோழ அரசனின் இறந்துவிட்ட குதிரையை உயிர்ப்பிப்பது பற்றியது. அதனருகிலேயே ஒரு புரையில் அம்முனிவர் சிலையும் இருக்கிறது.

மிகப் பழமையான காலத்தில் இந்தத் திருவண்ணாமலைக் கோயிலைப் பராமரித்து வந்தவர்கள் தம்பிரான் எனப் பட்டவர்களே. அவர்களுள் முதல் தம்பிரானான தெய்வ

சிகாமணித் தம்பிரான், உத்தம சோழன் காலத்தவர். அவர் உருவத்தைத் தான் மேலே புரையில் பார்க்கிறோம். கோயிலுக்குச் சுமார் இரண்டு கல் தூரத்தில் இத்தம்பிரான் சமாதி இருக்கிறது. அதைத்தான் குருமூர்த்தம் என்பார்கள். ரமண மகான் சில காலம் இக்குரு மூர்த்தத்தில் தவம் செய்து கொண்டிருந்தார். இவ்விடத்தில் தான் இவர் உறவினர் வந்து பார்த்து, 'வேங்கடராமனே இவர்' என்பதையும் கண்டு, தெரியப்படுத்தினார்.

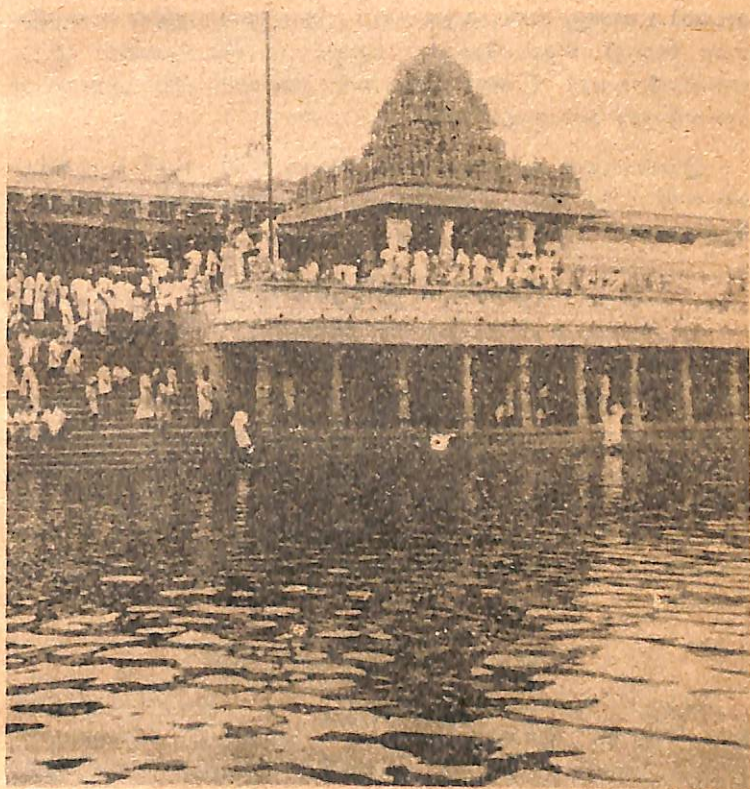
இந்தத் திருச்சுற்றின் தெற்கு, மேற்குப் பாரிசத்தில் நீண்ட தாழ்வாரங்கள் விழாக்களின் போது, மக்கள் நின்று கண்டுகளிக்க அமைக்கப்பட்டுள்ளன. பிராகாரத் தென்மேற்கு மூலையில் கிருஷ்ண தேவராயரால் கட்டப்பட்ட மகரசங்கராந்தி மண்டபம், பீமேசுவர லிங்கத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த மண்டபத்தைப் பிற்காலத்தில் நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்கள் சீர்செய்து, கல்யாண மண்டபமாக மாற்றி விட்டார்கள். இங்கும் ஓவியங்கள் சித்திரிக்கப் பட்டுள்ளன.

மேற்குப் பிராகாரத்தில் வாயிலின் எதிரே ஒரு மண்டபம். இதை அருணகிரி யோகியின் பீடம் என்கிறார்கள். இந்த யோகி அருட்கவி அருணகிரி நாதரல்ல. ஆதிகாலத்தில் மலைமீது ஆலமரத்தடியில் தவம் புரிந்து சித்தராய் விளங்கியவர். இவருடைய பீடத்தின் அடியில் ஒரு சுரங்கப் பாதை, மலைக்கு மேற்றிசையிலுள்ள அடி அண்ணாமலை ஆலயத்திற்குச் செல்வதாகப் பலர் கூறுகிறார்கள்.

பிராகாரத்தில் வலம் வந்தால் வடமேற்கு மூலையில் உண்ணாமுலை அம்மன் கோயிலின் தென் சுவர் அமைந்துள்ளது.

திருச்சுற்று முடியும் போது மீண்டும் கொடிமரம், பலிபீடம் வந்து சேருகிறோம். கொடிமரத்திற்கு வடபால் சம்பந்த வினாயகர் கோயிலும், தெற்குப்புறம் பழனி ஆண்டவன் சன்னதியும் இருக்கின்றன. வினாயகர் அமர்ந்த நிலையில் சிவப்பு வண்ணத்தில் காணப்படுகிறார். இவர் ஒரு அசுரனைக் கொன்று அவன் குருதியைத் தன் உடலில் பூசிக்கொண்டாராம். பெரிய மேனி படைத்தவர்.

இதே பிராகாரத்தில் உண்ணாமுலை அம்மன் சன்னதிக்குக் கிழக்கே மேற்கு நோக்கி யாகசாலையும், காளத்தீசுவரர் கோயிலும்

சிவகங்கைக் குளம்

உள்ளன. இந்தத் திருச்சுற்றில் ஒரு சிறப்பைக் கவனிக்க வேண்டும். திருவண்ணாமலை பஞ்சபூதத் தலங்களுள் ஒன்று என்பது மட்டுமல்ல, பஞ்சபூதத் தலங்களையும் தன்னுள்ளேயே அடக்கி உள்ளது என்பதைக் காட்ட, இப்பிராகாரத்தில் காளத்தீசுவரர் (வாயு), சிதம்பரேசுவரர் (ஆகாசம்), சம்புகேசுவரர் (நீர்), ஏகாம்பரேசுவரர் (மண்), அருணாசலேசுவரர் (தீ) இவ்வளவு சன்னதிகள் அமைந்துள்ளன.

இப்பொழுது துவஜஸ்தம்பம் (கொடிமரம்) அருகில் மூலவர் சன்னதி நோக்கி நிற்கிறோம். இக்கொடிமரம் கிருஷ்ண தேவராயரால் அமைக்கப்பட்டது.

மூலவர் திருச்சுற்று

இப்பிராகாரச் சுவர்களில் பல கல்வெட்டுச் சாசனங்கள் அணி செய்கின்றன. இதன் நான்கு மதில்களும் ஒரே காலத்தில் கட்டப் பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மேற்குச் சுவர் ஆதித்திய சோழனாலும், அவன் மைந்தன் பராந்தகனாலும், கிழக்குச் சுவர் உத்தம சோழனாலும் கட்டப்பட்டன. கருவறையுள் நுழையும் வாயிலுக்கு உத்தம சோழன் வாசல் என்று பெயர். பிராகாரத்தினுள் புகும் வாயிலுக்கு வேணு உடையான் கதவு என்று பெயர். கருவறை வாயிலில் ஒரு உருவம் உள்ளது. அது உத்தம சோழனின் உருவச் சிற்பம்.

கருவறை திருச்சுற்று

வேணு உடையான் கதவுகள் வழி இப்பிராகாரத்துள் நுழைகிறோம். இச்சுற்றின் கூரை முழுவதும் கல்தளத்தால் மூடப்பட்டுள்ளது. இங்கும் சன்னதிக் கெதிரே பலிபீடமும், நந்தியும் உள்ளன. இது இக்கோயிலில் நான்காவது நந்தியாகும். உருவத்திலும் சிறியது. இச்சுற்றைச் சுற்றிலும் ஒரு மேடை போன்ற உயர அமைப்பில் நீண்ட தாழ்வாரம் உள்ளது. இம்மேடை மீது காட்சி தரும் திருவுருவங்கள் பின்வருமாறு:

சனகேசுவரர்

சனந்தேசுவரர்

சனாதனேசுவரர்

சனக்குமாரர்
 கௌசிகேசுவரர்
 குத்சரிஷீசுவரர்
 வால்மீகிசுவரர்
 வாமரிஷீசுவரர்
 அக்னி இலிங்கம்
 விக்னேசுவரர்
 விசுவநாதர்
 நாரதேசுவரர்
 காசிலிங்கம்
 வைசம்பாதனேசுவரர்

இவைகள் இலிங்க மூர்த்தங்கள்.

அறுபத்து மூவர் வரிசையாய் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

1. சுந்தரமூர்த்தி சுவாமிகள்
2. தில்லைவாழ் அந்தணர்
3. திருநீலகண்ட நாயனார்
4. இயற்பகை நாயனார்
5. இளையான்குடி மாற நாயனார்
6. மெய்ப்பொருள் நாயனார்
7. விரல் மீண்ட நாயனார்
8. அமர்நீதி நாயனார்
9. எறிபத்த நாயனார்
10. ஏனாதி நாயனார்
11. கண்ணப்ப நாயனார்
12. குங்கிலியக்கலைய நாயனார்
13. மானக்கஞ்சார நாயனார்
14. அரிவட்டாய நாயனார்
15. ஆனாய நாயனார்

தி. 4.

16. மூர்த்தி நாயனார்
17. முருக நாயனார்
18. உருத்திர பசுபதி நாயனார்
19. திருநாளைப் போவார் நாயனார்
20. திருக்குறிப்புத் தொண்ட நாயனார்
21. சண்டேசுர நாயனார்
22. திருநாவுக்கரசு நாயனார்
23. குலச்சிறை நாயனார்
24. பெருமிழலைக் குறும்ப நாயனார்
25. காரைக்கால் அம்மையார்
26. அப்பூதி அடிகள் நாயனார்
27. திருநீல நக்க நாயனார்
28. நமிந்ந்தி அடிகள் நாயனார்
29. திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்
30. ஏயர்கோன் கலிக்காம நாயனார்
31. திருமூல நாயனார்
32. தண்டியடிகள் நாயனார்
33. மூர்க்க நாயனார்
34. சோமாசிமாற நாயனார்
35. சாக்கிய நாயனார்
36. சிறப்புலி நாயனார்.
37. சிறுத்தொண்ட நாயனார்
38. சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
39. கணநர்த நாயனார்
40. கூற்றுவ நாயனார்
41. பொய்யடிமை இல்லாத புலவர் நாயனார்
42. புகழ்ச் சோழ நாயனார்
43. நரசிங்க முனையரைய நாயனார்

44. அதிபத்த நாயனார்
45. கலிக்கம்ப நாயனார்
46. கலிய நாயனார்
47. சத்தி நாயனார்
48. ஐயடிகள்காடவர்கோன் நாயனார்
49. கணம்புல்ல நாயனார்
50. காரி நாயனார்
51. நின்றசீர் நெடுமாற நாயனார்
52. வாயிலார் நாயனார்
53. மனையடுவார் நாயனார்
54. கழற்சிங்க நாயனார்
55. இடங்கழி நாயனார்
56. செருத்துணை நாயனார்
57. புகழ்த்துணை நாயனார்
58. கோட்புலி நாயனார்
59. நேச நாயனார்
60. கோச்செங்கட்சோழ நாயனார்
61. திருநீலகண்ட யாழ்ப்பாண நாயனார்
62. சடைய நாயனார்
63. பூசலார் நாயனார்.

அறுபத்து மூவர் தவிர பிற மூர்த்திகளும் இடம் பெற்றுள்ளனர்.

1. பத்தராய்ப் பணிவார்
2. பரமணையே பாடுவார்
3. சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்
4. திருவாரூர்ப் பிறந்தார்
5. முப்பொழுதும் திருமேனி தீண்டுவார்
6. முழு நீறு பூசிய முனிவர்
7. அப்பாலும் அடி சேர்ந்தார்

8. மங்கையர்க்கரசியார்
 9. இசைஞானியார்
 10. சேக்கிழார்
- இவர்கள் பெயரிலேயே சிவபக்தி சொட்டுவதைக் காணலாம்.

தெய்வ மூர்த்தங்கள்

நாயன்மார்கள், சிவனடியார்கள் தவிர தெய்வ மூர்த்தங்களும் நிறைந்துள்ளன.

1. இயம இலிங்கம்
2. காசி இலிங்கம்
3. காசி இலிங்கம்
4. காசி இலிங்கம்
5. காசி இலிங்கம்
6. தும்புரேசுவரர்
7. கணபதி
8. பிராமி
9. மகேசுவரி
10. கௌமாரி
11. வைணவி
12. வராகி
13. இந்திராணி
14. சாமுண்டி

இவை சப்த மாதாக்கள் எனப்படும்.

15. சாஸ்தா. கேரளத்தில் சாஸ்தா, ஐயப்பன் என்ற தெய்வம் தமிழகத்தில் ஐயனார் ஆகியது.
16. கௌதமர்
17. துர்வாசர்
18. வினாயகர்
19. நிருதலிங்கம்
20. வினாயகர்

இப்பொழுது மேற்குப் பிராகாரம் திரும்புவோம். இங்குச் சோமாஸ்கந்த மூர்த்தி, வேணுகோபாலன் சன்னதி, ஆறுமுகன் சன்னதிகளைக் காணலாம். தென்மேற்கு மூலையில் கண்டராதித்த சோழனின் மனைவியான செம்பியன் மாதேவி நிறுவிய தல வினாயகரைக் காணலாம்.

இதெல்லாம் சரி. சிவன் கோயிலில் ஒரு பெருமாள் எப்படிக்குடிபுகுந்தார்? அது மட்டுமா. தன் தீர்த்தவாரிக்கு ஒரு திருக்குளத்தையும் மண்டபத்தையும் அல்லவா ஏற்படுத்திக் கொண்டார். இது என்ன வினோதம்?

அண்ணாமலைநாதர் ஆலயத்திற்குத் தெற்கே சுமார் 2 கல் தொலைவில் ஒரு வைணவ அக்ரகாரம் இருந்தது. முன்பு 'சமுத்திரம்' என்ற ஒரு ஏரியைப் பற்றிக் கூறினோமே அதன் கரையில்தான். இவ்வூர் வைணவர்கள் தங்கள் ஊர் உத்சவ மூர்த்திகளை 20 கல் தூரத்தில் உள்ள திருக்கோயிலுருக்கு எடுத்துச்செல்வது வழக்கம். திருக்கோயிலூர் ஒரு பிரபல வைணவத்தலம் என்பது தெரிந்ததே. அண்ணாமலைநாதரின் உத்சவ விக்ரகங்கள் சில விழாக் காலங்களில் மலையைச் சுற்றி வரும்பொழுது இந்தச் சமுத்திரம் என்ற நீர்நிலைக் கரையிலுள்ள வைணவக் கிராமத்தின் வழியே செல்லும். இது ஒரு பெரிய சச்சரவில் முடிந்தது. இது பற்றி அப்பொழுது அரசு புரிந்த சோழ மன்னனிடம் புகார் செய்ய, அவ்வரசன் ஒரு திருவிளையாடல் புரிந்தான். திருக்கோயிலூரில் ஒரு பெரிய விழா நடக்கும்போது சமுத்திரம் கிராம வைணவர்கள் யாவரும் சென்றிருந்தனர். அச்சமயம் அவ்வூர் வேணுகோபால மூர்த்திகளை எடுத்து வந்து திருவண்ணாமலை, அண்ணாமலையார் கோயிலில் பிரதிட்டை செய்து விட்டானாம். இது கர்ணபரம்பரைக் கதைதான். தில்லையில் நடராசருக்கும் கோவிந்தராசப் பெருமானுக்கும் நிகழ்ந்த சச்சரவு போன்றதே. புராதன காலத்தில் சைவ வைணவ பேதங்கள் இல்லை.

"தாமரையான் நான்முகனும் தானே யாகி",
என திருநாவுக்கரசர் திருமுது குன்றம் திருத்தாண்டகமும்,

"அரன், நாரணன் நாமம் ஆண் விடை புள்ளுந்தி",
எனத் திவ்யப் பிரபந்தமும் ஒருமை காணவில்லையா?

இடைச்சோழர் காலத்தில் அவர்கள் கட்டிய சிவன் கோயிலில் கருவறைப் பின்சுவர் கோட்டத்தில் திருமால் இடம் பெற்றிருப்பது எதைக் காட்டுகிறது இந்த வேணுகோபாலன் இங்கு இடம் பெற்றது முதலாம் குலோத்துங்க சோழன் காலம். மேற்குக் கோட்டத்தில் லிங்கோத்பவர் புராதன காலத்திலேயே இடம் பெற்று விட்டதால், அதே திருச்சுற்றில் திருமால் சன்னதி அமைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

மூன்று அடி உயரம் கொண்டு - மழு, பாசம், தூலம், கபாலம் ஏந்தி, ரௌத்திரம் கொப்பளிக்கும் காலசங்காரர்; நான்கு அடி உயரம் கொண்டு உடுக்கை, பாசம், தூலம், கபாலம் தாங்கி நிற்கும் பைரவர் பிரதிமங்களும் இங்கே உள்ளன.

கருவறைச் சுவரின் வெளிப்புறத்தில் தேவகோட்டங்கள் உள்ளன. அவைகளில்:

தென் கோட்டத்தில் தென் முகக் கடவுள் உள்ளார். அவர் அரவம், தீ, அக்கமாலை, புத்தகம் பூண்டு, முயலகனைக் காலால் மிதித்து அமர்ந்த நிலையில் உள்ளார். அவர் மௌன உபதேசத்தை நான்கு முனிவர்கள் கேட்டுத் தெளிவுறுகிறார்கள்.

அடுத்தது லிங்கோத்பவர்:

திருவண்ணாமலைத் தலத்தின் பெருமையே லிங்கோத்பவர் என்ற சிவனின் திருவிளையாடலால்தான். ஆகையால் இங்குக் கோட்டத்தில் அமைக்கப் பட்டிருக்கும் லிங்கோத்பவ மூர்த்தியைப் பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா? எல்லாக் கோயில்களிலும் சிவபெருமானின் சிரசின் மீது அன்னமாகிய பிரமா, பறப்பது போலத்தான் இருக்கும். இங்கு அப்பறவை முடிமீது அமர்ந்திருப்பதாக உள்ளது. கீழே வராகம் (திருமால்) பூமியைத் தோண்டும் பாவனை.

அடுத்தது பிரமா:

இவர் நின்ற கோலத்தில் அக்கமாலை, கமண்டலம், அபய முத்திரை காட்டி நிற்கின்றார். பிதாமகர் அல்லவா, அதற்கேற்ற கோலம்.

அடுத்துள்ளது துர்க்கை:

மகிடனான எருமைத்தலையின் மீது அபய முத்திரை காட்டி நிற்கிறாள். ஒரு கை கடயவிளம்பிதமாகத் தொடையில் ஊன்றியபடி உள்ளது.

சண்டிகேசுவரர் வழக்கம்போல் ஒரு சிறிய சன்னதியில் வீற்றிருக்கிறார்.

இப்பொழுது கருவறை வெளிப்பிராகாரச் சுற்று முடியுமுன் வேறு சிலவற்றையும் காணலாம்.

எட்டுத் திக்குகளிலும் பலி பீடங்கள், வருண இலிங்கம், வியாசலிங்கம், விக்கிர பாண்டீசுவரர் வசிட்ட இலிங்கம், இலக்குமி, வள்ளி தெய்வயானையுடன் சண்முகர், சகஸ்ரலிங்கம், சதலிங்கம், சீதேவி, சேட்டை, வாயுலிங்கம், அன்னபூரணி, குபேர இலிங்கம் போன்றவை.

பள்ளியறைக்கு மேல்பக்கம்:

விசுவாமித்ரேசுவரர்

பதஞ்சலீசுவரர்

வியாக்ர பாதேசுவரர்

108 இலிங்கம்

அகத்தீசுவரர்

ஜ்வரகரேசுவரர்

காலசங்காரர்

பைரவர்

தனி பைரவர்

ஈசான இலிங்கம்.

ஆக இப்பிராகாரத்தில் சிவ பக்தர்கள் புராணப்படி யார் யார் உள்ளனரோ அவ்வளவு பேரையும் காணலாம்.

இனிக் கருவறை நுழைவோம்

கருவறை கதவுகளுக்கருகில் இரு உருவச்சிலைகள் இருக்கின்றன. அவை உத்தம சோழன், அவன் அரசியின் சிற்பம் என்று ஆராய்ச்சிக்காரர்கள் கூறுகிறார்கள்.

விமான விதானத்தை நோக்கினால் அதில் கூரை அடியில் பூதவரிகள் காணப்படுகின்றன. இதுவே அதன் புராதன காலத்திற்கு அத்தாட்சி. சிற்பி பல சிற்ப நுட்பங்களை ஆலயக் கட்டடத்தில் புகுத்துகிறான். அவனுக்கே அலுத்து விடுகிறது. கொஞ்சம் நகைச் சுவையையும் காட்டலாமே என்ற எண்ணம் மேலோங்குகிறது. பலவித குள்ள உருவங்களை நாட்டியம் ஆடுவதாகவும், பறை கொட்டுவதாகவும், தாளம் போடுவதாகவும், முகத்தில் நகைச்சுவை கொட்டுவதாகவும் வரிசையாய்ச் செதுக்கி மகிழ்கிறான். மேலும் பூதகணங்கள் சிவபெருமானின் கணங்கள் அல்லவா. ஆகவே அவற்றைச் சிவாலயத்தில் அமைப்பது பொருத்தம் தானே.

கருவறை

கருவறை என்பது சாளரம் இல்லாமல் ஒரே நுழைவாயில் கொண்டு, வெளிச்சமும் இன்றி இருக்கும் ஒரு அறை. அதனுள் தான் கோயிலின் நாயகரான மூலவர் அமர்ந்திருப்பார். கருவறை ஏன் இப்படி ஒரே இருள் மயமாய் உள்ளது பக்தர்கள் தடுமாறி விழும்படி அமைக்கப்பட்டிருப்பது ஏன்? ஒன்றிரண்டு சாளரங்கள் அமைத்தால் என்ன கெடுதல் நேரிட்டுவிடும்? காரணமாய்த்தான் இப்படிக்கட்டியிருக்கிறார்கள். அதற்கு ஒரு ஆழ்ந்த தத்துவார்த்தமே உள்ளது.

மனிதன் வெளி உலகில் பலவித ஆசாபாசங்களுக்கு அடிமைப்பட்டு உழல்கிறான். அவன் ஆலயத்திற்கு வருவதே அத்தகைய பாசங்களிலிருந்து மீள்வதற்குத்தான். ஒரு அணங்கின் கருப்பை எப்படி உள்ளதோ அதே மாதிரி கோயில் கருவறையும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது. குழந்தை கருப்பையிலிருந்து வெளி வரும்போது எவ்வித மனச் சலனமு மின்றித்தானே வருகிறது. அதேபோல் மனிதன் கருவறை விட்டு வெளிவரும்போது தன் முந்திய பாசங்களையெல்லாம் நீக்கிவிட்டு, நிர்மலமாக

வெளிவருகிறான் என்பதே கருத்து. இதைச் சரியாக உணராமல், இக்காலத்தில் சிலர் கருவறையில் குழல்விளக்குகளைப் பொருத்தி விடுகிறார்கள். போதாக்குறைக்கு அதில் சுய விளம்பரம் வேறு. அந்தப் புனித அறையின் தத்துவமே அழிந்து விடுகிறதே.

கிழக்கு நோக்கிய இக்கருவறைக்கு ஒரே நுழைவாயில். மூலவரான அண்ணாமலை நாதர் லிங்கத்திருமேனியுடன் நடுவில் காட்சி அளிக்கிறார். வட்டமான ஆஷ்டையார். உருத்திர பாகம் சொர்ணபந்தனம் கொண்டுள்ளது.

இந்த இலிங்கத் திருமேனி விளங்கும் அறைக்குள் யாரையும் அனுமதிக்க மாட்டார்கள். தீட்சை பெற்ற சிவாச்சாரியார்கள் மட்டுமே சென்று தொட்டு, நீராட்டி, பூசை வழிபாடுகள் செய்வார்கள்.

கருவறையின் முன்னால் சற்றுப் பெரியதாய் விளங்கும் அறைக்கு மகாமண்டபம் என்று பெயர். கருவறை அடித்தளத்தில் விசயாலயச் சோழன், முதலாம் பராந்தகன் சாசனங்கள் உள்ளன. ஆனால் அவை மூடப்பட்டுவிட்டன. பிற்காலத்தில் நாட்டுக் கோட்டை செட்டியார்கள் புனரமைப்பு செய்யும்போது நிகழ்ந்த பரிதாபம் இது.

இங்கு பிரதோச நந்தி என்ற ஒரு சிறிய நந்தி உள்ளது. மகாமண்டபத்து மேற்குச் சுவரில் தாடி கொண்ட ஒருவனும், எதிர் சுவரில் மற்றொருவனும் காணப்படுகிறார்கள். அவர்களுக்கருகில் பல கல்வெட்டுச் சாசனங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன.

கருவறைக்கு வெளியே இலிங்க சொரூபத்தை நோக்கி நிற்கிறோம். மூலவர் அண்ணாமலை நாதருக்குப் பல பெயர்கள் உண்டு. சோணாசலேசுவரர், அருணகிரீசுவரர், சோணாதிரீசுவரர், பக்த பாசவித்சகர், வேதமூர்த்தி இப்படிப் பல நாமங்கள். எவ்வளவு பெயர்கள் இருந்தால் என்ன? பேருண்மை ஒன்றே; அதைச் சொல்லவோ, காட்டவோ முடியாது என்பதை உணர்த்தத்தான் இலிங்கத்திருமேனியுடன் விளங்குகிறார்.

'சொல்லவொணாதது', என நாவுக்கரசர் சொல்ல வில்லையா? வேதங்களாலேயும் கூற முடியாதது. நேதி, நேதி -

இல்லை, இல்லை என்றுதான் சொல்கிறதே தவிர இன்னது என்று குறிப்பிடமுடியவில்லை.

ஒரு ஊரில் இரண்டு தோழிகள். ஒருத்தி வெளியூருக்குச் சென்றுவிட்டாள். அங்கு அவளுக்குத் திருமணம் நிகழ்ந்தது. ஆனால் மற்றொரு தோழியால் போக முடியவில்லை. சில ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு வேறொரு திருமணத்தில் இரு தோழிகளும் சந்தித்தனர். தன் கணவனைத் தோழிக்குக் காட்ட வேண்டும் என்ற அவா. ஆனால் கையைக் காட்டிக் குறிப்பிட நாணம். முதல் தோழி ஒவ்வொருவராய்க் காட்ட, இல்லை, இல்லை என்றுகூறி, இறுதியில் கணவனைக் காட்டும்பொழுது மௌனமாகி விடுகிறாள். இருந்தும் தோழிக்குப் புரிந்து விடுகிறது. அதே கதைதான் பேருண்மையை விளக்கும் போது. எல்லாத் தருக்கங்களையும், விளக்கங்களையும், இல்லை இல்லை எனக் கூறி இதுதான் எனும்பொழுது மௌனமாகி விடுகிறது.

அந்தப் பேருண்மையை அனுபவிக்கத் தான் முடியுமே தவிர பிறருக்குப் புகட்டிக் காட்ட இயலாது. ஒரு பழம். அதன் சுவை இது என்று பிறருக்குப் புலப்படுத்த முடியுமா? அந்தப் பழத்தை மற்றவன் உண்டால் சுவை புரிந்துவிடும்.

அந்தச் சொல்லவொணாத இலிங்க சொரூபத்தின் முன் நாம் நிற்கும் போது இவ்வளவு கருத்துகளும் நம் நினைவில் இழையோடுகின்றன. மெய்ம்மறந்து வேறு உலகில் சஞ்சரிக் கிறோம். ஆலய மணி ஓசை நம்மை இவ்வுலகுக்கு இழுத்து வருகிறது. கருவறையிலிருந்து புதுப்பிறவி எடுத்துக் குழந்தையாய் நிர்விகல்ப மனதுடன் வெளிவருகிறோம். இதுதானே ஆலய தரிசனத்தின் பலனும்.

உண்ணாமுலை அம்மன் சன்னதி

வெளிப்பிராகாரம் சுற்றி வரும்பொழுது, மேற்கிலிருந்து வடதிசை திரும்பினால் உண்ணாமுலை அம்மன் கோயிலின் தென் மதில் வடக்கே அமைந்துள்ளது. இச்சுவரில் சுமார் 10 அடி உயரத்தில் ஒரு கல் பாளம் உள்ளது. அதில் போசளர் சின்னமான கண்டபேரண்டப் பறவை செதுக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அருகில் ஒருவன் கூப்பிய கைகளுடன் நிற்கிறான். இவ்வுருவம் வல்லாள

மகாராசனுடையது. ஆகவே இம்மதில் இந்த அரசனால் கட்டப்பட்டது எனத் தெரிகிறது. ஆனால் தேவி சன்னதி புதுப்பிக்கப்பட்டு விட்டது. சமீபத்தில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் இப்பணி புரிந்தனர்.

பழைய காலத்தில் அம்மன் கோயில் சிவன் சன்னதியை விடச் சற்றுத் தாழ்வான பள்ளத்தில்தான் இருந்தது. இதை அடைய படிக்கட்டுகளும் இருந்தன. ஆனால் இப்பொழுது இரு கோயில்களும் ஒரே சமதளத்தில் இருக்கின்றன.

சன்னதி நுழைவோம். தளம் போட்ட திருச்சுற்று. இரு பக்கமும் அற்புதக் கலை கொழிக்கும் சிற்பங்கள் நிறைந்த தூண்கள். உள்ளே கருவறையில் அருள் பாலிக்கும் அம்மை. கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டு வேலைப்பாடு. ஒரு இழப்பு. இங்கு இருந்த கற்கள் யாவும் திருப்பணியின் போது அப்புறப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. இவைகளுடன் தமிழக வரலாறும் மறைந்து ஒழிந்தது. கிடைப்பதில் மிகப் பழமையானது சோழ மன்னன் மூன்றாம் குலோத்துங்கன் காலத்ததுதான். அவன் கொடைகள் பற்றியது. தேவி உண்ணாமுலை நாச்சியார் என்ற அம்மனை அச்சாசனம் அறிமுகப்படுத்துகிறது. க. அம். கி.பி. 1179.

ஆய்வாளர்கள் இத்தேவி சன்னதி, சிவ பக்தனான முதலாம் குலோத்துங்கனால் கட்டப்பட்டது எனத் துணிந்துள்ளனர். முன் மண்டபத்தில் நவக்கிரக சன்னதி உள்ளது. இச்சன்னதி மகா சக்தி வாய்ந்ததாக மக்களால் கருதப்பட்டு, தினம் பல விளக்குகள் எரிவிக்கப்படுகின்றன. இச்சன்னதியைச் சுற்றினால் சகல வினைகளும் அகலும் என்பது தீவிர நம்பிக்கை. கிரகங்களின் கெட்ட பார்வை நீங்கும் என்கிறார்கள்.

அம்மன் சன்னதிக்குக் கிழக்கில் இதை நோக்கியவாறு உள்ளது யாகசாலை. காளத்தீசுவரர் சன்னதியும் இருக்கிறது. இதைச் சேர்த்துத்தான், தலத்திலேயே பஞ்சபூதங்களும் உள்ளன என்று முன்பு படித்தோம்.

அம்மன் கோயில் கொடிமரம் தாண்டியதும் விசய ராகவ வினாயகர், நந்தி காணப்படும். சன்னதி இருபுறமும் துவார பாலிகைகள் காவல் புரிகின்றனர்.

அடிமுடி அறியாதவர், பைரவர், சண்முகர், வள்ளி, தேவயானை, தட்சணாமூர்த்தி மூர்த்தங்களையும் காணலாம்.

அட்டலட்சுமி மண்டபம்

அட்டலட்சுமி மண்டபத்தில் துவாரபாலிகைகள், சோழலிங்கம், சேரலிங்கம், சப்த மாதாக்கள், பிரமா இருக்கின்றனர்.

சிவன் சன்னதி போல், அம்மன் சன்னதி சுவர்களிலும் கோட்டங்கள் உண்டு. அவைகளில் கணேசினி, பார்வதி, மனோன்மணி, சரசுவதி, சிவ துர்க்கை, சண்டிகேசுவரி அமர்ந்துள்ளனர். எதிரே அம்மன். நவக்கிரகங்கள், சித்ரகுப்தன் இவர்களையும் பார்க்கலாம்.

அட்டலட்சுமிகள் மண்டபம் வாயிலாக, கருவறையில் கருணையே உருவாகக் கொண்டு உண்ணாமுலை நாச்சியார் அருள் புரிகிறாள்.

கட்டடக் கலை

தமிழகத்தில் உள்ள சில பெரிய கோயில்களுள் இந்தத் திருவண்ணாமலை ஆலயமும் ஒன்று. இது சுமார் 25 ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டது. கிழக்கு மேற்காக உள்ள மதில் சுவர் 700 அடி நீளம் வாய்ந்தது. தென் மதில் 1479 அடி நீளம். வடவண்டை மதில் 1590 அடி நீண்டுள்ளது. இவ்வளவு பெரிய நிலப்பரப்பை உடைய இந்தக் கோயிலுக்கு முடி துட்டியது போல் கிழக்குக் கோபுரம் 11 நிலைகள் எழும்பி 216 அடி உயர்ந்து நிற்கிறது. அதன் அடிவாரம் 135 அடிக்கு 98 அடி பரந்துள்ளது. கிழக்குக் கோபுரம், ஆயிரக்கால் மண்டபம், சிவகங்கைதிருக்குளம், யாவும் கிருட்டிணதேவராயர் பணி அல்லவா? இவைகளில் விசயநகரக் கலைப்பாணியைக் காணலாம்.

இந்த ஆலயம் பல்லவ மன்னர்கள் காலத்திலிருந்து, ஆங்கிலேய கிழக்கு இந்தியக் கம்பெனிக்காரர்கள் காலம் வரை தென்னாட்டில் ஆதிக்கம் செலுத்திய அவ்வளவு பேர்களின் ஆட்சியைக் கண்டிருக்கிறதல்லவா. ஒவ்வொருவரும் இக் கோயிலில் தங்களுடைய முத்திரையைப் பதியவிட்டிருக்கிறார்கள்.

மேற்கே திரைச்சீலை போல் பிறும்மாண்ட மலை. அதனடியில் கோபுரம், மதில், மண்டபம், முற்றம், வாயில், இவ்வளவும் பொருந்திய ஒரு பெரிய அரங்கம். அதில் சதா நிகழ்வதோ அண்ணாமலையானின் திருவிளையாடல் என்ற நாடகம்.

இந்த ஆலயம் ஆண்டவனின் கோயிலாக மட்டுமா இருந்தது? சில அரசர்களுக்குக் கோட்டையாகவும் அல்லவா விளங்கியது. கி.பி. 17 ஆம் நூற்றாண்டு, இப்பிரதேசம் கர்நாடக நவாப்புகளின் ஆதிக்கத்தில் சிக்கியது. கி.பி. 1753க்குப் பிறகு ஒரே களேபரம். முராரி ராவ், கிருஷ்ண ராயன், மிருத்துசா அலிகான், பர்கத் அலிகான், பிரஞ்சத் துருப்புகள் யாவரும் நுழைந்து விளையாடினர். ஆங்கிலேய சிப்பாய்த் தலைவன் ஸ்டீபன் ஸ்மித் இதை முற்றுகையிட்டான். இதில் ஒரு தெய்வ பக்தி பாருங்கள்! சந்தா சாகிப் துருப்பைச் சேர்ந்தவன் பர்கத் அலிகான். இந்த முற்றுகையின் போது, ஆலயத்தில் போர் கூடாது என்று தூய எண்ணம் கொண்டு, ஆற்காட்டிலிருந்து உதவி வரும் வரை சண்டையை நிறுத்தி வைத்திருந்தான்! இதைவிட இக்கோயிலின் மகிமைக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும். இதனால் தான் இக்கோயிலில், பிறகோயில்களைப்போல அரசியல் சண்டைகளின் எதிரொலிகளைக் காணமுடியவில்லை. பழைய பாணிகள் பாழாகாமல் உள்ளன.

கிழக்குக் கோபுரத்தை ஒட்டிய மதில் சுவரில் நாட்டிய நிகழ்ச்சிகளையும், அதிரூப சுந்தரிகளையும் பார்க்கலாம்.

சாதாரணமாக எல்லாக் கோயில்களிலும், தெய்வத் திருமேனிகளைப் பிரதிட்டிக்கும்போது அஷ்டபந்தனம் என்ற கலவையை உபயோகிப்பார்கள். ஆனால் இங்கு சுவர்ணபந்தனம் என்ற முறைதான் கையாளப்பட்டது.

இவ்வாலயத்தில் உள்ள சம்பந்த வினாயகர், கோபம் கொப்பளிக்கும் காலபைரவர், பிட்சாடனர், அட்டலட்சுமிகள், ருத்ர துர்க்கை, மகா சக்தி, வீணாதரர், வீரபத்திரர் முதலிய சிலைகள் சிற்ப வணப்பு வாய்ந்தவை.

கி.பி. 19 ஆம் நூற்றாண்டில் இக்கோயிலமைப்பு சற்றுப் பாழாகியது. வள்ளல்கள் எனப் புகழப்படும் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் 35 லட்சம் ரூபாய் செலவிட்டுத் திருப்பணி புரிந்து, 12-6-1903இல் குடமுழுக்கு செய்து வைத்தனர்.

8. செப்புப் படிமங்கள்

ஒரு கோயிலில் பல சன்னதிகள் உள்ளன. அவற்றில் பல மூர்த்திகளும் எழுந்தருளி இருக்கிறார்கள். மேலும் அந்த மூல மூர்த்திகளின் வடிவங்களைச் செம்பு உலோகத்தில் வடித்து வேறு வைக்க வேண்டுமா?

கோயிலுள் உள்ள தெய்வச் சிலைகளைப் பிறர் கோயிலுக்கு வந்துதான் பார்த்துச் செல்ல முடியும். கோயிலுக்கு வராதவர் களுக்குத் தெய்வ தரிசனமே கிட்டாதா? கிட்டவேண்டும் என்பதற் காகவே ஆண்டவன் கருணையால் வெளியே வந்து, பலருக்கும் தரிசனம் அளித்து, அருள் கிட்டுமாறு செய்யும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகின்றன இந்த பஞ்சலோகப் பிரதிமங்கள்.

அதைத் தவிர, தென்னாட்டுக் கலைஞர்கள் தங்கள் சிற்பத் திறனை எல்லாம் கொட்டி, 'உலகிலேயே வார்ப்பு பிரதிமக் கலையில் சோழர்களை மிஞ்சியவர்கள் இல்லை', என்னும் கருத்தை உருவாக்கியுள்ளனர். இப்புகழை இத்திருமேனிகள்தாம் பிரகாசிக்கச் செய்திருக்கின்றன. தமிழ்ச் ஆடவல்லான் போல் உலகில் எந்தப் பிரதிமமும் கிடையாது. ஒவ்வொரு கோயிலிலும் பலதரப்பட்ட கலைத்திருமேனிகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு ஆலயம் ஒவ்வொரு திருமேனிக்குப் பெயர் போனது. இத்திருவண்ணாமலையிலும் பல செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன. இம் மேனிகள் தாம் விழாக்காலங்களில் தெருவில் உலா வருகின்றன.

ஒரு குழந்தை நம்மை மிகவும் வசீகரித்துவிடுகிறது. நாம் அதில் சொக்கி, அதற்குப் பட்டாடை உடுத்தி, நகைகள் பூட்டி, பூசுதுட்டி, தலை அலங்காரம் செய்து, அழகுபார்த்து, மிதமிஞ்சிய அழகால் கண்ணேறு (திருட்டி) வந்து விடுமோ என்று அஞ்சி, கன்னத்தில் ஒரு கரும்பொட்டு வைக்கிறோமல்லவா, அதே போல் இறைவனின் பக்தர்கள் தெய்வ உருவத்திற்கும் அலங்காரங்கள் பலவிதமாய் செய்து அதற்குக் கண்ணேறு நேரிடாதவண்ணம், கன்னத்தில் ஒரு கரும்பொட்டு வைப்பார்கள். இதை ஒவ்வொரு கோயில் பிரதிமத்திலும் காணலாம்.

இக்கோயிலில் உள்ள பஞ்சலோகத் திருமேனிகள், தாமிர உலோகம் அதிகக் கலப்பினால் ஒரு செந்நிறம் படர்ந்து காணப்படு கின்றன. பல பிரதிமங்களுக்குத் தங்கக் கவசங்களும் உண்டு.

விலை மதிப்பற்ற ஆபரணங்களும் பல உள்ளன. அவைகளைத் திருவிழாக் காலத்தில் உபயோகப்படுத்துகிறார்கள்.

கணபதி, பிரதோஷ விநாயகர், சுப்ரமணியர், வள்ளி, தெய்வ யானை, சந்திரசேகரர், சந்திரசேகர அம்மன், அர்த்தநாரீசுவரர் சோமாஸ்கந்தர், பக்தானுக்ரக சோமாஸ்கந்தர், பிச்சையுக்கும் பெருமான், சண்டிகேசுவரர், சண்முகர், அப்பர், சம்பந்தர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர், அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள், பிடாரி, பராசக்தி, பள்ளியறைசுவாமி, நடராசர், சிவகாமி போன்ற பல அரிய செப்புத் திருமேனிகள் உள்ளன.

இவைகளுள் சிறப்புப் பொருந்தியவை சோமாஸ்கந்தர், நடராசர், அர்த்தநாரியாகும். இதில் பக்தானுக்ரக சோமாஸ்கந்தர் மிகப் பழமையானது; வனப்பு மிக்கது. ஆய்வாளர்கள் இது கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது எனத் துணிந்துள்ளனர்.

சோமாஸ்கந்தர் என்றால் மூன்று பிரதிமங்கள் ஒன்றாகச் சேர்ந்தது. ஸ + உமா + ஸ்கந்தர். அதாவது கந்தர், உமை கூடிய சிவபெருமான் அமர்ந்த நிலையில் இருப்பார். இந்த அபூர்வ உருவ பாவனை பல்லவ மன்னன் இராசசிம்மன் காலத்தே ஏற்பட்டது. அவன் எடுப்பித்த தளிகள் யாவிலும் இந்த உருவங்களை நிறுவி யுள்ளான். பல்லவர் கோயிலில் இது ஒரு இராசசிம்ம முத்திரை என்றே ஏற்பட்டு விட்டது.

சிவபெருமான் முடியில் பிறைமதி துலங்க, மழு, மான் ஏந்தி அபய முத்திரையுடன் அமர்ந்திருக்க, உமைவரதக்கரம், அபயக்கரம் காட்டி ஒருக்களித்து உட்கார்ந்திருக்க, இடையே கந்தன் ஒரு சிறு குழவியாய் இருப்பது. குழந்தை நின்றுகொண்டு கூத்தாடும் நிலை யிலேயோ, அமர்ந்தோ இருக்கும். பொதுவாக இது ஒரு குடும்பச் சூழலில் சிவபெருமான் இருப்பதாகக் காட்டும். இந்நிலை ஒரு புலவரின் சிந்தனையைக் கிளப்பிவிட்டது. கவலை யில்லாமல் இருக்கிறாரே. அம்மையிடம் தன் குறையைச் சொல்லி, ¹நீ உன் கணவனிடம் என் குறையைக் கூறி நீக்க அருளக் கூடாதா² என வேண்டினாராம்.

இத் திருவண்ணாமலைத் தலத்துச் சோமாஸ்கந்தருக்கு பக்தானுக்ரக சோமாஸ்கந்தர் என்ற பெயர் வாய்த்தது சாலப் பொருத்தமே. மேலும் மற்றொரு பிள்ளையான கணபதியும் கூடி இருக்கிறார்.

9. திருவிழாக்கள்

சாதாரணக் கோயில்களிலேயே திருவிழா என்றால் அமார்க்களமாக இருக்கும். மிகப் பெரிய தலமான திருவண்ணாமலை பற்றிக் கேட்க வேண்டுமா? மேலும் கார்த்திகைத் தீப சோதி என்ற தனிப்பட்ட விழா வேறு கூடியுள்ளது.

கல்வெட்டுச் சாசனங்களிலேயே பங்குனித் திருவிழா, தை விழா, மார்கழி விழா, கார்த்திகை விழா பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.

பல விழாக்களுக்கு அரசர்கள் கொண்டயளித்துள்ளனர். இராசேந்திர சோழன் காலத்தில் கார்த்திகைத் திருவிழாவும், மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலத்தே பங்குனி விழாவும் சிறப்பாக நடைபெற்றதைக் கல்வெட்டுகள் காட்டுகின்றன. விழாக்காலங்களில் பல அடியார்கள் திரளாகக் கூடுவார்கள் அல்லவா. அவர்களுக்கு உணவு அளிக்க ஏற்பாடுகளும் செய்தனர்.

உத்தராயண, தட்சிணாயண புண்ணிய காலங்களும் விழா வாகக் கொண்டாடப்பட்டன. அச்சமயத்தில் 1000 குடங்கள் நீராட்டுதல், அமுது அளித்தல் போன்றவைகளுக்கு மன்னர்கள் மானியம் அளித்தனர். ஆடவல்லாணை நெய்யால் முழுக் காட்டினர்.

மாதந்தோறும் அமாவாசை, பிரதோஷம், கார்த்திகை, சுக்கிர வாரம், சோம வாரம் இவைகளைப் பஞ்ச விழாக்கள் எனக் கூறிக் கொண்டாடினர்.

மாத விழாக்கள்

மாத விழாக்களைப் பார்ப்போம்:

சித்திரை மாதம், சித்ரா பெளர்ணமியில் முடிவு பெறும். விழா பத்து நாட்கள் நடைபெறும். அப்பொழுது மன்மத தகனமும் நிகழும்.

வைகாசியில் விசாகத் திருவிழா.

ஆனி மாதம் 21 ஆம் நாள் விழா ஆரம்பித்து நடக்கும். ஆனித் திருமஞ்சனம் பொதுவாக எல்லா ஊர்களிலும் நடைபெறும்.

நடராசருக்கு ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில், உத்தர நட்சத்திரத்தில் நீராட்டு நடைபெறும்.

ஆடிப்பூரம் அம்மனுக்குகந்தது. 10 நாட்கள் நிகழும். கடைசி தினம் வளைகாப்பு, தீ மிதித்தல் உண்டு.

ஆகஸ்டு 15 ஆம் தேதி சுதந்திர நாளன்று ஒரு விழா. நான்கு வீதிகளிலும் முருகன் பாக்கள் கூட்டுவழிபாடாய் முழங்கும். இது அருணகிரிநாதர் விழாவாகும்.

ஆவணி மாதம் ஆவணிமூலம் சிறப்பாக நடைபெறும். அன்று தான் மதுரையில் சொக்கேசன் நரியைப் பரியாக்கியது. வினாயக சதுர்த்தி விழாவும் அதே மாதத்தில் தான்.

புரட்டாசி மாதம் 10 நாள் நவராத்திரி விழா.

ஐப்பசியில் கந்த சட்டி 6 நாட்கள் நடந்து தூர சம்காரத்துடன் முடியும்.

கார்த்திகை இத்தலத்திற்கு முக்கியமான மாதம். சங்காபிஷேகம் சோமவாரம் தோறும் நடைபெறும். 13 நாட்கள் திருக்கார்த்திகை விழா நடக்கும். 10 ஆம் நாளில் திருக்கார்த்திகை. தீப தரிசனத்தைப் பற்றித் தனி அத்தியாயத்தில் படிக்கலாம்.

மார்கழி மாதம் 21 ஆம் நாள் விழா ஆரம்பம். 10 நாட்கள் நிகழும். மாணிக்கவாசகருக்கு 10 நாட்கள் விழா எடுத்துத் திருவாதிரையன்று முடியும். இவ்விழா ஆயிரக்கால் மண்டபத்தில் நடக்கும்.

தை மாதம் திருவூடல் விழா. 5 ஆம் நாளன்று மணலூர் பேட்டையில் தீர்த்தவாரி. கலசபாக்கம் என்ற ஊரில் ரதசப்தமி அன்று தீர்த்தவாரி.

மாசி மாதம் வல்லாள மகாராசாவுக்கு இறுதிக் கிரியைகள். அன்று மாசி மகம். மகாசிவராத்திரி விழாவும் உண்டு.

பங்குனி 6 நாள் பங்குனி உத்தரத் திருவிழா.

தி.5.

10. கார்த்திகைப் பெருவிழா

கார்த்திகை மாதம், பெளர்ணமியன்று சந்திரன் கிருத்திகை நட்சத்திரத்திலிருக்கும் போது, கொண்டாடப்படுகிறது கார்த்திகை விழா. பஞ்சபூதங்களான நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம் இவைகளால் ஆனதே பிரபஞ்சம். அவற்றுள் நெருப்பை வழிபடுவது தான் தீபத் திருவிழா.

சிவனுக்கும் நெருப்புக்கும் நெருங்கிய உறவு உண்டு.

"அழலாட அங்கை சிவந்ததோ"

என்பது திருவாக்கு.

இக்கார்த்திகை விழா மிகப் பழமையான காலத்திலிருந்தே தென்னகத்தில் கொண்டாடப்பட்டுவருகிறது. தொல்காப்பியம் என்று ஒரு நூல். அதன் பெயரே (தொல்) பழமையானது என்பதைப் புலப்படுத்துகிறது. "கார்த்திகைத் திங்களில்" என்று அதில் வருகிறது.

ஒரு பழமொழி, அவன் புகழ் 'மலை மேல் இட்ட தீபம் போல் பிரகாசிக்கிறது' என்றால் அதன் கருத்து இத்திருவண்ணாமலை தீபத்தைத்தானே நினைவூட்டுகிறது.

மயிலாப்பூர் என்ற ஒரு சிவத்தலம். அதில் பூம்பாவை என்ற பாவை அரவம் தீண்டி இறந்துவிட்டாள். அவள் எலும்புகளைத் தந்தை சேகரித்துக் குடத்தில் இட்டு ஞானசம்பந்தர் வரும் வரை வைத்திருந்து, அவர் காலடியில் கிடத்தி விட்டார்.

சம்பந்தர் "ஐயோ, அற்பாயுளில் போய்விட்டாயே" என்றா கதறினார்; இல்லை. "கார்த்திகை விழாவைப் பார்க்காமல் போகலாமா", என்றுதான் வருந்தி, உயிர்ப்பித்தார் என்பது புராணம்.

'அழலாகிய அண்ணாமலை அண்ணால்'.

சிவனே நெருப்பாகிவிட்டானாம்.

நெருப்பு என்ற சக்தி ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் இருக்கத் தான் செய்கிறது. ஆனால் அச்சக்தியை உபயோகிக்கத்தான் தவறி

விட்டோம். கோடகநல்லூர் சுந்தர சுவாமிகள் என்ற ஒரு ஞானி இருந்தார். அவர் ஒரு சொற்பொழிவில் 'என் கையில் நெருப்பு உள்ளது', என்று கூறினார். மறுநாள் ஒரு யாகத்திற்கு நெருப்புத் தேவையாயிருந்தது. ஏதேனும் ஒரு வீட்டிற்குச் சென்று நெருப்பு வாங்கிவரச் சொன்னார். ஒரு அதிகப்பிரசங்கி 'உங்கள் கையில் தான் நெருப்பு இருக்கிறது என்று நேற்றுச் சொன்னீர்களே, அதை உபயோகப்படுத்தாமல் வேறு இடத்திற்கு நெருப்புத் தேடி அனுப்புகிறீர்களே', என்று கிண்டல் செய்தான். 'அப்படியா! சரி! இந்தா, இதோ என் கையில் இருக்கும் நெருப்பையே ஏற்றுக் கொள்', எனக்கூறித் தம் விரலால் அவன் கையைத் தீண்டினார். அவ்வளவு தான். அவன் உடல் முழுவதும் தீப்பற்றி எரியும் உணர்ச்சியால், தாங்கமாட்டாமல் துள்ளி விழுந்தான்.

அகமத்நகர் என்று ஒரு ஊர் பூனேவுக்கு அருகே உள்ளது. அங்குச் சில காலம் முன்பு மெகர் பாபா, என்ற ஞானி வாழ்ந்தார். அவர் ஒரு தடவை தம் கண்களின் நெருப்புச் சக்தியைக் கொண்டு ஒரு இரும்புக் குண்டை எரித்துச் சாம்பலாக்கினார்.

சிவபெருமான், தன் நெற்றிக் கண்ணால் மன்மதனை எரித்தார் என்பது வெறும் புராணக் கட்டுக்கதை அல்ல. ஒவ்வொருவருக்கும் நெற்றிக்கண் உண்டு. அதைப் பயன்படுத்தத் தெரியாமல் குருடர்களாய் இருக்கிறோம். நெற்றியில் இரு கண்களுக்கிடையில் உள்ள பாகத்திற்கு 'குப்த,' என்று பெயர். குப்த என்றால் இரகசியம் என்ற பொருளும் உண்டு. அங்குதான் நெற்றிக் கண் உள்ளது. இதில் நெருப்பும் உள்ளது. நாம் அவ்விடத்தில் குங்குமம், சந்தனம் பொட்டு வைத்துக் கொள்கிறோமே, விபூதி பூசுகிறோமே, என்? அலங்காரத்திற்கு காகவா? இல்லை! அந்த வெப்பத்தைக் குளிர வைப்பதற்குத் தான். நம் உடலும் பஞ்ச பூதங்களால் ஆனதே. அதில் நெருப்பும் ஒன்று. உயிர் பிரிந்துவிட்டபின் அந்த நெருப்பு நீங்கிவிடுவதால், உடல் வெப்பமற்றுக் குளிர்ச்சியால் விறைத்து விடுகிறதல்லவா.

அருணகிரி நாதர் முருகன் புகழில் "தீப மங்கள ஜோதி நமோ: நமோ", என்று தீப சோதிக்கு வணக்கம் அளித்துள்ளார்.

திருவண்ணாமலைத் தலத்தின் தத்துவமே இந்தத் தீப சோதியில் தான் அடங்கி உள்ளது. பார்வதி தேவி, விளையாட்டாக

சிவபெருமானின் கண்களை மூடினாள் என்பது புராணம். அந்தக் கண்களை - அதாவது பஞ்சபூதங்களில் ஒன்றான நெருப்பை - மூடியதும், உலகே ஸ்தம்பித்துவிட்டது. எதிர்பார்க்கக் கூடியது தானே. வெறும் கற்பனை அல்ல என்பதை உணர்கிறோம். சிவனுக்குப் பரஞ்சுடர் என்ற ஒரு பெயருமுண்டு.

தமிழ் நாட்டில் ஐப்பசி மாதம் அடை மழை என்பார்கள். அந்த மழை கொண்ட கார்ப்பருவம் அகன்றதும், கூதிர் காலம் வந்தது என்பர். கார்த்திகையில் கன மழை. 'கர்ணனுக்கு மிஞ்சிய கொடையாளி இல்லை. கார்த்திகைக்கு மிஞ்சிய மழையுமில்லை', என்பது பழமொழி. அதற்குப் பின் ஏற்படுவதே கூதிர் பருவம். உவமையில் 'குளிர் மதி', என்று கூறுவார்களே, அதை இந்தக் கார்த்திகைப் பெளர்ணமியில் அனுபவிக்கலாம். திங்கள் இயற்கையிலேயே குளிர்ச்சி வாய்ந்தது. அதில் பருவக் குளிர் வேறு சேர்ந்து கொண்டால் கேட்க வேண்டுமா? ஒரு பெண் இப்பரு வத்தில் தன் காதலனைப் பிரிந்து வாடுகிறாள். அவன் பொருள் ஈட்ட அயல் நாடு சென்றுவிட்டான். வீடு மட்டுமா வெறிச்சென்று கிடக்கிறது? நாயகியின் உள்ளமும் தான். அவள் ஆசைப் பார்வைகள், உள்ளம் கவரும் சிரிப்புகள் எல்லாமே ஒழிந்து விட்டன. உடல் மெலிந்துவிட்டது. பெருமூச்சு பெருத்துவிட்டது. இதனைக் கண்ட உயிர்த் தோழிக்குக் கவலை வந்துவிட்டது. இப்படியே போனால் நாயகியின் மெல்லிய உயிர் பிரிந்துவிடுமோ என்ற திகில் புகுந்துவிட்டது. எப்படியாவது அவளைத் தேற்ற வேண்டும் என்று முயற்சிக்கிறாள்.

"மறுகவிளக் குறுத்து மாலை தூக்கிப்

பழவிறன் மூதார்ப் பலருடன் துவன்றிய

விழவுட னயர வருவதில் வம்ம."

இது ஒரு சங்ககாலக் காட்சி.

"பெண்ணே, கவலை வேண்டாம். நம் ஊரில் கார்த்திகையன்று தெருவில் விளக்கேற்றி வரிசையாக வைத்து, கொண்டாடும் திருநாளன்று, உன் நாயகன் வந்துவிடுவான், கவலைப்படாதே", என்று தேற்றுகிறாள்.

சங்க காலத்திலேயே, மக்கள் கார்த்திகை அன்று தங்கள் இல்லத்தில் மாலை நேரத்தில் விளக்கேற்றி வைத்துக் கொண்டாடியதை அறிகிறோம்.

இன்று கார்த்திகை விழாவுக்கு அவல், பொரி, கடலை வழங்குகிறார்களே. அப்பழக்கம் எப்பொழுது ஏற்பட்டது?

"பல்கோட்டெப்பிற் பாலுலை யிரீஇக்

கூழைக் கூந்தற் குறுந்தொடி மகளிர்

பெருஞ்செய் நெல்லின் வாங்குகதிர் முறித்துப்

பாசவ லிடிக்கு மிருங்கா முலக்கைக்"...

மழையோ கொட்டுகிறது. வெளியே செல்ல முடியாத நிலை. இந்த அவலப் பொழுதையும் எப்படி மங்கலமாக்கிவிட்டார்கள், பாருங்கள்.

முதலில் நீராடி, கூந்தலில் புகையூட்டி, பின் மலர்செருகி நிற் கிறாள் புதுமணம் புரிந்த மகள். அங்கு ஒரு சிறு பெண்கள் கூட்டம். எவ்வளவு சிறியவள். கூழைக்கூந்தலாம்; முடியிற் சேராத கூந்தல்; குறுகிய கண்கள்; அந்தப் பேதை மகளிருடன் என்ன செய்கிறாள்? ஒரு அடுப்பு. அதற்குக் கொண்டைகள் உண்டு. அதன் மேல் பால் பெய்த உலைப்பானையை ஏற்றி வைத்து, பொங்கல் வடித்து; வயலில் விளைந்த நெல்லில் பெரிய கார் நெல் கொண்டுவந்து, உரலில் இட்டு, வயிரம் பாய்ந்த உலக்கையால் அவல் இடிப்பார்கள்.

அக்காலக் காட்சிக்கும் இன்று தமிழர் வீட்டில் கொண்டாடப் படும் கார்த்திகைத் திருநாளுக்கும் ஏதாவது வித்தியாசம் தோன்றுகிறதா?

கார்த்திகைக் கடுமையில், கல்லின் கீழ் உள்ள புல்லும் கதிர் விடுமாம். கார்த்திகை மாதம் எவ்வளவு செழுமையானது?

'நெடுநல் வாடை' என்ற சங்ககால நூலில் ஒரு காட்சி.

"இரும்பு செய் விளக்கின் ஈர்ந்திரிக் கொளீஇ

நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது"

இரும்பால் செய்த விளக்கு. ஈரம் கொண்ட திரி கொளுத்தி, நெல்லையும் மலரையும் தூவி, மாலை வழிபடுகிறார்களாம். யார்?

முன் கைகளில் வெள்ளை நிறச் சங்கு வளையல்கள் பளிச்சிடுகின்றன. வழவழப்பான தோள்; முறுவல் பூத்த மகளிர்

கார்த்திகைப் பெருவிழா

தட்டுகளில் வைத்த சாதி மல்லிகை மலர்ந்து மணம் வீசுகிறது. மாலைக் காலம் வந்து விட்டது என்பதை இதுவே உணர்த்துகிறது. அச்சமயம் தான் விளக்கேற்றி வழிபடுகிறார்களாம்.

இதுவும் அக்கால தீப வணக்கக் காட்சி தான்.

இவைகள் காதல் காட்சிகொண்டு விளக்கிய கார்த்திகை. வீரக் காட்சி கொண்டு யாரும் பாடவில்லையா?

போர்க் கொடி கொண்டு, காவிரி நாட்டை ஆண்டவன், சோழன் செங்கணான். வெற்றிப் போரில் சேர அரசன் கணைக்காலிரும்பொறையைச் சிறை வைத்துவிட்டான். மன்னர் வெற்றியைப் பாடுவது புலவர் மரபு. கடைச் சங்கப் புலவரான பொய்கையார் இவ்வெற்றியைப் புகழ்கிறார்.

".....

குருதி

கார்த்திகைச் சாற்றிற் கழி விளக்கைப் போன்றனவே"

(களவழி நாற்பது)

போரில் எதிரிகள் மோதுகிறார்கள். படைக் கருவிகள் உரசுவதால் உடல்கள் துண்டாகின்றன. குருதி கொட்டுகிறது. அது கார்த்திகை விழாவின் விளக்கு வரிசையை ஒத்திருக்கின்றதாம்.

இதே பொய்கையார் என்ற நாமம் பூண்டவர், முதலாழ்வார் களுள் ஒருவர்; அவருக்கும் இந்த விளக்குகள் கை கொடுத்தன. இவரும் விளக்கு ஏற்றுகிறார். எப்படி?

வையமே தகளி; கடலே நெய்; கதிரோன் விளக்கு. இதனால் இடராழி நீங்குக, என்கிறார்.

இதே மாதிரி, மற்றொரு ஆழ்வார்: பூதத்தாழ்வாரும் ஒரு விளக்கு ஏற்றுகிறார்.

இங்கு அன்பு தகளி; ஆர்வம் நெய்; சிந்தை திரி. கிடைப்பது ஞானச் சுடர்.

இதெல்லாம் நம் சமயத்தில் எதிர்பார்க்கக் கூடியது தானே? இதில் என்ன ஆச்சரியம் என்று தோன்றுபவர்களுக்கு உண்மையாகவே ஒரு ஆச்சரியத்தை அளிப்போம்.

இந்து சமயம் அல்லாத பௌத்த, சமண மதங்களிலும் அல்லவா இந்த தீபம் உவமையாக்கப்பட்டுள்ளது. அறநெறிச்சாரம் என்று ஒரு நூல்:

"இருளே வுலகத்து இயற்கை: இருள் அகற்றும்

கைவிளக்கே கற்ற அறிவுடமை - கைவிளக்கின்

நெய்யே தன் நெஞ்சத்து அருளுடைமை: நெய் பயந்த

பால்போல் ஒழுக்கத் தவரேப ரிவிலா

மேலுலகம் எய்துபவர்", என்கிறது.

ஆழ்வார்கள் பாடல்களுக்கும் இதற்கும் எவ்வளவு ஒற்றுமை பாருங்கள்!

இவ்வளவு சமயங்களிலும் போற்றிய சோதி வணக்கத்தைத் தான் கார்த்திகை விழாவாகக் கொண்டாடுகிறோம். திருவண்ணாமலையில் மட்டுமல்ல, நாட்டில் உள்ள எல்லா சிவாலயங்களிலும் அன்று சோதி வணக்கம் நிகழும். பஞ்ச மூர்த்திகளைக் கோயில் வாயிலில் எழுந்தருள் பண்ணி, சொக்கப்பனை கொளுத்துவது வழக்கம். ஒரு பெரிய பனைமரத்தை நட்டு அதைச் சுற்றிப் பனை ஓலைகளை வேய்ந்து அதற்குத் தீ இடுவார்கள்.

திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகை அன்று மாலை பஞ்சமூர்த்திகள், அர்த்தநாரீசுவரர் உட்பட சன்னதிக்கு வெளியே வந்து நிற்க மலையுச்சியில் தீபம் ஏற்றப்படும்.

ஒரு பெரிய வெண்கலக் கொப்பரை. அதில் குடம் குடமாய் நெய் பெய்து, பெருந்திரி இட்டு, கொளுத்துவார்கள். கி.பி.1745 இல் பிரதானி வேங்கடபதி ஐயன், மலையுச்சியில் தீபமேற்ற 4 1/2 பாரம் கொண்ட வெண்கலக் கொப்பரை அளித்தான். இச்சுடரின் சோதி பல மைல்களுக்குப் பல நாட்கள் தெரியும். பஞ்ச மூர்த்திகள் கூடுவது சரி. அங்கு அர்த்த நாரீசுவரர் ஏன்?

சக்தி இல்லாத சிவம், சவம் என்பார்கள். சக்தியும் சிவமும் கூடினால் தான் பலன் உண்டு. அதைத்தான் இங்குக் காண்கிறோம். உமை சிவனின் வாமபாகத்தில் பங்கு கொண்டு, சிவனை மங்கை பாகன் (அர்த்தநாரி) ஆக்கியது இத்தலத்தில் தான்.

இவ்விழாவில் அற்புதக் கலைத்திறன் கொண்ட படிமமான அர்த்தநாரீசுவரரையும் இங்குத் தரிசிக்கலாம்.

இந்த விளக்கேற்றி வணங்கியது பற்றி ஒரு நாயனார் கதையுமுண்டு. கணம் புல் என்ற ஒரு வகைப் புல்லை விற்று, அப்பணம் கொண்டு இறைவனுக்கு விளக்கேற்றி வந்தார் ஒரு பக்தர். ஒரு நாள் அப்புல் விலை போகவில்லை. புல்லையே விளக்காக்கி விட்டார் அன்பர். ஆகவே இவருக்குக் கணம்புல்லர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது.

கார்த்திகை மாதம், திருக்கார்த்திகை விளக்கீட்டிற்குப் புல் போதவில்லை. பக்தர் தன் முடியையே விளக்காக எரித்தார். சிவ பக்தி கண்டு சிவபெருமான் காட்சி அளித்து அருள் புரிந்தார். ,

கார்த்திகை விழா நிகழ்ச்சி

திருவண்ணாமலையில் கார்த்திகைத் தீபத்திருவிழா 13 நாட்கள் விமரிசையாய் நடக்கும். முதல் 3 நாட்கள் துர்க்கை கோயிலிலும், மீதி 10 நாட்கள் அண்ணாமலையார் ஆலயத்திலும் நடைபெறும்.

1. முதல் விழா : துர்க்கை விழா.

அன்றிரவு துர்க்கை அம்மன் விமானத்தில் வீதி உலா.

2. பிடாரி விழா:

இரவு பிடாரி அம்மனைச் சிம்ம வாகனத்தில் அமர்த்தி திருவீதி உலா நடத்துவார்கள்.

3. அணுக்கை விக்னேஸ்வரர் பூசை: இரவு வினாயகரை வெள்ளி மூஷிக வாகனத்தில் வீதி உலா நடத்துவார்கள்.

முதல் திருவிழா காலை: பஞ்ச மூர்த்திகள் வெள்ளி விமானத்தில் புறப்பாடு.

மாலை: பஞ்ச மூர்த்திகள் - மூஷிகம், மயில், அதிகார நந்தி, அன்னம், ரிஷபம் வாகனங்களில் உலா.

இரண்டாம் நாள் காலை: சந்திரசேகரர், வினாயகர் - விமானம், தூரிய பிரபை வாகனங்களில் உலா.

மாலை: பஞ்ச மூர்த்திகள் - வெள்ளி இந்திர விமானங்களில் உலா.

மூன்றாம் நாள் காலை: வினாயகர், சந்திரசேகரர் - விமானம், பூதவாகனம் உலா.

மாலை: பஞ்ச மூர்த்திகள் - சிம்ம வாகனம், அன்ன வாகனங்களில் புறப்பாடு.

நான்காம் நாள் காலை: வினாயகர், சந்திரசேகரர் - விமானம் - நாக வாகனம்.

மாலை: பஞ்சமூர்த்திகள், கற்பகதரு - காமதேனு.

ஐந்தாம் நாள் காலை: வினாயகர், சந்திரசேகரர், - மூஷிகம், கண்ணாடி இடபம்.

மாலை: பஞ்சமூர்த்திகள் - மூஷிகம் - மயில் - இடப வாகனம்.

ஆறாம் நாள் காலை: வினாயகர், சந்திரசேகரர் - மூஷிகம், யானை - 63 நாயன்மார்கள்.

மாலை: பஞ்சமூர்த்திகள் - வெள்ளி ரதம் - இந்திர விமானம் - வெள்ளி விமானம்.

ஏழாம் நாள் காலை: பஞ்சமூர்த்திகள் - தேர். விருச்சிக லக்ஷத்தில் தேர் வடம் பிடிப்பார்கள்.

மாலை: பஞ்சமூர்த்திகள் - தேரிலிருந்து ஆத்தான மண்டபம் வருகை.

எட்டாம் நாள் காலை: வினாயகர், சந்திரசேகரர் - வெள்ளி விமானம்.

மாலை: தங்க மேருவில் மாலை 4 மணிக்குப் பிட்சாடனர்; - இரவு பஞ்சமூர்த்திகள் - குதிரை வாகனம்.

ஒன்பதாம் நாள் காலை: வினாயகர், சந்திரசேகரர் - கண்ணாடி விமானம்.

மாலை: பஞ்சமூர்த்திகள்; கயிலாய - காமதேனு வாகனங்கள்.

பத்தாம் நாள் காலை: பரணி தீபம்-பகல் பிரம தீர்த்தத்தில் தீர்த்தவாரி.

மாலை: 6 மணி: பஞ்சமூர்த்திகள் - தங்க விமானம்; மகா தீபம்.

இரவு - பஞ்சமூர்த்திகள் - தங்க இடபம்.

11. ஓவியங்கள்

பல லலித கலைகளுள் முதலில் உற்பத்தியானது ஓவியமே. தமிழகத்திலும் புராதன காலத்திலேயே பழமையான பூர்வீகக் குடிகள், தாங்கள் வசித்த குகையின் பாறைகளைச் சீலையாக்கிச் சித்திரம் தீட்டி மகிழ்ந்தனர். சமீபத்தில் இத்தகைய பாறைச் சிற்பம், சிறுவாலை என்ற இடத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. பிறகு கொஞ்சங் கொஞ்சமாக வளர்ந்து விசயநகரத்தார் காலத்தில் முழுமை பெற்றது. வட நாட்டுச் சித்திரங்களுக்கும் தென்னிந்திய விசயநகர ஓவியங்களுக்கும் பெருத்த வித்தியாசம் உண்டு.

ஊர்வசி என்ற தேவகண்ணிகையைப் பற்றி யாவார்க்கும் தெரியும். அந்தக் கதை வெகு ரசமானது. நர நாராயணன் ஒருகால் பூந்தோட்டத்தில் உட்கார்ந்திருந்தபோது, ஒரு மர இலை விழுந்தது. அது அவர் தொடையில் விழ, அவர் அதைக் கையால் கசக்கிச் சாறு பிழிந்து, தொடையிலேயே ஒரு அணங்கின் உருவைச் சித்திரமாக வடித்தார். அந்த உருவமே ஊர்வசியாக உயிர் எடுத்தது.

ஊரு - என்றால் தொடை; வசி - இருப்பிடம்.

அஜந்தா போன்ற இடத்து ஓவியங்களில் கண்ணில் பரந்த பார்வை இருக்காது. அன்று பிறந்த பூனைக்குட்டியின் கீறல் கண்கள்தான். ஆனால் தெற்கே விசயநகரப் பாணியிலேயோ, விசாலமாய், நீண்டு பரந்த கண்கள் என்று கவிகள் வர்ணிக்கிறார்களே அதை அப்படியே நேரிடையாகக் காணலாம்.

இத்தலத்து ஓவியங்கள் விசயநகரப் பாணியின் முதிர்ந்த நிலையான நாயக்கர்பாணியாகும். விசயநகர அரசர்களுக்கு அவையில் தரையில் மட்டும் ரத்தினக் கம்பளம் விரிப்பதில்லை. ஆலய விதானங்களையே ஒரு ரத்தினக் கம்பளமாக்கி, அதில் மலர்கள், கொடிகள், பூக்கள் யாவற்றையும் சித்திரத்தில் படர விட்டனர். இவர்கள் வண்ணச் சேர்க்கையில் கருமை பளிச்சிடும். முதலில் தளத்தை மெழுகி ஒரு சீலை அமைத்துக் கொண்டு, அதில் கருப்பு வண்ணம் கொண்டு சித்திரத்தை வரைந்து, அதனுள் பிற வண்ணங்களை ஏற்றுவதே இவர்கள் பாணி. அதனால் விளிம்பு முழுதும் கருப்புப் பளிச்சிடும்.

கீழ்க் கோபுரத்து மேல் மூக்கில், யானை வேட்டை தீட்டப் பட்டுள்ளது. விசய நகரத்தாருக்கு யானை வேட்டைக்காரர்கள் என்ற கீர்த்திப் பெயருண்டே. இந்த ஓவியம் கிருஷ்ண தேவராயரால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு, சேவப்ப நாயக்கனால் முடிக்கப்பட்டது என்று கோபுரத்தில் உள்ளது. நாயக்கர் பாணி.

யானைகட்டி மண்டபத்தில் நுழைவோம். இங்குள்ள ஓவியங்கள் புகை படிந்து பாழாகி இருந்தும், பாற்கடல் கடையும் காட்சி, பார்வதி திருமணம் போன்றவைகள் மறைந்தும் மறையாமலும் தென்படுகின்றன.

இரண்டாவது பிராகாரம் புகுந்து விதானத்தை அண்ணாந்து பார்ப்போம். ஏதோ விசயநகர அரசர்கள் மட்டுமே ஓவியத்தில் அக்கறை காட்டினார்கள் என்பதில்லை. போசள பாணி சாதாரணமாக எளிதில் காணக் கிடைக்காது. இங்குப் போசள ஆதிக்கம் இருந்ததல்லவா. அவர்களும் தங்கள் கலைப்பாணியைப் புகுத்தி உள்ளனர். அங்கு யானை வேட்டை, இங்குப் புலி வேட்டை. ஒரே மரம் மயம். தினுசு தினுசான கோலங்கள். ஒரு வட்டம்; அதனுள் அன்னப் பறவை. அதுவே விளிம்பாக ஓடுகிறது. இத்தலத்தே பிரமா அன்னப் பறவையானதை இது நினைவூட்டு கிறது. இவ்வளவுதான் பார்க்க முடிகிறது. எவ்வளவு அழிந்து போயின என்பதைக் கூற முடியாது. இன்று இருக்கும் நிலையில் நீடித்தால் மிஞ்சி உள்ளவையும் மறைந்து விடும்.

இத்தலத்தில் உள்ள சிறப்பு மிக்க சித்திரத்தைக் காண மலையைச் சுற்ற வேண்டும். மேற்குப்புறத்தே அடி அண்ணாமலை கோயிலுக்கருகில் சாலை ஓரத்தில் ஒரு மண்டபம். அதன் விதானம் முழுதும் அற்புத வண்ண ஓவியங்கள். தமிழகத்தில் சங்ககாலத் திற்கு முன்பே ஓவியங்கள் எழும்பிவிட்டன என்பதை இம்மண்டபம் நினைவு ஊட்டுகிறது. திருப்பரங்குன்ற முருகன் ஆலயத்து மண்டபம் ஒன்று சித்திர மண்டபமாய்த் துலங்கியது. அதில் மன்மதன், ரதி, அகலிகை, இந்திரன் தீட்டப்பட்டிருந்தனர். இம்மண்டபத்தின் பெயர் எழுத்து நிலை மண்டபம் என்கிறது பரிபாடல்.

இந்த அண்ணாமலை மேற்குப்புற மண்டபத்தில் சிவப்பு வண்ணம் பிரதானமாக, கொடிகள், பூக்கள், வட்டங்கள்

மிளிர்கின்றன. சரியான பாதுகாப்பின்றி மழைச்சாரல் அடித்து ஓரங்கள் அழிந்துவிட்டன. நடுவில் உள்ளது புராண விளக்கங்கள். பத்தி பத்தியாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு காட்சி. பாற்கடல் கடைவது, சில பார்வதி திருமணம், இராமாயணம், வள்ளித்திருமணம் இப்படிப் பல காட்சிகள் வழிகின்றன. இக் காட்சிகளைக் கொண்டு விசயநகரத்தார் காலத்து, உடை, தலைப் பாகை முதலியன பற்றி அறியலாம். ஓரங்களில் கருப்பு வண்ணத்தில் எழுத்துகள் காணப்படுகின்றன. அதில் ஒன்று 'வள்ளி' எனப் பளிச்சிடுகிறது!

இம்மண்டபத்தின் பெயர் என்ன? சங்ககால ஓவிய மண்டபத்துப் பெயரான எழுத்து மண்டபமே. சர்வசித்தி வினாயகர் சன்னதி மேல்தளத்தில் பிற்கால ஓவியங்கள் சிவ லீலைகளைக் காட்டுகின்றன. நாயக்கர் காலச் சித்திரங்கள் புரவி மண்டபத்தில் உள்ளன. திருக்கல்யாண மண்டபம் பெயருக் கேற்பச் சித்திரங்களால் நிரம்பியுள்ளது. சிவபெருமானின் 25 மூர்த்தங்கள், சில மிருகச் சண்டைக் காட்சிகள்: யானை - சிங்கம்; மான் - புலி; கோழிச்சண்டை; ஆட்டுச்சண்டை இடம் பெற்றுள்ளன. கோபிகைகளுடன் கிருஷ்ணன்; நடராசர்; காளி நடனம் போன்றவை ஒருபுறம். சில வினோத விளையாட்டுகள்: வயிற்றில் வாழைக்காய் வெட்டுதல், பார் விளையாட்டு, யானை குண்டு உருட்டுவது, நடக்கும் கரடி - இப்படிச் சில. மகாபாரதத்திலிருந்து திரௌபதி துகில் உரிதல், நச்சுப்பொய்கை ஒரு பக்கம் மிளிர்கின்றன. சப்த மாதாக்களைச் சித்திரமாக இங்குக் காணலாம்.

மலைக்குப் பின்புறம் உள்ள அடி அண்ணாமலைக் கோயிலிலும் சில ஓவியங்கள் உள்ளன. இங்குத் தெற்குப்புறத்தில் 63 நாயன்மார்கள் ஓவியங்களாகக் காட்சி அளிக்கின்றனர்.

பொதுவாகத் திருவண்ணாமலைத் தலத்து ஓவியங்கள் விசயநகரப் பாணி, போசளர் பாணி, நாயக்கர் காலப் பாணி ஓவியங்களை உலகுக்குக் காட்ட ஒரு பெரும் வாய்ப்பு அளிக்கின்றன. இவற்றைப் பாதுகாக்காமல், மங்கிவிடும்படி செய்திருப்பது பெரும் வேதனை அளிக்கிறது.

12. கல்வெட்டுகள்

இத்தலத்துக் கல்வெட்டுகள் பல்லவர் காலத்திலேயே ஏற்பட்டு இருந்த போதிலும், பின்னாள் நிகழ்ந்த பல புனரமைப்புகளால் பாழாக்கப்பட்டு, மறைந்து விட்டன. கிடைக்கும் சில முக்கிய சாசனங்களைப் பார்ப்போம்.

அருணாசலேசுவரர் கருவறை:

தெற்குச் சுவர்: வீர பாண்டியன் தலை கொண்ட சோழ மன்னன் பரகேசரிவர்மன். இது அனேகமாய் இரண்டாம் பராந்தகனாக இருக்கலாம். விளக்கு எரிக்க 90 ஆடுகள் தானமளித்தது பற்றி.

அதே சுவர்: அதே சுவரில் சேர அரசி கிழானடிகள் விளக்கிற்குப் பொன் அளித்தது. பரகேசரி வர்மன் காலத்தியது 90 ஆடுகள் விளக்கு எரிவிக்க அளித்தது.

" இப்படிச் சில இடங்களில் இதே கொடை பற்றிப் பொறிக்கப் பட்டுள்ளது.

" ராஷ்டிரகூட மன்னன் கன்னர தேவனுடையது. இம்மன்னன் சிறந்த சிவபக்தன்.

" தென்னாட்டின்மீது படையெடுத்த போது, கலா ரசிகனான இவன் ஆலயங்களையும் சிற்பங்களையும் பாழாக்க வில்லை. மாறாகக் காஞ்சியில் இருந்த கயிலாய நாதர் கோயிலைக் கண்டு பிரமித்துத் தன் ஊரிலும் இதே போன்ற தளி ஒன்று அமைத்தான்.

"

முன்றாம் கிருஷ்ணனான இவன் 20 பசுக்கள் தான மளித்தான்.

இதே கருவறை:

மேற்குச் சுவர்:

மதுரைகொண்ட பரகேசரிவர்மனான முதலாம் பராந்தகன் விளக்கிற்காக 90 ஆடுகள் வழங்கியது.

முதற்பிராகாரம்

தெற்குச்சுவர்:

உடையார் முதலாம் ராசேந்திர சோழதேவன்:
(கி.பி. 1012 - 43) அரசனின் பணியான்
நிலம் அளித்தது.

உடையார் முதலாம் ராசேந்திர சோழன் :
நிலமளித்தது.

இதே பிராகாரம்:

மேற்குச் சுவர்

சாசனச் செய்யுள்: சகல லோக
சக்ரவர்த்தி, மல்லைக்காவலன் என்று புகழ்
பாடுகிறது. அரசன் ஆபரணங்கள் அளித்தது,
அவன் மைந்தன் கட்டடம் அமைத்தது. குமாரன்
தெலுங்கர்களை வடக்கே துரத்திய பெருமை
வர்ணிக்கப்படுகிறது. (அனுபந்தம் பார்க்க)
பாண்டிய மன்னன் மாறவர்மன் - திரிபுவன
சக்ரவர்த்தி குலசேகர தேவன் என்ற பெயருமுண்டு:
இவன் 54 பசுக்களை அளித்தான்.

வடக்குச் சுவர்:

திரிபுவன சக்ரவர்த்தி மூன்றாம் ராசராசதேவன்
(கி.பி.1216 - 48). இது ஒரு முக்கிய சாசனம்.
திருவெண்ணெய்நல்லூர் மெய்கண்ட தேவர்
எடுப்பித்த ஒரு பிரதிமத்திற்கு நிலம் தானம்
அளித்தது பற்றி. இதில் மெய்கண்டாரின் காலம்,
பரஞ்சோதி முனிவரின் சீடன், சைவ சித்தாந்
தத்தின் சாரமான சிவஞான போதம் இவை
களைப் பற்றிய குறிப்பு சரித்திர முக்கியத்துவம்
வாய்ந்தது.

முதல் பிராகாரம்:

வடக்குச் சுவர்:

கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலம்: விசய கண்ட
கோபாலன் சிறிய தம்பி மதுததன தேவன்
என்பது வெளியாகிறது.

"

மூன்றாம் ராசராச தேவன் காலத்தே ஒரு அரசி
பாத்திரங்களும், ஆபரணங்களும் அளித்தது.

"

மூன்றாம் ராசராசதேவன் - கவனிப்பின்றிப்
பாழாகக் கிடந்த நிலத்தைப் பலர் கூடிச் சீராக்கினது.

" மூன்றாம் ராசராச தேவன் - இருவர் இளவரசன்
பிருதிகங்கரையரின் பணியிலிருந்து நீங்குவ
தில்லை என்று ஒரு உடன்படிக்கை ஏற்படுத்திக்
கொண்டனர்.

" போசள மன்னன் பிரதாப சக்ரவர்த்தி,
மூன்றாம் வீர வல்லாளன் - காலம் - நில தானம்.

" தமிழ்ச் செய்யுள்: பொன் பரப்பினான் என்ற
மகதைப் பெருமானைப் புகழ்கிறது.

(அனுபந்தம் பார்க்க)

" தமிழிலும் கிரந்தத்திலும் இச்சாசனம்
பொறிக்கப் பட்டுள்ளது

போசள மன்னன், மூன்றாம் வீர வல்லாளன்
காலம்; விளக்குத் தானம் பற்றியது.

" பல்லவன் கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலம்:

ஏகாம்பரநாதர் சன்னதி:

தெற்குச் சுவர்: சோழ அரசன் விசயராசேந்திரன் காலம் நில
தானம் பற்றியது.

தெற்கு, மேற்குச்
சுவர்:

விசயநகர மன்னன் வீர சதாசிவ மகாராயர்:
இப்பொழுது ஆற்காடு என வழங்கப்படும்
பகுதி ராசநாராயணபுரம் என்றிருந்தது.

சிதம்பரேசுவரர்
சன்னதி:

தெற்குச் சுவர்: சோழ மன்னன் முதலாம் ராசாதிராசதேவன்
காலம்: இச்சாசனம் முக்கியத்துவம் கொண்டது.
ஒருவன் மான் வேட்டைக்குச் சென்றான். அவன்
எய்த அம்பு தவறுதலாக ஒரு மனிதனைக் கொன்று
விட்டது. தண்டனை என்ன? இக்கோயிலுக்கு 58
பசுக்களையும் ஒரு எருதையும் தானமளித்தான்!
பல்லவ கோப்பெருஞ்சிங்கன் காலம்:

கிளிக் கோபுரம்:

முதல்மரியாதை அளிப்பது பற்றி.

தமிழ் வசனமும் செய்யுளும்: சோழ அரசன்

குலோத்துங்கன் காலம்: நில தானம்.

" மூன்றாம் குலோத்துங்க சோழன் காலம்: நில தானம். மலையன் வெண்ணி வென்றானுக்குக் கரிகாலச் சோழன் என்ற பெயர் இருந்தது.

" கிரந்த் லிபி: கோபுரம் பாஸ்கர மந்திரியால் கட்டப்பட்டது என்ற விவரம்.

" பங்காள நாட்டு அதிகாரி பிருதிவி கங்கன் வண்ணிய மாதேவன்.

" குலோத்துங்க சோழன் காலம்: சில வணிகர்கள் மூன்று திருவிழாக்களிலும் கொடிகள் அளிப்பதாக வாக்களித்தனர்.

' எதிரிலிச் சோழ சம்புவராயன் காலம்; விளக்கு தானம். விக்ரம சோழ சம்புவராயன் காலம்; குளம் சீராக்கியது.

வல்லாள கோபுரம்: அரியண்ண உடையார் என்ற விசய நகர மன்னன் ஹரிஹரன் II; நெல், காசு வீர வல்லாள வாயிலைக் காப்பவனுக்கு அளித்தது.

" வீர விருபண்ண உடையார் II என்ற முதலாம் விருபாட்ச விசயநகர அரசன் கோயிலுக்கு வரிகளை நீக்கியது.

" விசயநகர சதாசிவ மகாராயர் கோயிலைச் சேர்ந்த சில கிராம வரிகளை நீக்கியது.

இரண்டாம் பிராகாரம்

மேற்குச் சுவர்: விருபண்ண உடையார் காலம்: தந்தைக்காக வேத பாராயணம் செய்ய 5 விற்பன்னர் களுக்கு நிலம் அளித்தது.

ஆயிரக்கால் மண்டபம்

ஒரு கற்பாளம்: விசயநகர அரசன் கிருஷ்ணதேவராயரின் பிரதாபங்கள் பற்றியது. உதயகிரி, மகாபத்ர, அத்தன்கி, வினுகொண்டா, பெல்லங்கொண்டா,

கொண்டவீடு முதலியவைகளை வெற்றி
கொண்டது. ஒட்ர தேச பிரதாப ருத்ரன் குமாரன்
வீரபத்ரய்யாவை மண்ணித்தது. இவ்வெற்றி
களுக்காகத் தரணி கோட்டையில் அமரசுவரர்
கோயில் கட்டியது. திருவண்ணாமலையில்
ஆயிரக்கால் மண்டபம் கட்டியது, அதனருகில்
திருக்குளம் வெட்டியது, 11 நிலை கோபுரம்
கட்டியது போன்றவைகள் விரிவாகப் பொறிக்கப்
பட்டுள்ளன.

கற்பூர விளக்கின்

கோப்புப் பிடி:

மைதூர் சமஸ்தான அமைச்சனான வேங்கடபதி
ராயன் ஒரு பாணை பொன் அளித்தது.

இப்படிக்கிடைக்கக் கூடிய கல்வெட்டுகளைக் கொண்டு இத்தல
வரலாற்றை ஒருவாறு தெரிந்து கொள்ளலாம்.

13. திருப்பணி விவரங்கள்

முன் அத்தியாயத்தில் பொதுவாகப் பல மன்னர்கள், மக்கள் செய்த தானங்கள், திருப்பணிகள் பற்றிப் படித்தோம். இது அக்கல்வெட்டுச் சாசனத்தின் சாரமே தவிர, அசல் நகல் அன்று. அக் கல்வெட்டுகளைப் படித்தால், பல அரிய விவரங்கள், அக்காலப் பழக்க வழக்கங்கள் தெரிகின்றன. அவற்றில் சில கவனிப்போம்.

கி.பி. 11 ஆம் நூற்றாண்டில் தமிழகத்தை ஆண்டவன் முதலாம் இராசேந்திர சோழன். அவன் புரிந்த கோயில் திருப்பணிகளோ அளவிட முடியாதவை. மன்னன் எவ்வழி அவ்வழி தானே மக்களும். இந்த இராசேந்திர சோழனுக்குப் பாண்டி உதய திவாகரன் என்ற பணிமகன் ஒருவன் இருந்தான். இவன் திருவண்ணாமலை அருணாசலேசுவரர் கோயிலில், பிச்சை உகந்த பெருமானின் (பிட்சாடனர்) திருவுருவம் ஒன்று செய்து வைத்தான்.

பிரதிமங்கள் செய்வதும், கோயில்கள் கட்டுவதும் கூட எளிது. ஆனால் அவைகளை எக்காலத்தும் பராமரிக்க வேண்டுமே. இன்று பார்க்கிறோமே. எவ்வளவு ஆலயங்கள் இடிந்தும், பூசைகள் நின்று கிடக்கின்றன. அத்தகைய நிலை, வராதிருக்க வேண்டுமென்று அவர்கள் கருதி, அதற்குரிய ஏற்பாடுகள் செய்தனர்.

அந்தப் பிட்சாடனருக்கு அன்றாடம் 3 கால பூசைகள் உண்டு. காலை - உச்சிப்பகல் - இரவு என்று அந்தப் பூசை வேளைகளில் நிவேதனத்திற்குக் காலையில் 2 நாழி அரிசி, உச்சி வேளைக்கு 4 நாழி அரிசி, மாலை வேளைக்கு 2 நாழி அரிசி அளிக்க ஏற்பாடுகள் செய்தான். மேலும் கறியமுது, பொரிக்கறி, புழுக்குக்கறி முதலியவைகளையும் நைவேத்தியத்திற்கு அளிக்கச் செய்தான். இந்தக் கறி வகைகளுக்குப் பல பண்டங்கள் தேவையல்லவா? மிளகு, உப்பு, நெய், தயிர், எண்ணெய், வெற்றிலை, பாக்கு, இலைகளை ஒவ்வொரு பூசைக்கும் அளிக்கும்படி செய்தான். இவ்வளவுக்கும் பணம் வேண்டுமே. ஒரு ஆண்டுக்குக் கோயிலுக்கு 100 கலம் நெல் அளிக்கச் செய்தான். இந்நெல் அளக்கும் மரக்காலுக்குத் திருவண்ணாமலை மரக்கால் என்று பெயர்!

இந்நெல் விளைவதற்கு நாலுபட்டி நிலம் வாங்கிக் கொடுத்தான். கீழைப்பட்டி, நடுவில்பட்டி, மேலைப்பட்டி, ஏத்தப்பட்டி என்பன அப்பட்டிகளின் பெயராகும்.

இவ்வருவாயைக் கொண்டு, பிட்சாடனருக்கு 3 கால பூசைகள் நிகழ்ந்தன.

திருவண்ணாமலை நாதருக்குக் கார்த்திகை மாதம் திரு வேட்டை விழா நடக்கும். அந்த விழாவின் போது நாதர் எழுந்தருளும் போது நைவேத்தியம் செய்ய, இந்தத் திவாகரன் ஏற்பாடுகள் செய்தான். விழா என்றால் அடியார்கள் கூடுவார்கள் அல்லவா. அவர்களுக்கு உணவு அளிக்க 'சட்டிச்சோறு' பிரசாதம் கிடைக்கச் செய்தான். அதற்காக ஏழு கழஞ்சு பொன் அளிக்கப் பட்டது. அந்தப் பொன்னில் 4 கழஞ்சைப் புலியூர் ஊர்ச் சபையார் பெற்றுக் கொண்டு, ஆண்டுதோறும் மகா நைவேத்தியத்திற்கு நெல் அளிக்க ஒப்புக் கொண்டனர். இந்நெல் கொண்டு திருவழுது, ஐந்து கறி புளியங்கறி, மிளகு, உப்பு, சீரகம், நெய், தயிர், 8 வாழைப்பழம், 20 பாக்கு, 80 வெற்றிலை, விறகு, வாழைக்குருத்து, குசக்கலம், கலமிடும் குயவன் - இவ்வளவும் கொடுக்கப் பட்டன.

மீதி 3 கழஞ்சு பொன்னை வயிரமேகச் சதுர்வேதி மங்கல ஊர்ச் சபை பெற்றுக்கொண்டு, அதற்கு வட்டியாக ஆண்டுதோறும் நெல் கொடுக்க ஒப்புக் கொண்டது. இதிலிருந்து திருவேட்டைக்கு வரும் அடியார்களுக்குச் சட்டிச் சோறு அளிக்கப்பட்டது.

சட்டிச் சோறு என்றால், ஒரு சட்டிக்கு 2 நாழி அரிசி கறி, புளியங்கறி, மிளகு, சீரகம், உப்பு, நெய், தயிர், பாக்கு கொடுக்க வேண்டும். மேலும் சமைக்க விறகு கொண்டு வந்து கொடுப்பவனுக்கு, சட்டி மூடி, வாழையிலை, இவைகளுக்கு நெல் அளிக்க வேண்டும். இதற்குக் குயவன் கலம் 26 சட்டி, பேரகல் 40, சிற்றகல் 20 கொடுக்கவேண்டும்.

திவாகரன் திருப்பணி நீண்டது.

திருவண்ணாமலை நாதருக்கு நாள்தோறும் பஞ்சகவ்யம் அபிடேகம் செய்ய ஏற்பாடு செய்தான்.

கோயில் விமானத்தைச் சுற்றி 14 சந்தி விளக்குகள் எரியச் செய்தான். இதற்கு எண்ணெய் கிடைக்க 528 ஆடுகள் அளித்தான்.

உணவுச் சாலை

முதலாம் இராசேந்திர சோழன் காலத்தில், அம் மன்னன் பெயரால், 'இராசேந்திர சோழன் சாலை', என்ற ஒரு உணவுச் சாலை இருந்தது.

இச்சாலையில் வெளியூரிலிருந்து வருபவர்களுக்கு உண்ண ஏற்பாடுகள் இருந்தன. கோயிலிலிருந்து பணம் பெற்றுப் பல ஊர்ச்சபையார்கள் நிலம் அளித்தார்கள். ஆடையூர் இராசேந்திர சோழ நல்லூர், மைசாற்றூர், மதுராந்தக எரிமதிபிகண்ட நல்லூர், குளக்குடி ஆகிய ஊர்களின் மக்கள் நிலம் கொடுத்தனர். இந்த நிலத்தின் விலை ஒரு பட்டியல் 40 கழஞ்சு பொன். இதில் கிடைக்கும் வருவாய் கொண்டு, உணவு அளிக்க வேண்டும்.

இதிலிருந்து சோழர் காலத்தில் நிகழ்ந்த சில தான நடைமுறைகள் பற்றி அறிந்து கொள்கிறோம்.

14. நகரத்தார் திருப்பணி

மகாபாரதத்தில் ஒரு வாக்கு: 'பத்துக் கைகளால் திரவியம் ஈட்டி, ஆயிரம் கைகளால் தானமிடு' என்பதே. இச்சொல் வெறும் ஏட்டுச் சரைக்காயாய் இல்லாமல் செய்கையில் இருந்தது என்பதற்கு நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் வாழ்க்கையே சான்று ஆகும். 'திரை கடலோடியும் திரவியம் தேடு', என்ற பழமொழிக் கேற்ப இவர்கள் கடல் கடந்து வாணிபம் புரிந்து, பெருத்த செல்வம் ஈட்டி, அதை அப்படியே கட்டிக் காக்காமல், தானமளித்தனர். பல சீரழிந்த கோயில்களைப் புதுப்பித்தனர். ராமேசுவரம், மதுரை, சிதம்பரம், திருவண்ணாமலை என்று எவ்வளவு சிவத்தலங்களில் கோயிலைப் புதுப்பித்துள்ளனர் என்பது சென்று பார்த்தவர்கள் அறிவார்கள். நகரத்தார் பணி இல்லையேல் பல ஆலயங்கள் மறைந்து போயிருக்கும். .

தமிழகத்தில் சேர நாடு, சோழ நாடு, பாண்டி நாடு என்ற பிரிவுகள் இருந்தது போல, வட பகுதியில் தொண்டை நாடு என்று ஒரு பகுதி இருந்தது. இந்தத் தொண்டை நாட்டில் அருணைநாடு என்ற ஒரு உட்பிரிவு விளங்கியது. இப்பிரிவு மிகப் பெருமையுடன் விளங்கியது என்பதற்கு மறை ஞான தேசிகர் புகழ் சான்று. கல்வி நிறைந்தவர்கள் ஞானம் பெற முயன்று தவம் புரிகின்றார்கள். அவர்களுக்குச் சித்தி உண்டாகும் வரை உணவு, உறைவிடம், உடை அளித்து வரும் நாடு அருணை நாடு, என்று புகழ்கின்றார்.

இந்த அருணை நாட்டை, நகரத்தார் அணுகிக் குருமூர்த்தத்தைக் கண்டு, அவர் அருள் நோக்கில் சிக்கி அன்பினால் பிணைக்கப் பட்டனர். இவர்கள் குன்னக்குடியை மையமாகக் கொண்டு தங்கள் ஊர்களான 96 இடங்களுக்கு எல்லை வகுத்தனர். அன்றையிலிருந்து நகரத்தாருக்கு அருணை நாடே நாடாயிற்று. அருணை நாட்டு, அண்ணாமலை நகரத்தில், திருவூடல் தெருவில் நகரத்தாரின் 96 ஊர்களும் வந்து பொருந்துகின்றன. இந் நகரத்தில் ஓயாமாரி மடம் ஒன்றுள்ளது. இதை வர்ணிக்கும்போது 'அகலத்தில் கடல், உயரத்தில் மலை, வழங்குவதில் மழை' என்பார்கள். நகரத்தார்களின் கணவன், மனைவி குடும்பம் ஒவ்வொன்றிற்கும் உரிமை உடையது.

இப்பிணைப்பினால் அண்ணாமலை நாதருக்கும், நகரத்தார் களுக்கும் பிணைப்பு ஏற்பட்டது; பிணைப்பு தொண்டில் முடிந்தது. இதனால் திருவண்ணாமலை ஆலயத்தில் நகரத்தார் களின் பெரும் பணி ஏற்பட்டது.

நகரத்தார் அறங்கள்

ஓயாமாரி மடம்: நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தாரின் பல அறங்களுள் முதன்மையானது இந்த ஓயாமாரி மடம். ஓயாமாரி மடம் என்றாலே சதா ஓய்வு இன்றி உணவு இடும் மடம், என்பது பொருள். இது எல்லா நகரத்தாருக்கும் பொதுவான மடம்.

சாது சத்திரம்: இது சா.நா. சாத்தப்ப செட்டியாரால் (காரைக்குடி) ஏற்படுத்தப்பட்டது. இது உணவு அளிப்பதுடன் அண்ணாமலையார் கோயிலுக்கு அன்றாடம் காலை மாலை இரு வேளைகளிலும் அபிடேகத்திற்குப் பால், எண்ணெய் வழங்கி வருகிறது.

அறுபத்து மூவர் மடம்: இம்மடம் நகரத்தார் கொடையால் நிறுவப்பட்டது. இதில் இன்று ஒரு ஆரம்பப் பள்ளி நடந்து வருகிறது.

வேத பாடசாலை: தேர் முட்டித் தெருவில், காரைக்குடி முத்து. அரு. குடும்பத்தார் ஒரு வேத பாடசாலையை நிறுவினார்கள். வேதம் இங்குக் கற்றுக் கொடுக்கப்படுகிறது.

பசுமடம்: காலை மாலை, இருவேளைகளிலும் பால் கட்டளை ஏற்படுத்தி, பால் அளிக்க, காரைக்குடி சா.நா.அ.நா. குடும்பத்தார் இம்மடத்தை நிறுவினார்கள்.

யானை: காரைக்குடி சா.நா.அ.சொ. அண்ணாமலை செட்டியார் ஒரு யானையை இக்கோயிலுக்கு அளித்துள்ளார்.

பிற: இக்கோயில் அபிடேகத்திற்குப் பால், பூந்தோட்டம், தண்ணீர்ப் பந்தல் போன்ற பல அறப்பணிகளையும் நகரத்தார் நடத்தி வருகின்றனர்.

நகரத்தாரின் ஆலயத் திருப்பணிகள்

ரதம்: இத்தலத்தே முன்பிருந்த பழைய தேர் பழுதடைந்து விட்டபடியால், கானாடுகாத்தான் வெ.சா. நாகப்ப செட்டியார் குடும்பத்தினர் ஒரு புதிய பெரிய தேர் செய்து வைத்தனர். இதில் மர வேலைப்பாடுகள் கலை அம்சம் கொண்டவை.

அம்மன் ரதம்: இத்தேரும் பழையதாகிவிட்டபடியால் நாட்டுக் கோட்டை நகரத்தார் இதைப் புதுப்பித்து விட்டனர்.

தங்கக் கவசம்: காரைக்குடி சா.நா.சா.குடும்பத்தினர் பிட்சாடனருக்குத் தங்கக் கவசம் சார்த்தி உள்ளனர்.

வெள்ளித் தேர்: இராமச்சந்திரபுரம் தீ.தா. நாச்சியப்ப செட்டியார் அவர்கள் குடும்பத்திலிருந்து ஒரு பள்ளியறை கட்டு வித்து, அர்த்த சாமக் கட்டளை நிறுவி, வெள்ளித் தேரும் செய்து வைத்து, விழா நடக்க ஏற்பாடு செய்தனர்.

கிளிக் கோபுரம்: இராவ்பகதூர் பெ.க.அ.சித. வீரப்ப செட்டியார் M.B.E. அவர்கள் முயற்சியால் பழுதாகியிருந்த கிளிக் கோபுரமும், திருமஞ்சனக் கோபுரமும், அம்மணி அம்மாள் கோபுரமும், சுதை வேலை செய்து, சுண்ணாம்பு பூசப்பட்டு, புதுப்பிக்கப் பட்டன. மேலும் சிவகங்கைப் பிரகாரமும், பிரம் தீர்த்தப் பிராகாரமும் கல் திருப்பணி செய்யப்பட்டன.

தேவாரப் பாடசாலை: இராவ்பகதூர் பெ.க.அ.சித. வீரப்ப செட்டியார் M.B.E. அவர்கள் முயற்சியால் திருவூடல் தெருவில் இடம் வாங்கி, கட்டடம் கட்டி, அதில் தேவாரப் பாடசாலை ஆரம்பிக்கப் பட்டது.

இரட்டையர் திருப்பணிகள்: தீ.சொ. முருகப்ப செட்டியார் அவர்களும், இராவ் பகதூர், பெ.க.அ.சித. வீரப்ப செட்டியார் M.B.E. அவர்களும் சேர்ந்து பல திருப்பணிகள் புரிந்தனர்.

சிவப்பு, வைரம், பச்சை, நீலம், தங்கம் முதலிய நகைகளும், வெள்ளி வாகனங்கள், வெள்ளிக் கலசங்கள், வெள்ளி உபசார சாமான்கள், மர வாகனங்கள், கண்ணாடி விமானம், தெப்ப விமானம் முதலியவைகளும் செய்து வைத்தனர்.

வாகனத் திருப்பணிகள்

இராமச்சந்திரபுரம் தீ.சொ.தீ.நா.அ. குடும்பத்தினர் அளித்த வெள்ளிரதம்; கட்டடம்.

கொட்டையூர் பெ.க.அ.சித. வீரப்ப செட்டியார், பிற நகரத்தார் அளித்த சுவாமி தேர்.

கொட்டையூர் அ.க.அ.மெ. குடும்பத்தினர் கொடுத்த பெரிய வெள்ளி இடபமும், கட்டடமும்.

கொட்டையூர் பெ.க.அ.சித. வீரப்ப செட்டியார் அளித்த வெள்ளி பெரிய இந்திர விமானமும், வெள்ளி சின்ன இந்திர விமானமும்.

காரைக்குடி முத்து அரு. குடும்பத்தினர் கொடுத்த வெள்ளிக் கற்பகதரு, வெள்ளிக் காமதேனு, கட்டடம். கானாடுகாத்தான் சா.ராம. மு.ராம. ராமசாமி செட்டியார் அளித்த அம்மன் தேர்.

இப்படிப் பல.

ஆபரணங்கள்

இரத்தினக் கிரீடம்: அரிமளம் செ.சித. சிதம்பரம் செட்டியார்.

தனி அம்மன் இரத்தினக் கிரீடம்: கானாடுகாத்தான் வெ.வீர.வெ. இரு. நாகப்ப செட்டியார் வகையினர்.

தங்க நாகாபரணம்: கொட்டையூர் அ.க.அ.மெ.வெ. குடும்பத்தினர்.

வைர நெற்றிப்பட்டம் 2: கொத்தமங்கலம் ராம. கரு.வெ. பெத்தாச்சி செட்டியார்.

சோமாஸ்கந்தருக்கு வைர அபயஹஸ்தம்: கொட்டையூர் பெ.க. அ.சித. வீரப்ப செட்டியார்.

மூலத்தான அம்மனுக்குத் தங்கக் கவசம்: கானாடுகாத்தான் சா.க. அண்ணாமலை செட்டியார்.

சுவாமி மூலவருக்கு வைர நெற்றிப்பட்டம்: கொட்டையூர் க.க.ராம. மெ. சித. சிதம்பரம் செட்டியார்.

உத்சவ வினாயகருக்குத் தங்கக் கவசம்: கொத்தமங்கலம் சிக. சி. சித. சிதம்பரம் செட்டியார்.

இவை தவிர, வைர முடிகள், முத்து வடங்கள், தங்கமுடிகள், உருத்திராட்ச மாலைகள், கம்மல் அணிகள் போன்றவைகளையும் அளித்துள்ளனர்.

பல ஆலயங்களில் நாட்டுக்கோட்டை நகரத்தார் பணிகள் மின்னுகின்றன. ஆயினும் அண்ணாமலையார் கோயிலில் நகரத்தார் திருப்பணிகளே மிகச் சிறந்தனவாகும்.

15. திருவண்ணாமலையைச் சுற்றிப் பார்க்கவேண்டிய இடங்கள்

வெகுதூரம் பிரயாணப்பட்டு, திருவண்ணாமலை தலத்தைத் தரிசிக்க வருபவர்கள், இத்தலத்தை மட்டுமல்லாது, சுற்றுப்புறங்களில் உள்ள பல சிறப்பான இடங்களையும் கண்டுகளித்துச் செல்வது பயன் தரும். அவைகளுள் மிக முக்கியமானவை:

இரமணாசிரமம்: இரமண பகவான் தம் தாயாருடன் கந்தாசிரமத்தில் தங்கி இருந்தபோது, தாயார் விதேக முக்தி அடைந்தார். அவர்கள் பூத உடலை, மலைச்சரிவின் தென்பாகத்தில் பாலி தீர்த்தக் கரையில் அடக்கம் செய்து சமாதி எழுப்பினர். அன்றையிலிருந்து ரமணர் தம் இருப்பிடத்தைக் கந்தாசிரமத்திலிருந்து, இச்சமாதிக்கருகிலேயே மாற்றிக்கொண்டு விட்டார்.

முதலில் சிறு கொட்டகையாக விளங்கிய இந்த இடம் சிறிது சிறிதாக வளர்ந்தது. அன்னை சமாதியின் மேல், சிவலிங்கம் தாபிக்கப்பட்டு, அது ஒரு பெருங்கோயிலாக மாறியது. இதுவே மாத்ருபூதேசுவரர் ஆலயமாயிற்று.

இதைச் சுற்றி மேற்குப்புறம் ரமண பகவான் தங்குவதற்கு ஓடு வேய்ந்த அறை ஒன்று நிறுவப்பெற்றது. அந்த அறையில்தான் ரமண பகவான் உட்கார்ந்து, வரும் பக்தர்களுக்குத் தரிசனம் கொடுப்பது வழக்கம்.

நீண்டதொரு அறை. அதில் முதலில் ஒரு நுழைவாயில். அதன் வழி புகுந்தால் எதிரே ஒரு கட்டிலில் ரமணர் உட்கார்ந்திருப்பது வழக்கம். பக்தர்கள் சேவித்துவிட்டு, அதே அறையில் தென்பாகத்தில் அமர்வார்கள்.

இந்த அறை சாமான்யமானதா? உலகின் பல பாகங்களிலிருந்து கூடும் பக்தர்களின் கேள்விகளும், அதற்கு ரமணர் அளித்த பதில்களும் அல்லவா ஊறிப்போயிருக்கிறது. மனிதனுக்கு எழும் அவ்வளவு சந்தேகங்களுக்கும் விடை கண்ட இடமாயிற்றே.

இந்த அறையில் வெறும் மனிதர்கள்மட்டுமா கூடினார்கள்? மயில், அணில், குரங்கு, பசு போன்ற வாயில்லாப் பிராணிகளும் அல்லவா தரிசித்தன! இல்லை, உரிமை கொண்டாடின. சன்னல் வழி அணில் வந்து அவர் அருகில் அமரும். மகான், அதற்கு ஏதேனும் தின்பண்டம் அளிக்க அதை வாங்கி உண்டு ஓடிவிடும் காட்சியைத் தினம் பார்க்கலாம்.

இந்த அறைக்கு எதிரே மேற்குப் பாகத்து வெளியில் லட்சுமி என்ற பசுமாட்டின் சமாதி உள்ளது.

பாகசாலை, கோசாலை, நந்தவனம், அலுவலகம் போன்றவைகளும் வடக்குப் பாகத்தில் உள்ளன.

ஒரு பெரிய தோப்பு. சற்றே உயர்ந்த பூமி. உள்ளே தெள்ளிய நீர் ததும்பும் தடாகம். இவைகளுள் ரமணியமாக, நிசப்தம் நிலவ, புகுந்தவரின் சஞ்சல மனம், சாந்தி பெறுமாறு உள்ளது இந்த ஆசிரமம்.

சேஷாத்ரி சுவாமிகள் சமாதி

ரமண பகவான் திருவண்ணாமலை வந்தபோது, அங்குப் புகழுடன் விளங்கிய சேஷாத்ரி சுவாமிகளின் சமாதி, ரமணாச்சிரமத்திற்கு முன்பே, வடதிசையில் உள்ளது. பல ஆண்டுகள் கவனிப்பாரின்றிக் கிடந்த இச்சமாதி, பலர் நன்முயற்சியால் இன்று சீரும் சிறப்பும் பெற்று விளங்குகிறது.

மடங்கள்

திருக்கோயிலைத் தரிசிக்க வரும் பக்தர்கள் தங்குவதற்கும், உண்பதற்கும் சத்திரங்கள் பல உள்ளன. இவைகளை 'மடம்' என்று அழைப்பது மரபாயிற்று.

ஓயாமாரி மடம், சிவகாசி மடம், மதுரையார் மடம், விருது நகர் மடம், நூல்காரர் மடம், குறும்பேறியார் மடம், ஞானதீப மடம் போன்றவைகளைப் பார்க்கலாம். இவைகளுள் பவழக்குன்று மடம் என்று ஒன்று உள்ளது. அது மற்றவைகளை விடச் சற்று சிறப்புடையது.

பவழக்குன்று மடம்: திருவண்ணாமலையார் மலைக்குக் கிழக்குத் திசையில் பவழக்குன்று என்று ஒரு சிறு குன்று இருக்கிறது. புராதன காலத்தில் இக்குன்றில் கௌதம முனிவர் குடில் அமைத்துக்கொண்டு தவம் புரிந்தார். உமை அம்மை சிவனின் இடப் பாகத்தில் பங்கு கொள்ளக் கடுந்தவம் புரிந்த இடமும் இதுவே. அதிலிருந்து பல முனிவர்கள் தவம் புரிந்து நற்கதி அடைந்தனர்.

இப்பொழுது இங்கு மடத்தைத் தோற்றுவித்தவர் அழகானந்த ஞான தேசிகர் என்ற பெரியார்.

இச்சிறு குன்றின் மீது எழுந்தருளியிருக்கும் ஈசுவரன் பெயர் பவழகிசுவரர். இந்த ஈசுவர இலிங்கத்தைத்தான் கௌதம முனி வழிபட்டார். தேவி முத்தாம்பிகை இருப்பினும் இங்குச் சுப்பிரமணியரே உற்சவ மூர்த்தியாக விளங்குகிறார். தனியே ஆறுமுகன் சன்னதி உள்ளது. அங்கு வள்ளி தேவயானையுடன் முருகன் இருக்கிறார்.

இவ்விடம் மகா ரமணீயமானது. இக்குன்றின் மேல் ஏறி நோக்கினால் அருணாசலமலைத் தோற்றமும், அதனடியில் விளங்கும் திருக்கோயில் காட்சியும் நெஞ்சை அள்ளும்.

இக்குன்றின் மீதும் ரமண பகவான் சிறிது காலம் வாசம் செய்தார். ஆகவே இது மேலும் புனிதமாகி, பலர் வரக் காரண மாயிற்று.

சாத்தனூர் அணை

நடு நாடு எனப்பட்ட இத் திருவண்ணாமலைப் பிரதேசம் கரடு முரடாய், பாறைகள் நிறைந்த, வறட்சியான பகுதி. இதைப் போக்க, திருவண்ணாமலைக்கு 20 கல் தொலைவில், பெண்ணை ஆற்றின் குறுக்கே ஒரு அணை கட்டப்பட்டு, நீர்த்தேக்கம் ஏற்படுத்தினார்கள். (கி.பி. 1957)

நீர்ப்பஞ்சம் அகன்றதும், பசுமை கொழிக்க வேண்டியது தானே. அழகான ஒரு பெரிய பூந்தோட்டம் நிறுவப்பெற்றது. ஒரு புறம் நீர், அதைத் தேக்க ஒரு அணை, அதன் எதிரே நந்தவனம். எங்கும் பசுமை தாண்டவமாட, ஆங்காங்கே மலர்ச்செடிகள் பூத்துக்

குலுங்கின, ஏழு ஏக்கர் பரப்பில் மின் விளக்குகள் ஒளிபாய்ச்ச, மேட்டுப் பகுதிகளில் ஏற படிக்கட்டுகள் அமைக்கப்பட்டு, கண்ணைக் கவரும் நிலையில் இப்பகுதி விளங்குகின்றது.

பூங்காவில் சிறுவர் மகிழ, வண்ணங்களில் முள்ளம் பன்றி, முயல் குட்டி, புறா, கிளிகள் போன்றவை வளர்க்கப்படுகின்றன.

ஒரு நீச்சல் குளம் பலரும் நீந்தி மகிழ!

கோட்டை எப்படி இருக்கும்? இங்கு ஒரு மாதிரிக்கோட்டை நிறுவப் பெற்றுள்ளது.

படகில் சென்று நீர்த்தேக்கத்தைக் காணலாம். பிரமிக்கலாம். மக்களுக்குப் பயன்பட ஒரு பழத்தோட்டம் தயாராகிறது. இவ்வளவையும் அமைக்கக் காரணமாயிருந்த உழைப்பாளிகள் வேலை நிலையைச் சிலையாகக் காணலாம்.

இவ்விடம் செல்லத் திருவண்ணாமலையிலிருந்து அடிக்கடி ஊர்திகள் செல்கின்றன.

செஞ்சிக்கோட்டை

திண்டிவனத்திலிருந்து திருவண்ணாமலைக்கு ஊர்தியில் சென்றால் இடையே வானளாவிய மலைகளின் மீது கோட்டை கொத்தளங்கள் அமைந்திருப்பதைக் காணலாம். அவற்றிற்குச் செல்ல வளைந்து, நெளிந்து, புதர்களுக்கிடையே செல்லும் படிகளும் தென்படும். பல கோட்டைகளை அப்படியே அணைத்துக் கொண்டு, பெரிய மலைப்பாம்பு போல் பிறும்மாண்டமான மதில் வளைந்து கிடப்பதும் தெரியும். இவ்வளவு கட்டடங்கள் இருக்கின்றனவே, ஏதேனும் கொஞ்சமாவது சப்தம் எழுமா? அது தான் இல்லை. ஒரே நிசப்தத்தில் மூழ்கிக் கிடக்கும் இந்த அதிசய அரண்மனைகள் எப்படி எழுந்தன? ஏன் எழுந்தன? இந்த அவல நிலை இன்று ஏன்? இவைகளின் பின்னால் ஒரு ரசமான ஆனால் சோகமான கதை பின்னிக் கிடக்கிறது. கொஞ்சம் பின்னோக்கிப் பார்ப்போம்.

திருவண்ணாமலை செல்லும் சாலை குறுக்கே பிளக்க வலப்புறம் கிடக்கும் மலை சந்திரகிரி. இதற்குச் செல்ல செங்குத்தான படிகள் உள்ளன. மேலே ஒரு மகால், ஒரு சுணை, களஞ்சியம்

யாவும் உள்ளன. அரங்கநாதர் கோயிலும் தெய்வமின்றி வெறிச்சோடிப் போயுள்ளது. படியை ஒட்டி மதிலும் வளைந்து வருகிறது.

இடப்புறம் உள்ள பெரிய மலையே ராஜகிரி. சுமார் 1000 அடிக்கு மேல் உயர்ந்து, அடி பெருத்து, நுனி மனிதன் ஏற முடியாத வழவழப்பான பாறையால் ஆனது. அதன் உச்சியில் பீரங்கி, களஞ்சியம், கோட்டை முதலியன உள்ளன. கீழே கைதிகளை அடைக்கும் காராகிரகம் மூன்றே அடி உயரம் கொண்டது. அதில் போர்க் கைதிகள் மாட்டிக்கொண்டு அடைபட்டு சித்திரவதைக்குள்ளாவார்கள். அருகில் பல நிலைகள் கொண்ட ஒரு மகால். அதன் சுவர்ப் பூச்சு தற்காலச் சிமிண்டைத் தோற்கடிக்கும். அங்கிருந்து படிகள் மூலம் மேலே செல்லலாம்.

வழியில் கமலக்கண்ணி அம்மன் கோயில். எதிரே கதிரவன் ஒளி பாயாக் குளிர் சுனை.

இந்தச் செங்குத்தான பாறையில் அண்ணாந்து பார்த்தால் தேன் கூடுகள் நிரம்பி இருப்பதைக் காணலாம். அதில் தேனெடுப்பது ஒரு வித்தை.

மலையில் ஒருவித கொடி படர்ந்துள்ளது. அதைப் பிடுங்கிச் சுனை நீரில் ஊறப்போட்டு, மிருதுவாக்குவார்கள், இதுவே கயிறு. பாறை உச்சியில் ஒருவன் பிடித்துக் கொள்ள, அவன் சகோதரி கணவன் கொடிக் கயிற்றைப் பிடித்துக் கொண்டு இறங்கி தேனடை எடுப்பான். ஏன் மைத்துனன் பிடித்துக்கொள்ள வேண்டும்? தங்கையின் கணவன் உயிர் மேல் அவனுக்குத்தானே அதிக அக்கறை இருக்கும். படியை விடுவானா?

மேலே சென்றால் ஒரு பாலம், வழவழப்பான பாறையை இணைக்கிறது. அதனுள் தான் கோட்டை கொத்தளங்கள் உள்ளன.

இம்மலையில் விசயநகர அரசர்கள், மராட்டிய மன்னர்கள், ராசபுத்திர வீரர்கள், ஆங்கிலேயர், பிரஞ்சுக்காரர் இவ்வளவு பேர்களின் காலடிச் சுவடுகள் பதிந்துள்ளன.

வடக்கே ஒரு கல் தொலைவில் உள்ளது சிங்கவரம். இதில் பள்ளிகொண்ட அரங்கநாதர் தலையைச் சற்றே திருப்பிய வண்ணம் கிடக்கிறார். இவர் தேசிங்கு ராசனின் குலதெய்வம்.

இச் செஞ்சிக்கும் தேசிங்கு ராசனுக்கும் நெருங்கிய தொடர்பு உண்டு. நாட்டுப் பாடல்கள் பல எழும்பி உள்ளன.

செஞ்சி மலைக்கு எதிரே உள்ள வேங்கடரமணன் கோயில் சிறந்த கலை வேலைப்பாடுகள் பொருந்தியது. விசயநகரப் பாணி மின்னுகின்றது. இங்கிருந்த ஒரு கல் பீடம், பிரஞ்சு ஆட்சியில் புதுச்சேரி எடுத்துச் செல்லப்பட்டு, அங்குள்ள ரூப்ளே சிலைக்கு அடிப் பீடமாக விளங்குகிறது.

அருகிலுள்ள மலைகளில் சமணர் சிலைகள் பல காணப்படுகின்றன.

நல்ல கோடை காலத்தில் பலர் இங்கு வந்து தங்கிக் கோட்டை களைப் பார்த்துச் செல்கின்றனர்.

16. வழிபட்ட பெரியோர்கள்

ரமண பகவான்

சிந்தனையைத் தூண்டிவிடும் கருத்துகள் நிறைந்த இதிகாசமான மகாபாரதத்தில் ஒரு கிளைக்கதையாய் நச்சுப் பொய்கை வருகிறது. பாண்டவர்களுள் நால்வர் நஞ்சு தோய்ந்த நீரைப் பருகி மயக்கமாய் கிடக்கின்றனர். தருமபுத்திரர் இந்நிலை தாளாது, தானும் அருந்தத் துணிகிறார். ஒரு யட்சன் அசரீரியாக ஒலித்துக் கேள்விகள் கேட்கிறான்:

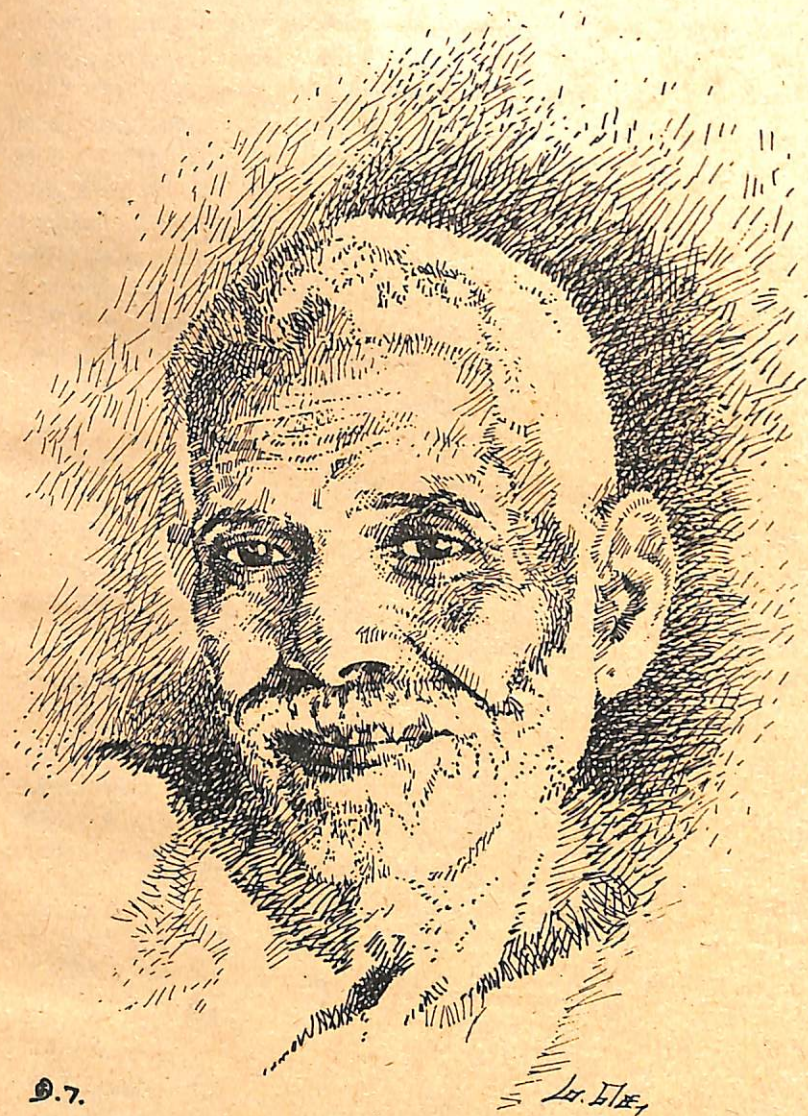
"உலகிலேயே மகா அதிசயமானது எது?" என்று. "ஒவ்வொரு தினமும் நம்முடன் பழகியவர்கள், வளர்ந்தவர்கள், இளைஞர்கள், முதியவர்கள் - இப்படிப் பலர் சவமாகித் தெரு வழியே இடு காட்டிற்குச் செல்வதைப் பார்க்கிறோம். வாழ்வு நிலையற்றது என்பது தெரிகிறது. இருந்தும் நாம் மட்டும் நிலையானவர் போல் நடந்து கொள்கிறோமே, அதைவிட மேலான அதிசயம் என்ன இருக்கிறது" என்று பதிலளித்தார். நால்வரும் பிழைத் தெழுந்தனர்.

நம் கதையும் இப்படித் தான். உண்பது, உறங்குவது, உடுப்பது, செல்வம் குவிப்பது, இதைத் தவிர வேறு குறிக்கோள் இன்றி வாழ்க்கையைத் தள்ளுகிறோம். ஆனால் சிலர் இந்த மாயையில் சிக்காமல், உண்மைப் பொருளைத் தேடி, அதை உணர்ந்து, அனுபவிப்பவரும் உண்டு. அதில் ஒருவர்தான் பகவான் ரமணர்.

ரமண பகவான் என்றால் திருவண்ணாமலை - திரு வண்ணாம்லை என்றால் ரமண பகவான், என்று ஐக்கியப் பட்டுள்ளதால், இவரைப் பற்றிச் சற்றுத் தெரிந்து கொள்வோம்.

கி.பி. 1879 டிசம்பர் மாதம், இரவு மணி ஒன்று. அன்று புனிதமான திருவாதிரை நாள்.

மதுரைக்கருகிலுள்ள திருச்சுழி என்னும் ஊரில் சுந்தரம் அய்யருக்கும் அழகம்மைக்கும் இரண்டாவது மகனாகத் தோன்றினார் ரமணர். வேங்கடராமன் என்று பெயர் சூட்டப்பட்டார்.

கல்வி என்றால், திண்டுக்கல்லில் ஆறாம் வகுப்பு. ஏழாவது. எட்டாவது வகுப்புகள் மதுரையில் ஸ்காட் இடைநிலைப் பள்ளியில். பின் அமெரிக்க மிஷன் உயர்நிலைப் பள்ளி. 1895. ஒரு உறவினர் இவர்கள் இல்லத்திற்கு வந்தார். வந்தவர் தான் 'அருணாசலத்திலிருந்து வருகிறேன்' என்றார். அந்த 'அருணாசலம்' என்ற வார்த்தை, ஒரு ஆத்ம சாந்தியைத் தட்டி எழுப்பிவிட்டது. பிற்காலத்தில் ரமணரை ஒருவர் கேட்டார்: "தங்களுக்குக் குரு என்று ஒருவருமில்லையே, எப்படி உயர்நிலை சாத்யமானது?", என்று. "உனக்கு யார் அப்படிச் சொன்னது? குரு என்றால் மனித உருவில் தானா இருக்க வேண்டும்?", என்றார். இன்று அந்த அருணாசலம் என்ற மலையே குருவாகி, அவர் சிந்தனையுள் புகுந்து, உயர்வழிக்குரிய வித்தைத் தூவி விட்டது.

மதுரை வீட்டு மாடியில் பையன் அமர்ந்திருக்கிறான். உடலோ திடகாத்திரமாகத்தா னிருக்கிறது. ஆனால் திடீரென்று ஒரு பயம். இறந்து விடப் போகிறோம், என்ற எண்ணம் கவ்விக்கொண்டது. சிந்தனை உள் நோக்கிச் சென்றது. உடல் செத்துவிட்டது. எஞ்சி நிற்கும் நான் 'யார்', என்பதில் மனம் மூடிக்கொண்டது. அதன் விடை அனுபவமாகக் கிடைத்து விட்டது. அந்த உயர் நிலையில் ஐக்கியமாகி விட்டான்.

இந்நிலை எய்தியபின் உலக பாசங்கள் எப்படிப் பாதிக்கும்? படிப்பில் நாட்டமில்லாமல் உட்கார்ந்திருந்ததைப் பார்த்த தமையன் "சாமியார் மாதிரி நிட்டையில் உட்கார்ந்திருக்கிறாயே, படிப்பில் நாட்டமில்லையே, சாமியாராகவே போய்விடுவது தானே," என்று கடிந்து கொண்டார். ஏதோ ஒரு மூல காரணத் திற்குக் காத்திருந்தவர் போல, ரமணர் அவ்வார்த்தைகளை அப்படியே எடுத்துக்கொண்டுவிட்டார்.

மறுநாள் தமையன் தன் பெட்டியிலிருந்து 5 ரூபாய் எடுத்துக் கொண்டு போய், கலாசாலையில் தன்னுடைய சம்பளத்தைக் கட்டிவிட்டுப் போகச் சொன்னார்.

ரயிலில் போகப் பணம் கிடைக்க வழி தோன்றிவிட்டது. பழைய வரைபடம் ஒன்று இவருக்குத் திருவண்ணாமலையின் இருப்பிடத்தைக் காட்டியது. விழுப்புரத்திலிருந்து கிளைப் பாதை அப்பொழுதே இருந்தது தான். ஆனால் அந்தப் படத்தில் அது இடம்

பெறவில்லை. திண்டிவனம் தான் அருகாமையிலுள்ள ஸ்டேஷன் எனக்கருதி அதற்குச் செல்ல ஆயத்தமானான்.

கடைசி பந்தம் ஒன்று பாக்கியிருந்தது போலும். ஒரு கடிதம் வரைந்தான். அந்தக் கடிதமே ரமணனின் உன்னத மனோ நிலையை வெளிப்படுத்துவதாய் அமைந்திருக்கிறது.

"நான் எனீ தகப்பனாரைத் தேடிக்கொண்டு, அவருடைய உத்தரவின் படி, இவ்விடத்தை விட்டுக் கிளம்பி விட்டேன். இது ஒரு நல்ல காரியத்தில்தான் பிரவேசித்திருக்கிறது. ஆகையால் இந்தக் காரியத்திற்கு ஒருவரும் விசனப்பட வேண்டாம். இதைப் பார்ப்பதற்காகப் பணமும் செலவு செய்ய வேண்டாம்.

உன் சம்பளத்தை இன்னும் செலுத்த வில்லை. ரூ 2 இதோடு கூட இருக்கிறது."

இப்படிக்கு

.....

இக்கடிதத்தில் தன்னை 'இது' என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, அடியில் கையெழுத்துப் போட மல் விட்டது. - இவைகளே அவர் பரிபக்குவ நிலையைத் தெளிவு படுத்துகின்றன.

ரயில் ஏறியாகிவிட்டது. ஒரு அன்பர் அறிவுரைப்படி விழுப்புரத்தில் இறங்கிக் கிளை வழியாய்ச் செல்லத் தீர்மானித்தார்.

அடுத்த நிமிடம் என்ன செய்வது என்ற கவலையைத் துறந்தவர்களுக்கு வழி தானே பிறப்பதைப் பல இடங்களில் காண்கிறோம்.

விழுப்புரத்தில் தெருவில் பசியால் திரிந்தவருக்கு ஒட்டல்காரர் காசு வாங்காமல் உணவு அளித்தார். இவர் கையில் இருந்தது இரண்டணா தானே!

அடுத்தது கீழர். கோயிலிலே தம்மை மறந்த நிலையில் அர்த்தசாம பூசை வரை உட்கார்ந்து கிடந்தார். அர்ச்சகர் அவருக்கு உணவு இல்லை என்று கூறிவிட்ட போதிலும் மேளக்காரர் தன் பங்கைக் கொடுக்கச் சொல்லிவிட்டார்.

1896 செப்டம்பர் முதல் தேதி, திருவண்ணாமலையில் அடி வைத்தாகி விட்டது. இனி என்றுமே வெளியேறப் போவதில்லை.

துறவிக்கு முடி உபத்ரவம் தானே. எவரோ ஒருவர் எதிர்ப்பட்டு, வலிய. முடி நீக்கி விட்டார். சாதி, என்ற அகங்காரம் ஒழிய வேண்டுமே. அதன் சின்னமான பூணூலை அறுத்து எறிந்து விட்டார். ஆடையும் நெகிழ்ந்து கோவணாண்டி ஆகிவிட்டார். "சகல பாக்கியங்களையும் உடையவன் யார்" என்ற கேள்விக்கு, ஆதிசங்கரர், 'கௌபீன தாரி தான்', என்றார். அந்த நிலை இவருக்கு அமைந்து விட்டது.

சமாதி நிலையிலேயே ஆழ்ந்திருப்பவர்களுக்குத் தனி இடம் தேவை. ஆயிரக்கால் மண்டபத்தின் நடுவில் ஒரு பாதாள அறை. அதனுள் ஒரு இலிங்கம். இந்த அறைக்கு யாரும் எப்பொழுதுமே வருவதில்லை. மண்டபத்தில் வாகனங்கள் நிரம்பி இருக்கும். அந்தப் பாதாள அறையே இவருக்குப் புகலிடமாயிற்று. பூச்சி, புழு, கரப்பான் இவைகளே துணை.

இங்கு அன்ன ஆகாரமின்றி இவர் இருப்பதைச் சிலர் தெரிந்து கொண்டு, உள்ளே புகுந்து இவரை வெளியே கொணர்ந்தனர். சதை அறுந்து ரத்தம் கொட்டிக்கொண்டிருந்தது. மெதுவாகச் சுப்பிரமணியர் சன்னதிக்குக் கொண்டு வரப்பட்டார்.

இவரைப் 'பிராம்மண சுவாமி', என்று அழைக்கத் தலைப்பட்டனர்.

புத்தர் வாழ்க்கையில் ஒரு முக்கிய அம்சமுண்டு. அவருக்கு சுஜாதா என்ற பெண் பணிவிடை புரிந்து காப்பாற்றியது தான் அது. அதேபோல் ரமணருக்கும், நாட்டியப் பெண் ரத்தினம்மாளின் தாயார் பல பணிவிடைகள் புரிந்தார். குளிப்பாட்டுவது உட்பட.

பின் அதே சமயம் கோயிலில் இலுப்பை மரத்தடி வாசம். பின் அடிக்கடி இடம் மாறியது.

சிறிது காலம் குருமூர்த்தத்தில் வாசம். சில அன்பர்கள் கொண்டுவரும் உணவுகளை ஒன்றாகக் கலந்து உண்பதே உணவு. இங்கிருந்து மாந்தோப்பு.

இதுவரை இந்தத் துறவி யார், எந்த ஊர் என்பதெல்லாம் எவருக்கும் தெரியாது. இந்த மாந்தோப்பில், 'பெயர் வேங்கட ராமன், ஊர் திருச்சுழி', என்ற விவரம் வெளியாகி விட்டது. அதோடு அந்த விவரம் ஊரிலுள்ள இவர் உறவினர்களுக்கும் எட்டி விட்டது.

இவரைத் தேடி உறவினர் வருவார்கள் என்பது எதிர்பார்க்கக் கூடியது தானே. இவர் சிற்றப்பா நெல்லையப்பர் வந்து விட்டார். வேங்கடராமனை வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றுவிட வேண்டும் என்பதற்காக, எடுத்த முயற்சிகள் வீணாயின. சிற்றப்பா சென்று விடலாம்; ஈன்றெடுத்த தாயாரால் பொறுக்க முடியுமா?

தாயார் புறப்பட்டுவிட்டாள், அண்ணாமலை நோக்கி. அன்னை வந்து சேர்ந்தபோது ரமணர் பவழக் குன்றில் இருந்தார். தாய் மகனை இட்டுச் செல்ல அசாத்தியப் பாடுபட்டாள். பதில் மௌனம் தான். சற்றும் அசைந்து கொடுக்கவில்லை ரமணர். உடன் இருந்தவர்கள் தாயாருடன் சேர்ந்துகொண்டனர். ரமணருக்குப் பதிலளித்தாக வேண்டிய கட்டாய நிலைமை. போதாக்குறைக்கு ஒரு பென்சிலும் காகிதமும் வேறு வைக்கப்பட்டது.

"அவரவர் பிராப்தப் பிரகாரம் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறார். நடவாதது எந்த முயற்சி செய்தாலும் நடவாது, நடக்க வேண்டியதும் நில்லாது, இது திண்ணம். ஆதலால் மௌன மாயிருப்பதே நன்று."

'நான் அதை வெற்றிகரமாக முடித்தேன்', என்று சொல்லி மார்தட்டிக் கொள்கிறோமே. நமக்கு இதைவிட வேறு என்ன போதனை வேண்டும். அன்னைக்குக் கூறியது என்பதை விட உலகுக்கே ஒரு சிறந்த போதனையாகத்தான், இதைக் கொள்ள வேண்டும். நம் தினசரி வாழ்விலேயே பார்க்கிறோமே; மகா மதியூகி எனப்பட்டவர்கள் எந்தக் காரணமுமின்றித் திடீரென்று மண்ணைக் கவ்வுகின்றார்களே. ஒன்றுமே அறியாதவன், எதற்கும் உதவாதவன் என்று ஒதுக்கப்பட்டவன் திடீரென்று உச்சாணியில் உட்கார்ந்துவிடுகிறானே - இதற்கெல்லாம் என்ன காரணம். இந்தக் கடிதமே போதும், பாடம் புகட்ட!

தாய் வெறுங்கையுடன் திரும்பினாள்.

மறுபடியும் மாற்றம். பவழக் குன்றிலிருந்து விருபாட்ச குகைக்குச் சென்றார். இக்குகை, ஆலயத்தின் நேர் பின்புறத்தில் மலைச் சரிவில் கந்தாசிரமம் செல்லும் வழியில் இருக்கிறது.

இந்தக் குகையில் தங்கி இருந்த போதுதான் இவருக்கு பகவான் ரமணர் என்ற பெயர் ஏற்பட்டது. சகல சாத்திரங்களையும் கரைத்துக் குடித்த காவ்ய கண்டர் கணபதி அளித்த பெயரே இது. இந்த விற்பன்னருக்கு ரமணர் காட்டிய வழி உலகுக்கே காட்டியதாகும். துன்பங்களிலிருந்து விடுபட்டுப் பரம்பொருளை அடையும் மார்க்கத்தை அருளும்படி வேண்டினார் காவ்ய கண்டர்.

"தான், நான் என்பது எங்கிருந்து புறப்படுகிறதோ, அதைக் கவனித்தால், மனம் அங்கே ஓடுங்கும். அதுவே தபஸ்."

அத்வைத சாரமல்லவா இச்சிறு வார்த்தையில் அடங்கிவிட்டது. உடலை வருத்துவதிலோ, சிகையை வளர்ப்பதிலோ தவம் இல்லை என்பதைப் பகவான் புத்தர் கண்டறிந்தார், எனப் படிக்கிறோமே அதை இங்குப் பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் மீண்டும் கேட்கிறோம்.

அன்னை இரண்டாவது தடவையாக வந்து, இங்கே இவருடன் நிரந்தரமாகத் தங்கி விட்டாள்.

மறுபடியும் ஒரு மாற்றம்.

விருபாட்ச குகையிலிருந்து, சற்று மேலே உள்ள ஒரு குகைக்கு மாறினார். அதுதான் கந்தாசிரமம். இதற்கு ஏன் இந்தப் பெயர் வந்தது? இதிலும் ஒரு தத்துவம் அடங்கி உள்ளது. ரமணர் வசிக்க வேண்டும் என்பதற்காக, ஒரு பெரிய குகையைச் சீராக்கி, தோட்டம் அமைத்து ஒரு ஆசிரமம் ஆக்கியவன் கந்தசாமி. இவன் பெயரையே இந்த ஆசிரமத்திற்கு இட்டு விட்டார்.

இந்தக் கந்தாசிரமம் இன்றைக்கும் இயற்கைச் சூழலில் சாந்தி அளிக்கும் வகையில் விளங்குகிறது. பக்கத்துப் பாறையில் நீர், வீழ்ச்சியாக விழ, எதிரே நம் காலடியில் திருவண்ணாமலை நகரமே படுத்துக் கிடக்கிறது. அதனிடையே கோபுரங்கள் எழுந்து, ஆலயத்தை நடுநாயகமாய்க் காட்டி நிற்கின்றன. அதோ, கிழக்கே

வழிபட்ட பெரியோர்கள்

வெகு தொலைவில் செஞ்சி மலை, மன்னர்கள் வாழ்ந்த அரண்மனைகள் அழிந்துவிடும் என்பதற்குச் சாட்சியாய் நிற்கிறது.

இந்த ஆசிரமத்தில் தாயார் தன் பூமிவாசத்தை முடித்துக் கொண்டாள். இதே மலைச்சரிவில் தென் கோடியில், பாலி தீர்த்தக்கரையில் அவர் சமாதி அமைக்கப்பட்டு, பின் மாத்ருபூதேசுவரர் கோயிலாக மாறியுள்ளது.

ரமணரும், தன் வாசஸ்தலத்தை இங்கேயே மாற்றிக் கொள்ள, கொஞ்சங் கொஞ்சமாகக் கட்டடங்கள் கூடி, ரமணாசிரமமாகிவிட்டது.

இந்த ஆசிரமத்தில் மனிதனுக்கு ஏற்படும் சந்தேகங்கள் யாவும் கேள்விகளாய் மிளிர, அதற்கேற்ப ரமணர் பதில் அளித்து வந்தார். மதம், சடங்குகள், வழிபாடுகள், இனம், சாதி, கொள்கை - இவைகள் கொஞ்சமும் தலைகாட்டாமல் மனிதன், அவன் உயிர் வாழ்வு என்பதையே அடிப்படையாகக் கொண்டு, சிந்தனையையே துடுப்பாக்கி, இந்த வாழ்வுக் கடலைத் தாண்டுவதைப் பற்றித் தான் பதில் ஒட்டியிருக்கும். அவ்வளவு ஏன்? தெய்வம், கோயில் என்ற சொற்கள் கூட நுழைந்ததில்லை.

உலக மக்கள் கடைப்பிடிப்பதற்கு ஏற்ற சாதனம் இதைவிட வேறென்ன இருக்கப்போகிறது?

உபநிடத்துகள், ஓலமிடும் ஆத்மஞானம், இங்குப் பிரசாதமாக்கப்பட்டது.

ஆழமான கேள்விகளுக்கு ஆழமான பதிலும், குதர்க்கமான கேள்விகளுக்குக் குதர்க்கமான பதிலும் ஒலிக்கும். சில பார்ப்போம்:

"ஒருவன் புரியும் வினை மறு பிறப்பில் பாதிக்குமா?"

"இப்பொழுது நீ பிறந்திருக்கிறாயா? அதைத் தெரிந்துகொள். மற்றவைகளைப் பற்றிக் கவலை ஏன்?"

"இறந்தவர்களை நீங்கள் காட்ட முடியுமா?"

"பிறப்பதற்கு முன்னும், இறந்த பின்னும் அவர்களைக் காண்கிறீரா? இறந்த பின் ஏன் தெரிந்துகொள்ள முயல்கிறீர்?"

"கடவுள் யார்?"

"ஆத்மாவே கடவுள். 'இருக்கிறேன்' என்பது கடவுள். ஆத்மாவுக்கு அன்னியமாக கடவுள் இருந்தால், அவர் ஆத்மா அற்றவராவார். இப்படிச் சொல்வது மடமை."

"கடவுளை உணர்வதற்குச் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் சும்மா இருப்பதே. இதைக்காட்டிலும் சுலபமானது எது?"

"ஆத்மாவை அறிவதெப்படி?"

"யாருடைய ஆத்மா? நீயே கண்டுபிடி."

புத்தர் பரிநிர்வாண நாள். ஆனந்தன் என்ற பிரதம சீடன் பலருடன் நிற்கிறான். 'இக்கடைசி நேரத்தில் தங்கள் அறிவுரை என்ன', என்று வினவுகிறான்.

"நீயே உனக்கு விளக்காவாய்", எனப் போதித்து விட்டுக் கண்களை மூடிவிட்டார், புத்த பகவான்.

உலக ஞானிகள் எவர்களின் போதனைகளை எடுத்துப் பார்த்தாலும், அதில் சாரம் ஒன்றாய்த்தான் இருக்கும்.

சண்டை, பூசல், உயர்வு, தாழ்வு, இவை அறியாதவரின் செயலே.

ரமண மகான் அவ்வப்பொழுது உதிர்த்த போதனைகள் நூலாகி உள்ளன.

அருணாசல பஞ்சகம், உபதேச நூன் மாலை, அநுவாத நூன் மாலை, அருண் மொழித் தொகுப்பு, ஸ்ரீ ரமண நூற்றிரட்டு, உபதேச வுந்தியாரும் கலி வெண்பாவும், நான் யார்?, விசார மணி மாலை ஆன்ம போதம் - இப்படிச் சில.

சமத்துவம் என்ற பதத்திற்கு அர்த்தம் இங்கே காணலாம். சாதாரண ஒரு பாமரனாயிருந்தாலும் சரி, உலகப் புகழ் பெற்றவனாயிருந்தாலும் சரி, இதே அறையில், இதே கட்டிலில் உட்கார்ந்து தான் தரிசனம். பிரத்யேகம் என்ற பதத்திற்கு இங்கு இடம் இல்லை.

ஐயந்தி விழா. ஆசிரமம் அமாக்களப்படுகிறது. உலகின் பல பாகங்களிலிருந்தும் மேதைகளும், செல்வச் சீமான்களும் கூடி உள்ளனர். உள்ளூர்ப் பரதேசிகள் ஒருபுறம் முண்டியடித்துக் கொண்டு சாப்பாடு போடும் இடத்திற்கு ஓடினர். ஒரு பெரியவர் இதைக் கண்டு "பரதேசிகளுக்குப் பின்புறம் இலை போடப்பட்டிருக்கிறது. இங்குப் பெரிய மனிதர்களுக்காக இடம் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. ஆகையால் அங்கே செல்லுங்கள்" என்று விரட்டினார். சிறிது நேரம் சென்று, உணவுச் சாலையில் பெரிய மனிதர்கள் யாவரும் ரமணர் வருகை நோக்கி உட்கார்ந்திருக்கின்றனர். ஆனால் ரமணரைத்தான் காணோம். இப்பொழுது இங்கு நின்றிருந்தாரே, எங்கு போயிருப்பார்? நல்ல வேளை நெருங்கி விட்டதே, என்று அவரைத் தேடினார்கள்.

கடைசியில் அவர் அந்த உள்ளூர்ப் பரதேசிகள் கூட்டத்தில் உட்கார்ந்து இருப்பதைக் கண்டு பதைத்து ஓடி வந்தனர்.

"பரதேசிகள் எல்லாம் இங்கு உட்காரும்படி சொன்னார்கள். நான் அதனால் இங்கு உட்கார்ந்தேன்", என்றார்.

ஆம், இவர் பரதேசிதானே?

எந்த நல்லதும் ஒரு நாள் முடியத்தானே வேண்டும். ரமணர் கையில் ஒரு சிறு கட்டி தோன்றிப் பல சிகிச்சைகளை மீறி, புற்றுநோயாக மாறி, உயிரை உறிஞ்சும் நிலைக்கு வந்து விட்டது.

பரிபூரண நிலை அடைந்தவன் எப்படித் துன்பங்களைச் சகிப்பான், என்பதற்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டாக ரமணர் விளங்கினார். அறுவைச் சிகிச்சைக்கு மருத்துவமனை செல்ல மறுத்து விட்டார். கையையே எடுத்து விட்டால் பிணி நீங்கி விடும் என்றார்கள் மருத்துவர்கள். இந்த உடலே ஒரு பிணி என்று அவர்கள் யோசனையை நிராகரித்து விட்டார். அந்த ஆசிரமத்திலேயே அறுவைச் சிகிச்சை நடந்தது. ரமணர் முகத்தில் ஒரு சலனமுமில்லை. அவர் கையைக் கத்தி கொண்டு குடைவதாக உணரவே இல்லை. ஏதோ, அவர் பின்னால் இருக்கும் சுவரைத் தோண்டுவதாகத் தான் காட்டிக் கொண்டார்.

அவருடைய பக்தர் கூட்டத்தில் சீமாட்டி தலையார்கான், "பகவான், எங்களுக்காகவாவது தங்கள் உயிர் நீடிக்க இந்தப்

பிணியை அகற்றிக் கொள்ளக்கூடாதா" என்று அரற்றினார். "நானா அந்தப் பிணியை வரவழைத்தேன், இப்பொழுது போகச் சொல்வதற்கு", என முடித்து விட்டார் ரமணர். துக்கம் தாளாமல் தேம்பியவர்களுக்கு "நான் எப்பொழுது வந்தேன், இப்பொழுது போவதற்கு? இவ்வளவு நாட்கள் என் உரைகளைக் கேட்டும் நீங்கள் உணரவில்லையே" என்று கூறிவிட்டார்.

1950, ஏப்ரல் மாதம் 14 ஆம் தேதி, இரவு 8.47. தம்மைச் சற்றுத் தூக்கி உட்கார வைக்கச் சொன்னார். இப்பூத உடலிலிருந்து மூச்சு அடங்கிவிட்டது.

அதே நேரம் ஒரு சுடர்த் தாரகை வானில் மின்னி, வடகிழக்கு நோக்கிச் சென்று அருணாசலத்தில் மறைந்தது. பல மைல் தொலைவிலுள்ள சென்னையிலும் இக்காட்சியைக் கண்டனர்.

சட்டை மறைந்திருக்கலாம்; சாரம் நிலைத்துத்தானுள்ளது.

அருணகிரி நாதர்

அருணகிரி நாதர் சரித்திரம் தீவினையால் பல சர்ச்சைகளுக்கு இடமளித்துவிட்டது. இவர் புத்தாருக்கு அருகில் உள்ள முள்ளந்தரம் என்னும் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும், அண்ணாமலை வாசிதான் என்றும் இரு கருத்துகள் உண்டு. எப்படி இருப்பினும் இவர் பெயரில் 'அருணகிரி' இருப்பதால் இவர் திருவண்ணாமலைக்கு உரியவர் என்றே எடுத்துக் கொள்வோம். தவிர, இவர் இயற்றிய முருகன் புகழ் மாலை ஒரு அற்புத இலக்கியம். வேறு மற்ற பாடல்களில் கிடைக்காத தாளக்கட்டு பக்தி ரசம் சொட்டும் இவர் பாடல்களில் தாண்டவ மாடும். தாளத்தைப் பற்றி ஆய்வு புரிபவர்களுக்குத் திருப்புகழ் ஒரு வரப்பிரசாதம்.

இவர் பாடியது திருப்புகழ் மட்டுமல்ல. முருகனைப் பற்றிய துதிகள் நீர்வீழ்ச்சி போல் கொட்டி நிற்கிறது.

கந்தரனுபூதி, கந்தர் அலங்காரம், கந்தரந்தாதி, திருவகுப்பு, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், சேவல் விருத்தம், திருவெழு கூற்றிருக்கை என்ற பல நூல்கள் இவரிடமிருந்து உதிர்ந்தன.

இவர் பக்திக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு. முருகனே 'முத்தைத்தரு' என்ற பதத்தை எடுத்துக்கொடுத்து, தன் புகழ்பாடப் பணித்தமை யாகும்.

ஆலயத்தினுள் நுழைந்ததும், முதல் பெரிய கோபுரம் தாண்டியதும் வல்லாள மகாராசன் கோபுரம் எதிர்ப்படும். இகவாழ்வில் கசந்து போன அருணகிரியார் தம் வாழ்வையே முடித்துக்கொள்ளக் கோபுரத்திலிருந்து விழுந்தாராம். ஒரு பெரியவர் உருவத்தில் வந்து முருகன் காப்பாற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது. இக்கோபுரத்து வடபுறம் முருகன் கோயில் கொண்டிருப்பதையும் காணலாம். இதற்குக் கோபுரத்து இளைய னார் என்றே பெயர். அது மட்டுமா?

சம்பந்தாண்டான் என்ற ஒரு சக்தி உபாசகன் அரசனுக்கு மிகவும் வேண்டியவன். அருணகிரியின் புகழ் இவனைப் பொறாமை கொள்ளச் செய்தது. 'உனக்குச் சக்தி இருந்தால் முருகனை அரசனுக்குக் காட்சி தரச்சொல்', என்று மோதினான். முருகனுடைய மயிலையே விளித்தார் அருணகிரிநாதர். 'முருகனை அழைத்து வா' என்று வேண்ட, முருகன் காட்சி அளித்தார்.

இதுதான் கம்பத்து இளையனார் சன்னதி. அருணகிரியாரின் காலம் கி.பி. 15 ஆம் நூற்றாண்டு என ஆராய்ச்சி வல்லுநர் முடிவு செய்துள்ளனர்.

இந்த அருணகிரி நாதருக்கு அண்ணாமலையார் ஆலயத்தில் ஒரு சன்னதியும் இருக்கிறது. கல்யாண மண்டபத்திற்கு மேற்கே அமைந்துள்ளது இச்சன்னதி.

அருணகிரியாருக்கு வடமொழியிலும் புலமை உண்டு. இவர் பாடல்கள் பல மணிப்பிரவாள நடையில் துள்ளும்.

தமிழில் பாரதம் பாடியவர் வில்லிப்புத்தூரார். இவர் அரசன் அளித்த கட்டாரி ஒன்றை ஏந்தி, புலவர்களைச் சந்தம் பாடச் செய்து, தவறு இருப்பின், செவிகளை அறுப்பது வழக்கம்.

அருணகிரியாரும் இவரிடம் மாட்டிக் கொண்டார். 'தித்த தத்தத்.....' என்று தொடங்கிப் பாடி வில்லிப்புத்தூராரைப்

பொருள் கேட்டார். இவைகளுக்கு எவ்வாறு பொருள் உரைப்பது என்று வில்லிப்புத்தூரார் விழித்து, தம் கையிலிருந்த கட்டாரியை அருணகிரி நாதரிடமே அளித்து, "தங்கள் சித்தம் போல் என்னைத் தண்டிக்கலாம்", என்றார். அருணகிரியார் உவகையுடன், அந்தக் கட்டாரியை வில்லிப்புத்தூராரிடமே திருப்பி அளித்து, "இனிமேல் இது போன்ற கொடுஞ்செயல்களில் ஈடுபடாதீர்கள்", என்று கூறி நகர்ந்தார்.

அருணகிரிநாதர் திருவண்ணாமலையிலிருந்து புறப்பட்டு முத்தமிழால் வைதாரையும் வாழவைக்கும் முருகன் உறையும் தலங்கள் தோறும் சென்று, அவன் புகழைப்பாடி உருகினார். நம் தமிழகம் மட்டுமன்று, ஈழ நாட்டிற்கும் சென்றார். வடநாட்டில் சில காலம் யாத்திரை புரிந்தார்.

அருணகிரியின் திருப்புகழைப் புகழாதவர்களே இல்லை.

"ஐயா! அருணகிரி அப்பா! உன்னைப்போல்

மெய்யா ஓர் சொல் விளம்பினார் யார்?"

என்று தாயுமான சுவாமிகள் கேட்டார் என்றால், திருப்புகழின் சிறப்புக்குச் சான்று வேறென்ன வேண்டும்?

அருணகிரிநாதர் பாடிய புகழ்ப் பாடல்கள் 11,000 என்பார்கள். ஆனால் அழிந்தது போக, இன்று நமக்குக் கிடைப்பது 1367 தான்.

திருவண்ணாமலை தலத்தைப் பற்றி, திருப்புகழில் அருணகிரியார் பல கதைகளை நினைவூட்டுகிறார். அருணகிரி என்பது ஒரு ஞான மலை. முருகன் சாமிநாதனாகத் தன் தந்தை சிவபிரானுக்கே சுவாமி மலையில் பிரணவ உபதேசம் செய்து ஒரு ஞான மலையாக விளங்கினான் என்பதைக் குறிப்பாக உணர்த்துகிறார்.

தமிழில் முருகன் என்றால் அழகு என்பது பொருள். திருப்புகழ் என்பது அந்த இயற்கை அழகையே தெய்வமாகக் கொண்டு ஆராதிக்கும் பக்திப் பாடல்கள் தான். சொல்லில் ஓசை துள்ளி வரும்போது உதிப்பது அழகு தானே.

"முத்தச் சதங்கையும்

சித்ரச் சிகண்டியும்

செங்கை வேலும்"

முருகன் வருகை, அழகின் வருகையாய்த் தான் மிளிர்கிறது. இது உதாரணத்திற்கு ஒன்று காட்டப்பட்டது. ஒவ்வொரு பா விலும் இத்தகைய அழகு கொப்பளிப்பதைக் காணலாம்.

இசை என்றால் என்ன? ஒரு சொற்றொடர் நம் உள்ளத்தில் ஊடுருவி, ஆத்ம ஞானத்தை அடைய வேண்டும் என்று பொறியைத் தட்டி எழுப்பவேண்டும். அது எதுவாயிருந்தாலும் இசை. மற்றவை வெறும் சத்தமே. இந்த அளவு கொண்டு பார்த்தால் திருப்புகழ் எவ்வளவு புகழ் உள்ளது என்பது புரியும்.

சேஷாத்ரி சுவாமிகள்

திருவண்ணாமலை திருத்தலத்தில் பல அற்புதங்கள் உண்டு. சிவபெருமான் சோதி உருவமாய், உருவமற்றவன் என்று காட்டியது, உமையை ஒரு பாகத்தில் வைத்துச் சக்தி இல்லையேல் ஒன்றுமே இல்லை என்பதைக் காட்டியது, முருகன் அரசனுக்குத் தரிசனம் காட்டியது, இப்படித் தெய்வீக அதிசயங்கள் நிறைந்தது என்பது ஒரு காரணம்.

திருவண்ணாமலை மலையே தெய்வாம்சம் பொருந்தியது என்பதைப் பல சித்தர்கள் வாழ்ந்து உயர்நிலை பெற்றுப் பிறருக்கும் அதைப் போதித்தது எடுத்துக்காட்டுகிறது.

அப்படி வாழ்ந்த சித்தர்களில் முதன்மையானவர் அருணகிரி யோகி. இவர் பிற்கால அருணகிரி நாதரினின்று வேறுபட்டவர். மற்றொருவர் சேஷாத்ரி சுவாமிகள்.

இந்த சேஷாத்ரி சுவாமிகளின் சித்திகளைச் சமீபத்திலேயே அருணைப்பதி மக்கள் கண்டு திளைத்தனர். ஏதோ புராண காலத்துக் கதை என்பதில்லாமல் நம்மிடையே வாழ்ந்து தம் சித்திகளைப் பலருக்குக் காட்டி அருளியவர்.

இவர் பிறப்பு காஞ்சியில். குழந்தைப் பருவத்திலேயே தம் தெய்வாம்சத்தை வெளிப்படுத்தியவர்.

காஞ்சியிலிருந்து காவேரிப்பாக்கம், திண்டிவனம், வந்தவாசி, தூசி மாமண்டூர், வேலூர், திருப்பத்தூர், படைவீடு, போளூர் முதலிய இடங்களில் சுற்றி, இறுதியாகத் திருவண்ணாமலை வந்து

சேர்ந்தார். திருவண்ணாமலையில் தான் இவரது சித்திகள் பிரபலமாயின. பகவான் ரமணரை விட பத்து வயது மூத்தவர்.

இவருக்கு நிலைத்த சில சித்திகளைப் பார்ப்போம்.

ஞானப் பார்வை. இதைவிட சிறந்த சித்தி கிடையாது. தன் உள் சக்தியினால் சகலத்தையும் அறிந்து கொள்வது. இதில் மற்றவர்கள் சிந்தையில் நிழலாடும் எண்ணங்கள் தெளிவாகத் தெரியும். இவர் பலருக்குத் தம் ஞானப் பார்வையைக் கொண்டு உதவி இருக்கிறார்.

அனாகத் ஞானம் என்பது நடக்கப் போகும் காரியங்களை முன்கூட்டியே அறிதல்.

தூரஞானம் என்பது வெகுதொலைவில் கண்ணுக்குத் தெரியாத இடங்களில் நிகழும் காரியங்களை அப்படியே கூறுதல்.

இப்படிப் பல சித்திகள் பெற்று, அவற்றைப் பிறர் நலனுக்காக உபயோகித்த மகான் இவர் என்பதற்குப் பல சான்றுகள் உள்ளன.

பிணியினால் வருந்துபவர்கள் நிலை கண்டு இரங்கித் தம் சித்தியால் குணப்படுத்தியது அனேகம். விடம், காசம், பெருநோய் போன்றவைகளையும் போக்கியுள்ளார்.

வள்ளிமலை சுவாமிகள் திருவண்ணாமலைக்கு வந்து இவரைக் குருவாக வரித்து உபதேசம் கேட்டார். 'திருப்புகழே உனக்கு மந்திரம்', என்ற குறிப்புப்படி திருப்புகழ் தமிழகமெங்கும் பரவியது. முன்பெல்லாம் புத்தாண்டு சனவரி முதல் தேதியில், ஆங்கிலேய அதிகாரிகளைக் கண்டு வணங்கி வரும் வழக்க மிருந்தது. அதை மாற்றி, அதே நாளில் திருத்தணி முருகனை வழிபடும்படி செய்தவர் இந்த வள்ளிமலை சுவாமிகளே.

ரமண மகானுக்கும் சேஷாத்ரி சுவாமிகளுக்கும் நெருக்கம் இருந்தது. ஒருவர் அத்வைதத் துறவி. மற்றவர் சித்த புருடர். சேஷாத்ரி சுவாமிகள் அடிக்கடி கூறுவாராம், "நான் பத்து ரூபாய் பணக்காரன், ரமணரோ 100 ரூபாய் பணக்காரர்", என்று.

இவருடைய வாழ்க்கையே சற்று வினோதமானது. 'சித்தன் போக்கு சிவன் போக்கு' என்பார்கள். அப்பழமொழி இவரிடத்தில் அப்படியே பொருந்தும். சிறு வயதிலேயே இடுகாட்டிற்குள் சென்று தியானம் செய்வது வழக்கம். இடுப்பில் உடை என்று சொல்லக் கூடிய பொருள் எதுவுமே இருக்காது. கந்தலோ, அழுக்குப் பிடித்ததோ, எதுவாயிருந்தாலும் எடுத்துச் சுற்றிக் கொண்டு விடுவார். யாராவது அன்பர்கள் இதைப் பார்த்து, மனம் நொந்து புது உடை வாங்கி அணிவித்தால், அடுத்த விநாடி அது ஏதாவது எருமை மாட்டை அலங்கரிக்கும். உணவிலும் இவர் அதே நிலை தான். நித்திரை, படுக்கை இப்படி எல்லாமே விசித்திர மாயிருக்கும். நம்மால் இவர் செய்கைகளைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இறுதிக் காலத்தில் இவருக்குக் குளிர் சுரம் ஏற்பட்டு விட்டது. மழை வேறு பொழிந்து கொண்டிருந்தது. இவர் அண்ணாமலை ஆலயத்து இலுப்பைத் தோட்டத்தில் புகுந்து, அங்குத் தேங்கியிருந்த மழை நீரில் படுத்து விட்டார்!

இவரைச் சுற்றி ஏழைகளின் கூட்டமே அதிகம். அதுவும் அண்ணாமலை கடைத் தெரு வியாபாரிகளுக்கு, இவர் வந்து விட்டால் கொண்டாட்டம். ஏன்? எந்தக் கடையில் இவர் காலடி பட்டாலும், அதில் வியாபாரம் கொழிக்குமாம். 'நம் கடைக்குள் வரமாட்டாரா', என்று ஏங்குவார்கள் கடைக்காரர்கள்.

இவர் ஞான மார்க்கத்திற்குப் போதித்தவைகள் எவை? அவைகளைச் சரியாகக் கேட்டு, ஆராய்ந்து, தொகுத்து யாரும் வைக்கவில்லை. ஏதோ சிற்சில செய்திகள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன.

"ஈசுவரன் யார் என்று பார்த்துவிட்டால் சரீரம் தொலைந்து விடும்."

"இராமாயணம் என்றால் ராமன் நடந்து காட்டிய வழி என்பது அர்த்தம். நடத்தையை நடந்து காட்ட வேண்டுமே தவிர வாசிக்க முடியாது. ஒவ்வொருவரும் இராமனைப்போல் தர்ம சொரூபியாக இருக்க வேண்டும். அல்லாமல் இராமாயணத்தைச் சொல்லிக் கொண்டு பின்பற்றுதல் இல்லாமல் இருக்கக் கூடாது."

"சாதி பேதம் விட்டால் சமாதானம்."

"தேகம் மறக்க வேண்டும்."

"சத்கர்மம் செய்ய வேண்டும்."

"நமக்கு ஒரு பொருளும் சொந்தமில்லை."

"சத்தியம், சாந்தி, அடக்கம், பொறுமை - சொந்த பந்துக்கள்."

"சொந்த பந்துக்கள், சொந்த பந்துக்கள்."

"சாப்பிடும் பொழுது நாக்கினால் சுவையை அறிகிறவன் யாரோ, அவனை அறிந்தால் அது தெரியும்."

"இங்கே ஒன்றுமில்லை. வெளியூர், வெளியூர்."

"எங்கே போவது? எங்கே வருவது? நான் என்னிடத்தில் இருக்கிறேன். நீ உன்னிடத்தில் இருக்க வேண்டும்."

இப்படிச் சில அருமையான, ஆழமான, அத்வைத கருத்துகளை அவ்வப்பொழுது தம்மை நாடி வரும் அன்பர்களுக்குக் கூறியிருக்கிறார்.

இவருடைய பக்தர்களில் சிலருக்கு ஒரு ஆசை எழுந்தது, சுவாமிகளுக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டுமென்று. ஏற்கனவே கடுமையான சுரத்தினால் அவதிப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். இதில் குளிர் நீரைக் குடம் குடமாய்க் கொட்டினால் என்ன ஆகும்? இது போதாதென்று சிலர் பன்னீரை வேறு கொட்டினார்கள். இதுவே கடைசி முழுக்கு ஆயிற்று. விபவ ஆண்டு பகுள நவமி 4.1.1929 அன்று இவர் மூச்சு உடலினின்று பிரிந்தது.

இவர் சமாதியை அண்ணாமலை சாரல் தென் பக்கத்தில் சாலையோரம் ரமணாசிரமத்திற்கு முன்பு காணலாம்.

பிற்சேர்க்கை

17. செய்யுள் சாசனங்கள்

மகதைப் பெருமாள்

இடம்: திருவண்ணாமலை கோயில், முதல் பிராகாரம் வடக்குப் பக்கச் சுவர்.

திருவண்ணாமலை கோயிலைப் பொன் வேய்ந்தான் ஆதலால் இவனுக்குப் பொன் பரப்பினான் மகதைப் பெருமாள் என்ற பெயர் கிடைத்தது.

சாசனம் - I

தாரு முடியு முரசுந் தமக்குரிய

பாரு முடன்பெறுவர் பார்வேந்தர் - வீரப்

பெருமாள் மகதேசன் பேரெழுதித் தத்தம்

திருமார்பி லாளோலை செய்து.

1

வன்மதுரை விட்டு வடகடலான் மா...வழுதி

தென்மதுரை பட்டின்று தென்கடலான் - நன்னுதலாய்

மல்லார்தோள் மாகதர்கோ மான்முனிந்தால் மன்னவருக்

கெல்லாங் கடலோ விடம்.

2

ஆழந் தருகடல் வையத் தரசு

செலுத்திய செங்கோ லரசெல்லாம்

வேழந் தருகொடை வாண திவாகரன்

விதிமுறை செய்வது மெய்கண்டி

ரீழந் திறையிடு மாணிக் கப்படி .

யடுமின் தென்னரீ ரிடராகிற்

சோழன் திறையிடும் யானைக் குங்களை

யிடுமென் றிருமீது சொன்னோமே.

3

பாரோங்கு கொற்றக் குடைவாணன் பல்புரவித்
தேரோன் திருவுத் திராடநாள் - பேருவமை
குன்றெடா மாலியாணைக் கோவேந்தர் வீற்றிருப்ப
ரின்னெடா னின்னெடா னென்று. 4

தென்னர் முதலா வுலகாண்ட செம்பொன்முடி
மன்னர் பெருவாழ்வும் வாள்வலியு - மின்னு
முருவத் திகிரி யுயர்நெடுந்தேர் வாணன்
புருவக் கடைவளையப் போம். 5

தீய்ந்து பொழிலாகா சிந்தி நகராகா
தூந்து மணிநீர்த் துறையாகா - வேந்துமுலைப்
பூணாகா மாறி விழவாகா பொன்னெடுந்தேர்
வாணாகா வென்னாதார் மண். 6

பொருப்பிற் கரிய புகர்முக வெங்கூற்றின்
மருப்பிற் றுளைப்புண்ண வாரா - திருப்பில்
வடியுளவாஞ் செவ்வேல் மகதையர் கோமா
னடியுளவாம் வேந்தற் கரண் 7

அரிந்த கணைகழற்காற் போர்வளவர் கோனை
வரிந்த திறைக்காக வாணா - தெரிந்தாணை
வாங்கினா யென்று வழுதியர்கள் தாங்கலங்கி
யேங்கினார் பாரிழந்தோ மென்று. 8

முருகுந்து காஞ்சியும் வஞ்சியும் கொண்டமொய் தார்மகதன்
திருகுங் கணைகழல் வீக்கிய நாள் பராந்தகனிற
பெருகுங் குருதிப் புனல்வாய் தொறும்பில வாய்மடுத்துப்
பருகுங் கழுதுடன் செம்மைகொண் டார்க்கும் பனிக்கடலே. 9

மட்டியன் றேறிய தார்புணை வாண புரந்தரனீ
 வெட்டியன் றேகொன்ற வெண்ம ணிப்பொடி யுதிரவெள்ளத்
 தொட்டியென் றேனுந் துலைவதுண் டேதுலை யாதபந்தி
 கட்டியன் றேதெவ்வர் பாய்பரித் தானை கலக்குவதே. 10

கொங்குங் கலிங்கமுங் கொண்டகண் டாகொடித் தேருதியர்
 தங்கும் பதிகொண்ட வாணாதி பாதணி யாததென்கொல்
 பொங்குஞ் சினப்படை வங்கார தொங்கன் புரண்டுவிழச்
 செங்குன்ற மின்று பிணக்குன்ற மாக்கிய தேர்மன்னனே. 11

வாரொன்று முலையாய்மற் றவரொன்றும்
 பழுதுரையார் மகதை வேந்தன்
 போரொன்று புரியாமுன் பெரியகுறிச்
 சியில்லெழுந்த புகையே கண்டாய்
 காரன்று கனலெரியை மின்னென்று
 தளரேல் காரைக் காட்டி
 லூரொன்று மதிள்விழுந்த பேரொலியும்
 உருமதிர்வ தொக்கும் கானே. 12

முன்பொரு படைக்கடலை விட்டரச ரானார்
 மூலதன மும்பரிய முறைமுறை பரிவாரித்
 தென்பகை யடக்கியபின் வாணகுல தீபன்
 செய்ததனி யாண்மைவட திக்கி லறிகிற்பீர்
 பண்டொரு பொருப்பரண் விடாமலைய மாணப்
 போரயிலில் பொருத போதொரு பெரும்போர்
 வன்பறை தவிர்த்தொரு குதிரைவலி யாலவனை
 வாட்டுறை தவிர்த்தொரு கோலின் வலியாலே. 13

மண்ணாள் திகிரிக்கை வாணன் வடுகெறிந்த
எண்ணா யிரஞ்சுழந்த எண்டிசையும் - புண்வடிந்த
நீரே நீர்காக நிழலே நிழல்நெடும்பேய்த்
தேரேதேர் செஞ்சேறே சேறு.

14

எண்மேல் மிகும்பரித் தேர்மக தேசன் இகல்விசையப்
பெண்மேல் விரும்பிவெம் போர்செய்த நாள்பின்
குடாவடுகர்

விண்மேல் நடந்து வடுகென்னு நாமம் விலக்குண்டபின்
மண்மேல் நடந்தது தேசிமுன் னான வடுகொன்றுமே.

15

தூழும் பிணவணைமேல் தோய்கமுகின் பந்தற்கீழ்
வீ முங் கழுதினங்கள் மெய்காப்ப - வாழுந்தன்
தொன்னகரே போல்வடுகர் துஞ்சத் துயிற்றியதே
மன்னவர்கோன் மாகதர்கோன் வாள்.

16

மடலளவு நிறைந்தொழுகு மதுமலர்த்தார்
மகதேசன் வைய்யங் காக்கும்
அடலளவி லணிநெடுந்தேர் ஆயு..

...ரமனை வணங்கா வரச ரியாவர்
கடலளவு நடந்ததவன் கணைகு ரக்கு
மவன்றன் கதிர்வேல் மன்ன
ருடலளவு நடந்ததுமற் றுலகளவு
நடந்ததவன் ஒருசெங் கோலே.

17

தெற்கோடி மாமறுகில் தெண்மணலைச் சேயிழையா
ரமரற்கு மருந்தாக்க வல்லவா - யாற்கு
முயிராய் செங்கோ லுயர்நெடுந்தேர் வாணன்
அயிரா வதத்தி னடி.

18

சொல்லி விடுசெரு மீனவர் துழு முரிமைகொ டாழ்கட
 லெல்லி விடுபட வெறுவ ரேனு மியம்புரி யேறுவர்
 கொல்லி விடுமுத காதிபர் கூளி கருதில ரூர்புக
 வல்லி விடும்அயி ராவதம் வாணன் வரவிடு நாணையே. 19

வேளை நெடுங்கல்லும் வெட்டும் விரற்குகையு
 முளை தெரிக்கு முடித்தலையு - நாளை
 மதிவா னுதல்மடவாய் காணலாம் வாண
 னதிவா ரணன்தொடர்விட் டால். 20

சாசனம் - II

ஸ்வஸ்திஸ்ரீ பொன்பரப்பினானான மகதைப் பெருமாள் கவி.

நாமான் அரவிந்த மான்விந்த மான்முடி நாகர்சென்னிப்
 பூமான் விரும்பும் புகழ்மக தேசற்குப் போர்வழுதி
 வாமா னிறையிட்ட வன்னாள் துடங்கிஅவ் வானவர்தம்
 கோமான் றனதென் றிரான்அம ராபதிக் குஞ்சரமே. 1

மேருவின்மேல் வென்று கயல்பொறித்த வார்த்தையிலும்
 வாரிபட வேலெறிந்த வார்த்தையிலும் - கார்விலங்கு
 முன்னிட்ட வார்த்தையிலுந் தென்னவர் மாகதற்குப்
 பின்னிட்ட வார்த்தை பெரிது. 2

சாசனம் - III

கோப்பெருஞ்சிங்கனும் ஆட்கொண்ட தேவனும்

கார்வளர் மேனிக் கமலக் கண்ணன்
 பார்வள ருந்திப் பல்லவர் பெருமான்
 சகல புவனச் சக்கர வர்த்தி
 கூட லவனி யாளப் பிறந்தான்
 கோப்பெருஞ் சிங்கன் குரைகழற் காடவன் 5

சொன்மறை யாக்கன் சுடர்வா ளெடுத்துப்
பின்வர நடந்து பிலந்திறந் தருளிய
காவலர் தம்பிரான் கண்ணா ரமுத
ரருண மால்வரைப் பெருமாள் தமக்குச்
செய்த திருப்பணி தெரிந்தெடுத் துரைப்பிற் 10

காதிற் கம்பியுங் கதிர்மணி மகுடமும்
செங்கதி ரெரிக்கு மங்க சுத்தமும்
பாகு வலையமும் பைம்பொற் பலதொழிற்
திருவுடை யாடையுந் திருக்கழற் கீழிடும்
பேதை பாதமும் பிறங்கிருட் கண்டமு 15

மிளஞா யிற்றி னெழினிறந் தோன்ற
வளர்மா ணிக்க வாளிவெயி லரும்பிய
விரிகட லவனி யாளப் பிறந்தான்
திருவா சிகையுஞ் சிங்கா சனமும்
கற்பக விருக்கமு முத்தின் பந்தலு 20

மோடரி மைக்க ணுமையிசை பாடி
ஆடிய வதிருங் கழற்பெரு மாளுக்
கினமா ணிக்க மிலங்கச் செய்த
பரதம் வல்ல பெருமா ளென்னுந்
திருவா சிகையுஞ் சிறந்த செங்கதி 25

ரொளிவி ளங்குமா ணிக்கமுந் துளங்கும்
வயிரமுங் கட்டிய பொலன்தருக் கூட
மஞ்சனமுங் கண்ணா ரமுதர்காமக் கோட்டத்
துண்ணா முலையா முமையவன் தனக்குப்
பருமணி நிரைத்த திருவுடை யாடையும் 30

வென்றிவேல் கொண்டு குன்றெறி முருகன்
செந்நிற மேனியுந் தேவியர் மேனியு
மைஞ்ஞிறத் தோகை வண்ணமு மடையப்

பொன்னிற மாக்கிய பொற்பணி பலவு
மல்லை காவல னிச்சங்க மல்லன் 35

பல்லவர் வேந்தன் பரதம் வல்லன்
கூட லவனி யாளப் பிறந்தான்
செய்தன விப்பணி யடங்கவு மிவன்சிறந்
தூழி காலம் வாழி இவன்மகன்
வாடா வாகைக் காடவ குமாரன் 40

வான்புகழ் மல்லையு மயிலையுங் காஞ்சியுந்
தண்டக நாடுந் தண்புனற் பாலியும்
பெண்ணையுங் கோவலும் மெவுகையு முடையவ
னெண்ணருஞ் சிறப்பில் யாவரு மதித்த
விருதரில் வீரன் விறல்வீ ராசனி 45

கரிய நாதன் காதற் குமரன்
குடதிசைக் கருநடர் தென்புலங் குறுகவும்
வடதிசைத் தெலுங்கர் வடக்கிருந் தமிழவும்
போர்பல கடந்து பொருந்தா மன்னவ
ராரெயிற் சேர்ந்தூர் மலையர ணழித்து 50

நல்லிசைக் கடாம்புனை நன்னன் வெற்பில்
வெல்புக ழனைத்து மேம்படத் தங்கோன்
வாகையுங் குரங்கும் விசையமுந் தீட்டிய
வடல்புனை நெடுவே லாட்கொண்ட தேவன்
கடகரி முனைமுகங் கடந்த காங்கயன் 55

கண்ணா ரமுதர் கனங்குழை யாகத்
தண்ணா மலையற் கண்புகெழு நெஞ்சில்
விருப்புடன் செய்த திருப்பணிக் கோவை
யாவையு மெடுத்துப் பாவல ருரைப்பில்
நின்ற தொல்புகழ் நிலமுழு தளித்த 60

வென்றி புனைதோ ளாட்கொண்ட தேவன்
வேணா வுடையா னென்னும் பெயரா
னீணாள் வாழ நிலைபெறச் செய்த
பெருமா ளமருந் திருமண் டபழம்
மருக்கமழ் கனகத் திருப்பளி யறையுந்

65

திருவழு தேற்றும் பெருமண் டபழம்
விரிவுடன் செய்திருக் காக்கள்ளியும்
பெருவிற லவனி யாளப் பிறந்தான்
திருமண் டபழுஞ் செழுமலர் தொடுத்த
கண்ணி வாடாது கண்ணிமை யாது

70

மண்மிசை நடவா வானோர் வலம்வர
வெண்மதி நிலவில் விளங்குசுட ரெரிக்கும்
படித்தள மென்னவும் படிமூன் றுக்கு
மடித்தள மென்னவு மடையா மன்னவர்
மலைத்தளம் பறித்தம் மன்னவர் சுமந்தச்

75

சிலைத்தளங் கொண்டு செய்சிலைத் தளமு
மெல்லையி லுகந்தொறுஞ் செல்வந் தொலையாது
வரும்படி வகுத்த நிச்சங்க மல்லன்
பெரும்பண் டாரமும் பிறைமுடிப் பெருமா
ளின்னாள் வந்தி ருந்தமை தோன்றவு

80

முன்னா ளமைந்த முறைமை காணவும்
வாட்டடங் கண்ணியர் மனைதொறும் பலிகொளக்
காட்டிய வடிவிற கங்காள வேடமும்
வான்முகத் தமரர் வணங்கச் செய்த
நான்மு கத்தெரு நாயகி தனக்கு

85

மப்படி வகுத்த வணிநெடுந் தெருவுஞ்
செப்பிய கதிரவர் திசைவலம் போதும்
சோதி நன்மணி வீதிகள் இலங்கக்

கலைபயில் தவத்தோர் நிலைபெற விருக்க
மலைவகுத் தனைய காங்கயன் மடமுங்

90

கானிற் பயிலுங் கடவுளர் தமக்கு
வேனிற் றென்றல் வியன்பெருங் கவரி
யிருமருங் கிரட்டவு மிமையவர் துதிக்கவு
மருமணம் பெருகிய வாள்வல பெருமாள்
திருநெடுந் தோப்புந் தீத்த மாகிய

95

வமுத நன்னதி யனைத்திலுந் தூய
தமிணாடு காத்த பெருமாள் தடாகமும்
வண்டிசை பாடல் மதுமலர் வாசங்
கொண்ட காடவ குமாரன் தேப்புங்
கவின் வெம்பரிக் கதிர்வழி தடுத்த

100

வவனி யாளப் பிறந்தான் தோப்பும்
தலநிகழ் சேனைத் தலைவன் தோப்பும்
வெம்மை நாளில் வெஞ்சுர னடைந்தவர்
தம்மனங் குளிரத் தண்டலை நிழற்செயு
மம்மை மடமு மைய்ய னேரியும்

105

வெற்பகந் துளைத்தெனக் கற்புடை யராகி
யடனெடும் பிலத்தி லமுதுவந் தெழுந்த
வடிவாள் வல்ல பெருமாள் கிணறு
மளிமுரல் கமலமு மாம்பலு மலர்ந்து
குளிர்புனற் காடவ குமாரன் தடாகமுங்

110

குன்று கரையன்ன கோடுயர் நெடுங்கரை
வென்று மலைகொண்ட பெருமா னேரியுஞ்
சுரர்தரு நெருங்கிய சோலையு மொவ்வாப்
பரதம் வல்ல பெருமாள் தோப்பும்
வளஞிமி றார்க்கு மடலிளம் பாளை

115

விரைகமழ் வீர ராயன் தோப்புந்
தவநெறிச் சுந்தரர் தம்பெருங் குலத்திற்
த.....ற்குச் செய்து குடுத்த
கடலென நிறைந்து கார்வயல் விளைக்கும்
விச்.....சை நிச்சங்க மல்ல னேரியுங்

120

காங்கயன் தடாகமுங் காங்கயன் மடமும்
பூங்கமழ் சோலையும் பொற்புடன் விளங்க
யிவ்வகை யாவையுஞ் செய்தன னாதனாற்
பாவை பாகன் சேவடித் தாமரை
யணிந்த சென்னியர் பார்க்குங் கண்ணின

125

ரணிந்த நீற்றின ராகம நன்னெறி
படிந்த நெஞ்சினர் பரசமையங் கடனை
கடிந்த வாணையர் கண்ணுதற் பெருமா
னாதி நாதனாய் வேடங் கொண்டு
பாய்புனற் கங்கை யாயிர முகங்கொண்

130

டார்த்தெழு மன்னா னேற்றுக் கொண்ட
திருந்திய பிறைமுடி யருந்தவச் சடாதர
ராதியி லஞ்செழுத் தோதிய தொண்டரென்
றெண்ணிய நாற்பத் தெண்ணா யிரவருந்
திருவரு ளிவன்மேல் வைத்தன

135

ரிருநிலந் தன்னி லினிதுவாழ் கெனவே.

பிற்சேர்க்கை

பல்லவர் சிற்பமும் திருவண்ணாமலை

சாசனமும் [ஒரு ஆய்வு]

பல்லவ மன்னர்கள் காலத்தில் சிவ விஷ்ணு பேதம் கிடையாது. அவர்களுடைய மெய்கீர்த்திகள் எதை எடுத்துக் கொண்டாலும் சிவ விஷ்ணு வணக்கங்கள் பொறிக்கப் பட்டிருக்கும். அத்துடன் சிவனுடைய பராக்கிரமங்களை விரிவாக எடுத்துக் கூறுவதாகவும் விளங்கும். உதாரணமாக உதயேந்திரம் செப்பேடுகளைப் பார்ப்போம். இதில் முதல் வணக்கத் துதி

மூவுலகத்தின் மேன்மைக்காக சுமேரு மலையின் உச்சியிலே சிறந்த யோக நிலையில் அமர்ந்திருப்பவரும், தூரிய சந்திரர்களை இரு கண்களாக உடையவரும், உமையுடன் கூடியவரும், ஆதரவுடன் மேன்மை அளிக்கக்கூடிய உதய சந்திரனுக்குத் திருவை அளிக்கக் கூடியவரும், சடைமுடி தரித்தவருமான சதாசிவனை நான் நமஸ்கரிக்கிறேன்.

இப்பல்லவர்கள் தொண்டை மண்டலத்தில் பல சிவன் கோயில்களை எழுப்பினார்கள். காஞ்சி மாநகரில் கயிலாய பர்வதத்தைப் போலவே ஒரு 'கயிலாயம்' என்ற தளியைச் சமைத்தனர். அவர்கள் எடுப்பித்த கோயில்களில் பல தடவைகள் திரும்பத் திரும்ப 'கங்காதர' சிற்பத்தைச் செதுக்கி மகிழ்ந்தனர். காஞ்சிக்கு வெகு தொலைவில் உள்ள திருச்சிராப்பள்ளி குகைக்கோயிலில் கூட கங்காதரனை செதுக்கினார்கள்.

சாதாரணமாக சிவன் கங்கையை பூமிக்கு அளித்த புராணம் நமக்குத் தெரியும். பகீரதன் தவத்தை மெச்சி, சிவபெருமான் கங்கையின் வேகத்தினால் புவி அழிந்து

விடாமல் இருக்க தன் தலையில் தாங்கினார். சிவபெருமான் சிற்பங்கள் எல்லாவற்றிலும், தலைமுடியில் கங்கை செதுக்கப் பட்டிருக்கும்.

இந்த கங்காதர திருவிளையாடலைக் காட்டும் சிற்பங்களில் சிவன் தன் தலையில் கங்கையைத் தாங்கும் உருவம் இருக்கும். அது நமக்குப் புரிகிறது. ஆனால் அதே புடைச்சிற்பத்தில் ஒரு மூலையில் நாய் ஒன்று செதுக்கப்பட்டிருக்கும். இது என்ன புதிர்? இந்த அதிசயத்தை கிரிஸ்டியன் கல்லூரி தத்துவ பேராசிரியர் திரு. லாக்வுட் கண்டுபிடித்து எக்ஸ்பிரஸ் தினத்தாளில் வினா ஒன்று எழுப்பினார். இந்த நாய் ஏன் இங்கு செதுக்கப்பட்டது? கங்காதரனுக்கும் நாய்க்கும் என்ன சம்பந்தம்? என்று பல ஆண்டுகளாக இந்த வினாவுக்கு விடை காணப்படாமலேதான் இருக்கிறது.

மயிலை சீனி வெங்கடசாமி எழுதிய சாசனச் செய்யுள் மஞ்சரி என்னும் நூலில் திருவண்ணாமலை செய்யுட் சாசனங்களை குறிப்பிடும்பொழுது,

னாதி நாதநாய் வேடங்கொண்டு
பாய் புனற்கங்கை யாயிர முகங்கொண்
டார்த் தெழு மன்னனேற்றுக் கொண்ட
திருந்திய பிறைமுடி யருந்தவச் சடாதர

அண்ணாமலையார் கோயில் முதல் பிரகாரம், மேற்கு சுவர் சாசனத்தின் ஒரு பகுதியான மேற்கண்ட வரிகளை விளக்கும் பொழுது கங்காதர சிற்பத்தில் நாய் இருப்பதைக் காட்டுகிறது. இது பல்லவர் பாணி என்று கூறுகிறார்.

சிவபெருமான் நாய் வேடம் பூண்டதை கங்காதர சிற்பம் உணர்த்துகிறது. இது திருவண்ணாமலை சாசனத்தின் சிறப்பு.

தலப் பாடல்கள்

திருஞானசம்பந்தர்

தேடிக் காணார் திருமால்
 பிரமன் தேவர் பெருமானை
 மூடி ஓங்கி முதுவேய்
 உகுத்த முத்தம் பலகொண்டு
 கூடிக் குறவர் மடவார்
 குவித்துக் கொள்ள வம்மின் என்று
 ஆடிப் பாடி அளக்கும்
 சாரல் அண்ணா மலையாரே.

— தேவாரம்

திருநாவுக்கரசர்

பைம்பொனே! பவளக் குன்றே!
 பரமனே! பால்வெண் நீற்றாய்!
 செம்பொனே! மலர்செய் பாதா!
 சீர்தரு மணியே! மிக்க
 அம்பொனே! கொழித்து வீழும்
 அணி அணா மலையு ளானே!
 எப்பொனே! உன்னை அல்லால்
 ஏதுநான் நினைவி லேனே!

— தேவாரம்

சேக்கிழார்

அண்ணா மலைமேல் அணிமலையை
 ஆரா அன்பின் அடியவர்தம்
 கண்ணார் அமுதை விண்ணோரைக்
 காக்கக் கடலில் வந்து எழுந்த
 உண்ணா நஞ்சம் உண்டானைக்
 கும்பிட்டு உருகும் சிந்தையுடன்
 பண்ணார் பதிகத் தமிழ்ப்பாடிப்
 பணிந்து பரவிப் பணிசெய்தார்.

— பெரிய புராணம்

குருநமசிவாயர்

கண்டம் கரியமலை; கண்ணன்று உடையமலை;
 அண்டரெலாம் போற்றற்கு அரியமலை;—தொண்டருக்குத்
 தோற்றுமலை; நாளும் தொழுவோர் எழுபிறப்பை
 மாற்றுமலை அண்ணா மலை.

— அண்ணாமலை வெண்பா

சைவ எல்லப்ப நாவலர்

கார்ஒழுகும் குழலாளை, கருணை வழிந்து
ஒழுகும் இரு கடைக்கண் ணாளை,
மூரல் இள நிலவு ஒழுக, புழுகுஒழுக,
அழகுஒழுகும் முகத்தி னாளை,
வார் ஒழுகும் தனத்தாளை, வடிவு ஒழுகித்
தெரியாத மருங்கு லாளை,
சீர்ஒழுகும் பதத்தாளை, அருணை உண்ணா
முலையாளை சிந்தை சேர்ப்பாம்.

— அருணாசல புராணம்

காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார்

வாசிப்பதுன் னடியார்புகழ் வந்திப்பதுன் னடியார்பதம்
நேசிப்பதுன் னடியார்பதம் நினைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
பூசிப்பதுன் னடியார்பதம் புனைகிற்பதுன் னடியார்பதம்
ஆசிப்பதுன் னடியார்பதம் அருணாசலா அருணாசலா!

— அருணாசல சக்தம்

புராணிகர் சோணாசல முதலியார்

கங்கை யணிதீபங் கர்ப்பூர தீபமலை
மங்கை யொருபங்கில் வளர்தீபம்—பங்கயன்மால்
விண்பாரு தேடும்வண மேவிய அண் ணாமலையில்
பண்பாருங் கார்த்திகைத் தீபம். — கார்த்திகைத் தீப வெண்பா

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்

ஒவுறும் மனைசெய்பவர் கொளமரம் தாங்கு

ஒங்கல்கள் நாண உன்னினர்க்குத்

தாவுறும் உயர்வீடு அளித்தருள் சோண

சைலனே கைலை நாயகனே.

— சோணசைல மாலை

இராமலிங்க சுவாமிகள்

தேடுவார் தேடும் செல்வமே! சிவமே!

திரு அரு ணாபுரித் தேவே!

ஏடுவார் இதழிக் கண்ணி எங் கோவே!

எந்தையே! எம்பெரு மானே!

பாடுவார்க்கு அளிக்கும் பரம்பரப் பொருளே!

பாவியேன் பொய்யெலாம் பொறுத்து

நாடுவார் புகழும் நிந்திருக் கோயில்

நண்ணுமா நெனக்குஇவண் அருளே.

— திருவருட்பா

தல நூல்கள்

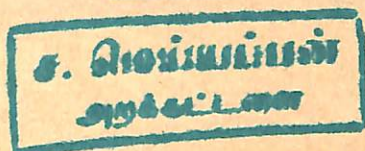
1. திருமந்திரம் - அடிமுடிதேல் தலைப்பு, 9 பாடல்கள் (372-380) திருமுலர்.
2. தேவாரம் - சம்பந்தர் - ஒரு திருப்பதிகம்.
3. தேவாரம் - அப்பர் - 3 திருப்பதிகங்கள்.
4. திருவாசகம் - திருவெம்பாவை - மாணிக்கவாசகர்.
5. பதினோராந்திருமுறை - நான்கு பாடல்கள்.
6. திருப்புகழ் - அருணகிரிநாதர் - 87 பாடல்கள்.
7. அருணகிரி புராணம் - மறைஞான தேசிகர்.
8. அருணாசலப் புராணம் - சைவ எல்லப்ப நாவலர்.
9. பெரியபுராணம் - 8 பாடல்கள்
10. கந்தபுராணம் - 2 பாடல்கள்.
11. திருவினையாடற் புராணம் - அருச்சுணைப் படலம் - ஒரு பாடல்.
12. திருவருணைக் கலம்பகம் - சைவ எல்லப்ப நாவலர்.
13. திருவருணை அந்தாதி - சைவ எல்லப்ப நாவலர்.
14. அருணகிரி அந்தாதி - குகை நமசிவாயர்.
15. அருணைத் தனி வெண்பாமாலை - குகை நமசிவாயர்.
16. அண்ணாமலை வெண்பா - குருநமசிவாயர்.
17. திருவண்ணாமலையார் வண்ணம் - சேறை. கவிராசப்பிள்ளை.
18. திருவண்ணாமலைக் கோவை - சைவ எல்லப்ப நாவலர்.
19. சோணாசல மாலை - சிவப்பிரகாச சுவாமிகள்.
20. சாரப் பிரபந்தம் - தபோமயம் நமசிவாயர்.
21. அண்ணாமலைச் சதகம் - திருசிற்றம்பல நாவலர்.
22. திருவண்ணாமலைத் திருவருட்பதிகம் - இராமலிங்க அடிகள்.
23. அருணாசலேசர் வருகைப்பதிகம் - சரவணப் பெருமாள் பிள்ளை.
24. அருணாசலேசர் - சரவணப்பெருமாள் பிள்ளை.
25. உண்ணாமுலை அம்மன் பதிகம் - "
26. உண்ணாமுலை அம்மன் வருகைப் பதிகம் - "
27. உண்ணாமுலை அம்மன் சதகம் - சின்னக்கவுண்டர்.
28. அருணாசல சதகம் - காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார்.
29. அருணாசலேசுவரர் பதிகம் - அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்.
30. அருணாசலேசர் விருத்தம்.
31. அருணாசலேசர் நவகாரிகைமாலை - கச்சிக் கச்சாலை தேசிகர்.
32. அருணாசல அட்சரமாலை - இரமண மகரிஷி.
33. கார்த்திகைத் தீப வெண்பா - சோணாசல பாரதி.
34. சோணாசல வெண்பா - "
35. சோணாசல பதிகம் - "

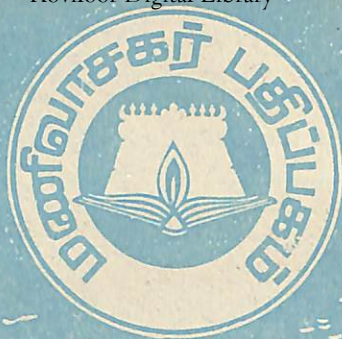

36. திருவருணைக் கலிவெண்பா - சோணாசல பாரதி
37. திருவண்ணாமலைப் பதிகங்கள் - ஞானசித்த சுவாமி.
38. அண்ணாமலை பஞ்சரத்தினம்.
39. அண்ணாமலை நான்மணிமாலை.
40. உண்ணாமுலை அம்மை பிள்ளைத் தமிழ் -
சோணாசல முதலியார்.
41. அண்ணாமலையார் வண்ணம் - தியாகராச பிள்ளை.
42. அருணைச் சிலேடை வெண்பாமாலை - வீர. லெ. சிந்நயஞ்
செட்டியார்.
43. திருவருணைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி - சோணாசல பாரதி.
44. திருவருணைக் கல்யாணசுந்தரர் பதிகம் - "
45. திருவருணை உச்சி விநாயகர் பஞ்சரத்தினம் - "
46. அண்ணாமலை நாமாவளி - "
47. அண்ணாமலை அண்ணல்மாலை - "
48. அருணைத் தியான பஞ்சகம் - "
49. அருணைப் பிட்சாடனர் அற்புதமாலை - "
50. திருவண்ணாமலை வழிநடைப்பதம் - கீர்த்தனம் - சோணாசல
பாரதி
51. அருணை யமக அந்தாதி - திம்மப்ப அந்தணனார்.
52. அருணாசலேசர் பதிகம் - இராமசாமிச் செட்டியார்.
53. அருணாசலேசர் வருகைப் பதிகம் - வேலாயுதப் புலவர்.
54. திருவருணை - இருவர் இரட்டை மணிமாலை.
55. சோணாசல வெண்பா - இருவர் இரட்டை மணிமாலை.
56. அருணாசல மகாத்மிய வசனம்.
57. அருணாசல அட்சர மணிமாலை.
58. அட்சரப் பாமாலை.
59. அருணாசலேசுவரர் உயிர் வருக்கம் படைத்தற் பாமாலை.
60. அருணாசல நவமணிமாலை.
61. அருணாசல அட்டகம்,
62. அருணாசல பஞ்சரத்தினம்.
63. அருணாசல புராணக் கீர்த்தனைகள்.
64. வல்லாள மகாராசன் கும்மி.
65. வல்லாள மகாராசன் நாடகம்.

வடமொழி நூல்கள்

1. கேனோபநிஷத்.
2. அருணாசல தோத்திரங்கள்.
3. அருணாசலாஷ்டகம்.

கோயில் வரிசை நூல்கள்

திருக்கோயில் வழிபாடு	ரூ.15.00
தில்லைத் திருக்கோயில்	ரூ. 6.00
திருவாரூர்	ரூ. 7.50
திருக்காளத்தி	ரூ. 5.25
திருவண்ணாமலை	ரூ. 6.00
திருவையாறு	ரூ. 9.00
திருச்செந்தூர் முருகன்	ரூ. 6.00
திருப்பதி வெங்கடாசலபதி	ரூ.11.00
திருநள்ளாறு சனீஸ்வரர்	ரூ. 6.00
திருச்சிக் கோயில்கள்	ரூ.10.00
சோழநாட்டுக் கோயில்கள்	ரூ.12.00
பாண்டிய நாட்டுக் கோயில்கள்	ரூ. 7.75
தொண்டை நாட்டுக் கோயில்கள்	ரூ. 7.75
கொங்கு நாட்டுக் கோயில்கள்	ரூ. 7.75
நடு நாட்டுக் கோயில்கள்	ரூ. 9.00
சென்னைக் கோயில்கள்	ரூ. 7.50
குடந்தைக் கோயில்கள்	ரூ.14.50
சிறப்புமிக்க கோயில்கள்	ரூ.32.00
தமிழ் நாட்டுப் பெரிய கோயில்கள்	ரூ.14.00
அட்ட வீரட்டத் தலங்கள்	ரூ.12.75
பஞ்ச பூதத் தலங்கள்	ரூ. 7.00
சக்தி தலங்கள்	ரூ.12.00
முருகன் தலங்கள் 33	ரூ.12.00
மதுரை மீனாட்சி	ரூ.12.75
காஞ்சி காமாட்சி	ரூ. 9.00
பழநி	ரூ. 6.50
காசி	ரூ.14.00
ஆறுபடை வீடுகள்	ரூ.10.00
முருகன் புகழ் மாலை	ரூ. 9.00
திருமுறைப் பெருமை	ரூ. 3.00
பிள்ளையார்ப்பட்டி	ரூ.12.00
இலுப்பைக்குடிக் கோயில்	ரூ.10.00
இராணியூர்க் கோயில்	ரூ.25.00
நேமம் கோயில்	ரூ.16.00
மாத்தூர் கோயில்	ரூ.14.00
பிரதோஷ வழிபாடு	ரூ. 6.00